

# ఆంధ్రగ్రంథములు



## వివిధగ్రంథములు

	ప్రతి 1-కి రూ. అ.	
హిందీ ఇంగ్లీషు బాలశిక్ష	...	0 4
హిందీ తెలుగు బాలబోధ	...	0 4
పెద్దబాలశిక్ష	...	1 8
చిన్న బాలశిక్ష	...	0 2
ఆంధ్రకన్నడబాలశిక్ష	...	0 4
ఆంధ్రద్రావిడబాలశిక్ష	...	0 4
ఆంధ్రద్రావిడ మొదటివాచకము	...	0 6
"      రెండవవాచకము	...	0 6
చిత్రలేఖనము (Painting)	...	1 4
జంత్రి, భూమిశాస్త్ర, ఆధికపన్నులవిభజనలు విశదముగ నున్నవి	...	0 8
పాకశాస్త్రము, కంది సుబ్బరావుగారిది	...	1 12

## సంగీతగ్రంథములు

కృష్ణలీలాశరంగిణి	...	3 0
గీతగోవిందము (అష్టపదలు)	...	2 8
క్షేత్రయపదములు	...	1 8
భగవద్గీతాసార సంకీర్తనలు	...	0 2
అధ్యాత్మ రామాయణసంకీర్తనలు	...	1 4
"      కాలిక్	...	1 12

# ఆంధ్ర సంస్కృత వ్యాకరణము

(ప్రథమ శిక్షాత్మకము.)

ఇది

ఆంధ్రవిద్యార్థుల సహాయార్థము  
వి. ఆర్. కాలేజీ హైస్కూలులో సహాయోపాధ్యాయుఁడుగానుండిన  
వేదము. సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారిచే  
రచించినది.



మొదటిపూర్వము.

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుఅండ్సన్స్ వారిచే

ప్రకటితము.

“ కం. ....

.....  
పలువిద్య లెన్నియైనను

గులవిద్యకు సాటిరావు గువ్వలచెన్నా!”

చాటువు.

“ దేశభాషలందుఁ జెలుఁగు లెన్న”.—

శ్రీ కృష్ణదేవరాయలు.

ఈ గ్రంథముయొక్క సర్వస్వామ్యములును నాచేత  
వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి అధీనము  
చేయఁబడినవి.

గ్రంథకర్త.

## తొలి పలుకు.

బ్రహ్మశ్రీ వేదము సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు రచించిన ఆంధ్ర సంస్కృత వ్యాకరణమును పరిశీలించితిని. శ్రీ శాస్త్రుల వారు తమ వార్ధకమును సయితము లెక్కింపక శ్రమఁజేసి ఈ గ్రంథమును నిర్దుష్టముగఁ బ్రకటించినందున ఆంధ్ర దేశీయులకు స్వభాషలో సులభముగ సంస్కృతమున ప్రథమప్రవేశమున కనువగు పొత్తములేని కొఱంత ప్రాయికముగఁ దీరినది. రాజభాషను ప్రధానముగ నభ్యసించు సంస్కృతము నుపభాషగఁ జేరింపఁగోరిన విద్యార్థులకు ముఖ్యముగ నియ్యది అత్యంతోపయుక్తము.

వేదసంస్కృతకలాశాల,

నెల్లూరు.

13—1—1943

}

గా. హనుమచ్ఛాస్త్రి,

అధ్యక్షుడు.



## ప్రస్తావన.

సంస్కృతమునకు ఆంధ్రభాష పెద్దకొమారితవంటిది. తల్లి లక్షణములు మెండుగా పెద్దకొమారితయం దగపడునట్లే ఆంధ్రమునందు సంస్కృతభాషయొక్క లక్షణము లెన్నియో కానవచ్చును.

అట్లయ్యును ఆంధ్రభాషలో ఇటీవల వెలువడిన రెండు మూడు గ్రంథములుతప్ప ఇప్పటికి బాలురకు సంస్కృత వ్యాకరణము బోధించు గ్రంథములు వేఱు కానరావు. గడచిన అటువది డెబ్బదియేండ్లుగా పాఠశాలలయందు క్లిష్టమైన ఆంగ్లపరిభాషలో రచింపబడిన సంస్కృతవ్యాకరణములే పాఠ్యపుస్తకములుగా ఉన్నవి. ఇవి యాంగ్లము చక్కగాఁ జదివి యర్థముఁజేసికొనఁగల విద్యార్థులకుఁగూడ ఉపాధ్యాయ నిరపేక్షముగా బోధపడునవి కావు.

ఇందువలన వీనిని బోధించుటకు మూడుభాషలు (సంస్కృతము, ఆంగ్లము, ఆంధ్రము) సమానముగాఁ దెలిసిన పండితులు కావలసినవచ్చినది. ఇట్టివారు దొరకుట దుర్లభమగుటంజేసి బాలురకు విషయము చక్కగా బోధగాక సంస్కృతము మిగుల కష్టమైన భాష యను భావముకలిగి కాలక్రమమున దానిని బొత్తిగా వదలుకొనుట సంభవించినది.

ఇదియే పాతశాలలందు ఏతరగతిలోఁగాని పదిపంఁద్రెండు గురు సంస్కృత విద్యార్థులకన్న నెక్కువనుంది చేరకపోవుటకుఁ గారణము. పాతశాలాధికారు లిందలికారణముఁ దెలిసికొనక తటస్థముగా నుండుటచే సంస్కృతవిద్య మతీత యథోగతికి వచ్చినది. మాతృభాషకుఁబట్టిన యీ దురవస్థను జీరకాలము చూడనొల్లక విద్యార్థుల విముఖతను యథాశక్తిఁ జొలఁగింపఁ దలంచి యీ గ్రంథరచనకు గడంగినాఁడను.

ఇందులకై ప్రసిద్ధములగు ప్రాచీనాథునిక సంస్కృత వ్యాకరణములఁ బెక్కింటిని శోధించి యందలి బోధనాపద్ధతులనే యనుసరించి బాలురకువలయు ముఖ్యాంశములను సమకూర్చి దీనిని రచించినాఁడను.

ఇట్టి యితర గ్రంథములలోఁ జెప్పబడిన విషయముల కన్న దీనియందు ఎక్కువవిషయములు కాననగును.

హైస్కూలు విద్యార్థులకుఁ గావలసిన యంశముల కన్ననిందు ఎక్కువ యంశములు బోధింపఁబడి యున్నవి.

అక్షరగుణితము దెలిసిన ప్రతిబాలుఁడునుగూడ దీనిని పరావేక్ష లేకయే చదివి యర్థముచేసికొనునట్లు లేట తెలుగు లో గుర్తులు విడదీసి వ్రాయఁబడియున్నది. మఱియు గ్రంథములో వాడఁబడిన కఠినపదములకేపి, ఉదాహరణములకేపి బోధనకీని అర్థము చెప్పఁబడినది. బాలురు సులువుగా జ్ఞాప్తి పొందుచుకొనుటకు సంధిసూత్రములకు మూలసూత్రములు

కూడ వ్రాయఁబడినవి. ఇదిగాక అచ్చటచ్చట సంస్కృతమున కును అంగ్లాంధ్రములకును గల సాదృశ్యము తేటపఱుపఁబడఁ టయేగాక సంస్కృత పరిభాషకుఁ దుల్యమగు నాంగ్ల పరిభాష యును దెలుపఁబడినది. కావున, ఇది పిన్నవిద్యార్థులకు వలయు సాయమొసంగి భాషాభివృద్ధికై నాపడినశ్రమను సార్థకముఁ జేయవలయునని సర్వేశ్వరునిఁ బ్రార్థించుచున్నాను.

ఈ గ్రంథ రచనలో సుప్రసిద్ధులును లోకోపకారఘ రీణులునగు నాథునిక వైయాకరణులవలన నేను పొందిన సాయమునకు వారికెల్లరకును నాభక్తిపూర్వక నమస్కృతు లర్పించుచున్నాను.

నెల్లూరు. }  
7—12—45.

ఇట్లు,  
విద్యార్థి శ్రీ యోభిలాషి,  
వేదము సూర్యనారాయణశాస్త్రి.

# విషయ సూచిక.

అధ్యాయము	పుట.
౧. ...	1
అక్షరములను వ్రాయువిధము ...	5
౨. మాహేశ్వరసూత్రములు ...	8
౩. సన్నిప్తకరణము ...	9
I ఆచ్ఛన్ధి ...	9
II హచ్ఛన్ధి ...	16
౪. శబ్దప్రకరణము, సాధారణ శబ్దములు ...	29
(i) (అజన్తశబ్దములు) ...	31
(ii) హలన్తశబ్దములు ...	52
(iii) సర్వనామములు ...	77
సంఖ్యావాచక సర్వనామములు ...	87
౫. విశేషణములు (Adjectives) ...	94
౬. ఉపసర్గలు (Prepositions) ...	98
౭. క్షార్థకాది క్రియారూపములు ...	99
౮. ఆవ్యయములు ...	104
౯. ధాతువులు ...	109
I క్రియలు, కర్తార్థకరూపములు, అకర్తృకరూపములు ...	122
II క్రియలకు సంబంధించిన మఱియొన్ని విషయములు ...	138

అధ్యాయము

పుట

III 2-వ వికరణిలో చేరిన ఇ, ఊ, ఊ, ఊ ధాతువు లకు, ఉభయపదరూపములలో 'ల' కారముల యందు కలుగు భేదములు	140
౧౦. సమాసములు (Compounds)	150
I తత్పరుషము (Determinative Compounds)	151
II కర్తృధారయ సమాసము (Appositional Determinative Compounds)	152
III ద్విగుసమాసము (Numeral Determinative Compounds) ...	153
IV బహుప్రీహి సమాసము (Attributive Compounds) ...	156
V అవ్యయాభావ సమాసము (Adverbial Compounds) ...	158
VI ద్వంద్వసమాసము (Copulative Compounds) వృత్తులు ...	159 160

# సంస్కృత వ్యాకరణము.



అధ్యాయము - ౧.

1. సంస్కృత భాష యనగా పూర్వకాలము ఈ దేశములో చదువుకొన్న వారు వాడుచుండిన పవిత్రమగు భాష.

సంజ్ఞలు - అక్షరములు.

2. ఈ భాషకు నలువది యెనిమిది అక్షరములు కలవు. ఇవి అచ్చులని, హల్లులని రెండు విధములు. వీనిలో అచ్చులు పదుమూడు, హల్లులు ముప్పది యైదు.

అచ్చులు (Vowels).

అ అ, ఆ ఆ, ఇ ఇ, ఐ ఐ, ఈ ఈ, ఊ ఊ, ఋ ఋ, ౠ ఱ, ఌ ఌ, డి డి, ఓ ఓ, ఔ ఔ అనునవి. ఇవి 'ప్రాణులు' అనగా వీనికి వేరు వర్ణములు (అక్షరములు) చేరకయే పూర్తిగా పలుకును. కావున ఇవి 'స్వరములు' అని చెప్పబడును. వీనిలో అ, ఐ, ఆ, ఔ లు సంయుక్తాచ్చులు, అనగా ఒక్కొక్కటి రెండేసి అచ్చులు చేరి ఏర్పడినవి. తక్కిన వానివలె కేవలాచ్చులు కావు.

అచ్చులు 'హ్రస్వములు' (పొట్టివి) అని, 'దీర్ఘములు' (పొడుగువి) అని రెండువిధములు. అ, ఇ, ఊ, ఋ, ఌ అనునవి హ్రస్వములు. ఆ, ఐ, ఓ, ఔ, డి, డి, డి, డి, డి, డి దీర్ఘములు.

## హల్లులు (Consonants)

1. కంఠ్యములు. క్, ఖ్, గ్, ఘ్, ఙ్,  
Gutturals.
2. తాలవ్యములు. చ్, ఛ్, జ్, ఝ, ఞ్,  
Palatals.
3. మూర్ధన్యములు. ట్, ఠ్, డ్, ఢ్, ణ్,  
Linguals.
4. దంత్యములు. త్, థ్, ద్, ధ్, న్,  
Dentals.
5. బిష్ట్యములు. ప్, ఫ్, బ్, భ్, మ్,  
Labials.

వీనికి స్వతంత్రమైన ఉచ్చారణ అనగా పలుకుబడి లేదు. కాబట్టి వీనికి ఆ కారము చేర్చి 'క క, ఖ ఖ, ఇ ఇ, ఇ ఛ' అని పలుకుదురు.

3. ఈ హల్లులలో మొదటి వరుసలో నుండువానికి ఉత్పత్తిస్థానము (పలుకునట్టి స్థానము) కంఠము గనుక ఇవి 'కంఠ్యములు' అనబడును. వీనినే 'క' వర్గమని చెప్పుదురు.

రెండవ వరుసలోనివానికి తాలువు అనగా లోపలి దవుడలు స్థానము—కావున వీనిని 'తాలవ్యములు' అని చెప్పుదురు. వీనికి 'చ' వర్గమని పేరు.

మూడవ వరుసవానికి మూర్ధము లేక తల స్థానము గనుక వీనికి 'మూర్ధవ్యములు' అని పేరు. వీనిని 'ట' వర్గమందురు.

నాల్గవ వరుసవానికి ధంతములు (పండ్లు) స్థానము. వీనిని 'దంత్యములు' అని 'త' వర్గమని చెప్పుదురు.

అయిదవ వరుసవానికి ఉత్పత్తిస్థానము పీఠములు అనగా పెదవులు. ఇందువలన వీనిని 'పీఠ్యములు' అని 'ప' వర్గమని అందురు.

4. 'క' కారము మొదలు 'మ' కారముతో అంతమగు వర్ణములు 'స్పర్శములు'.

క, ఖ, గ, ఙ, అను వర్ణములు మైన చెప్పిన అయిదు వర్ణములకును, ఊష్మములు (Sibilants) అనగా శ్, ష, ష్, ఙ్ లకును నడుమ ఉండుటచేత "అంతఃస్థములు" (Semi-Vowels) అను పేరును పొందినవి.

శ్, ష్, ఙ్ లు ఊష్మములు - ఇవి శ్వాసతో పలుకు నట్టి వర్ణములు. వీనిలో శ్ 'మహాప్రాణము' (Aspirate) అనబడును. మహాప్రాణమనగా బలమగు శ్వాసతో పలుకునది.

5. ఈక్రింది వర్ణములస్థానములను కూడ జ్ఞప్తీయం దుంచుకొనవలెను.

(1) ఆ, ఖ, ఙ: (h) - కంఠ్యములు.

: విసర్గ (h) - ఇది ఒక పదము చివరవచ్చునట్టి 'హ' కారమునకు గుర్తు. ఉ.-రామ: (రామః)



(2) క్ష, ష్, ష, శా—తాలవ్యములు.

(3) ఞ, ఞ్, ర, ణ—మూర్ధన్యములు.

(4) ల్, ల్, త, స—దంత్యములు.

క, క ఉపద్ధానీయము-ఓష్ఠ్యములు. ఖ, ఖ లకు ముందు వచ్చునట్టి అర్ధవిసర్గకు 'ఉపద్ధానీయము' అని పేరు. ఉ-గఖ, గఖ.

ఇ, మ, ఙ, ణ, న లకు ముందు చెప్పిన ప్రత్యేకస్థానములు గాక నాసిక అనఁగా ముక్కుకూడస్థానము. కాబట్టి వీనిని 'అను నాసికములు' (ముక్కుతో పలుకునవి) అందురు.

ఘ, ఘ లకు కంఠము తాలువులు, ఞ్, ఞ్ లకు కంఠము, ఓష్ఠ్యములు, ఇ అను వర్ణమునకు దంత్యములు, ఓష్ఠ్యములును, జిహ్వ మూలీయమునకు అనఁగా ఙ, ఞ లకు ముందు వచ్చునట్టి అర్ధవిసర్గకు జిహ్వయొక్క మూలము లేక నాలుకయొక్క మొదలు స్థానము. ఉ- గఖ, గఖ.

6. మొదటి అయిదు వర్ణములలోని కడపటి మూడు వర్ణములును, అంతఃస్థములు, క్ష యును చేరి 'హ్రస్వ'లు (Soft Consonants) అనఁబడును. తక్కినవి 'ఖర్ష'లు (Hard Consonants) అనఁబడును.

7. య అనువర్ణమునకు గుర్తుగా ఏదేని ఒక అక్షరము పైన ఉండునట్టి బింధువు లేక చుక్కకు 'అనుస్వారము' అని పేరు. అనుస్వారము కేవలము నాసిక (ముక్కు)తో పలుకునట్టి వర్ణము. ఉ- ఆంశః (భాగము) అనుచోట ఆ కారము మీఁద నున్న చుక్క 'అనుస్వారము'

8. కొన్ని చోట్ల య, య, య అనునవి అనునాసికము లగును. అప్పుడు వానిని య్, య్, య్ అని అర్థ చంద్రాకారపు గీతలో చుక్కపెట్టి వర్ణముపైన వ్రాయవలెను. ఈగుర్తును 'చంద్రబిందువు' అందురు.

### అక్షరములను వ్రాయువిధము.

1. ఉత్తహల్లును వ్రాయునప్పుడు దానికింద గీతపెట్టి వ్రాయవలెను. ఉ - ఊ.
2. హల్లుతో అచ్చులు చేరినపుడు క క, కా కా, కి కి, కీ కీ, కు కు, క్కు క్కు, కృ కృ, కృ కృ, క క్క, కే కే, కే కే, కౌ కౌ అని వ్రాయవలెను.

హల్లుతో ఆ, ఇ, ఓ మొదలగు అచ్చులు చేరినపుడు వైవిధముగా వ్రాయవలెను.

ఆ కారముతో చేర్చి సంయుక్తహల్లులను ఒకటిగా

వ్రాయువిధము:—

క క్	కమ క్	క య	క గ్
కఖ క్	కయ క్	క య్	క గ్
కచ క్	క క్	క య్	క గ్
క క్	క ర్	క య్	క గ్
కయ క్	క క్	క య్	క గ్
కత్వ క్	క క్	క య్	క గ్
క క్	కయ క్	క య్	క గ్

ఋ	ర్ఘ్	అ	ఋ	ఇ	ఋ	ఉ	ఋ
ౠ	ఘ్	ఆ	ౠ	ౡ	ౢ	ౣ	౤
ఌ	ఘ్	ఇ	ఌ	ౣ	౤	౥	౦
ౡ	ఘ్	ఈ	ౡ	౥	౦	౧	౨
ౢ	ఘ్	ఐ	ౢ	౦	౧	౨	౩
ౣ	ఘ్	ఓ	ౣ	౧	౨	౩	౪
౤	ఘ్	ఔ	౤	౨	౩	౪	౫
౥	ఘ్	అ	౥	౩	౪	౫	౬
౦	ఘ్	ఆ	౦	౪	౫	౬	౭
౧	ఘ్	ఇ	౧	౫	౬	౭	౮
౨	ఘ్	ఈ	౨	౬	౭	౮	౯
౩	ఘ్	ఐ	౩	౭	౮	౯	౧౦
౪	ఘ్	ఓ	౪	౮	౯	౧౦	౧౧
౫	ఘ్	ఔ	౫	౯	౧౦	౧౧	౧౨
౬	ఘ్	అ	౬	౧౦	౧౧	౧౨	౧౩
౭	ఘ్	ఆ	౭	౧౧	౧౨	౧౩	౧౪
౮	ఘ్	ఇ	౮	౧౨	౧౩	౧౪	౧౫
౯	ఘ్	ఈ	౯	౧౩	౧౪	౧౫	౧౬
౧౦	ఘ్	ఐ	౧౦	౧౪	౧౫	౧౬	౧౭
౧౧	ఘ్	ఓ	౧౧	౧౫	౧౬	౧౭	౧౮
౧౨	ఘ్	ఔ	౧౨	౧౬	౧౭	౧౮	౧౯
౧౩	ఘ్	అ	౧౩	౧౭	౧౮	౧౯	౨౦
౧౪	ఘ్	ఆ	౧౪	౧౮	౧౯	౨౦	౨౧
౧౫	ఘ్	ఇ	౧౫	౧౯	౨౦	౨౧	౨౨
౧౬	ఘ్	ఈ	౧౬	౨౦	౨౧	౨౨	౨౩
౧౭	ఘ్	ఐ	౧౭	౨౧	౨౨	౨౩	౨౪
౧౮	ఘ్	ఓ	౧౮	౨౨	౨౩	౨౪	౨౫
౧౯	ఘ్	ఔ	౧౯	౨౩	౨౪	౨౫	౨౬
౨౦	ఘ్	అ	౨౦	౨౪	౨౫	౨౬	౨౭

వ్య వ్య	ఐ ప్	ఐ ప్	కా ప్
వ్య ర్య	ఐ ప్	వ్య ప్	కా ప్
కా ప్	కా ప్	వ్య ర్య	కా ప్
కా ప్	కా ప్	కా ప్	కా ప్
కా ప్	కా ప్	కా ప్	కా ప్
కా ప్	కా ప్	కా ప్	కా ప్
కా ప్	కా ప్	కా ప్	కా ప్
కా ప్	కా ప్	కా ప్	కా ప్
కా ప్	కా ప్	కా ప్	కా ప్
కా ప్	కా ప్	కా ప్	కా ప్
కా ప్	కా ప్	కా ప్	కా ప్

వీనితో అ, ఆ, ఇ, ఐ మొదలగు అచ్చులు చేరినపుడు  
కా, కి, కీ మొదలగు వానివలెనే వ్రాయవలెను.

ఉ.—సా హ, కి క్తి, క్తి క్తి, క్తి క్తి, క్తి క్తి,  
కొ క్తి, క్తి క్తి, క్తి క్తి మొ.

అధ్యాయము. ౨.

మూహేశ్వరసూత్రములు.

అక్షరములన్నింటిని తెలిసికొనుటకు సూత్రములు.

ఇవి యేవనఁగా - అఇకృ, ఋల్ఱక్, ఐఆత్, ఐఐచ్, ఐయవర్ష, లృ, అమకృణమ్, ఋమ్, చఱ్ఱమ్, జవగాడదృ, ఖఖఱఱఱచటత్, కప్, శపమ్, షల్.

వీనివలన 'ప్రత్యాహారములు' అనఁగా కావలసిన అక్షరములను ఒకటిగా చేర్చి సంగ్రహముగా చెప్పునట్టి పద్ధతి వీర్పడినది. అది ఎట్లనఁగా— అఇకృ అను సూత్రములో మొదటనుండు ఆ అనువర్ణమును చివరనుండు కృ అను వర్ణమును చేర్చిన ఆకృ అను ప్రత్యాహార మేర్పడును. ఇది మొదటి ఆ అను అచ్చునకును క్ ఇ క అను అచ్చులకును గుర్తు. ఇందు తుదనుండు కృ అను వర్ణము ఆ, ఐ, క అను వానిని ఒకటిగా చేర్చి చెప్పుటకు అధారమేగాని వానితో చేరదు. అనఁగా ప్రత్యాహారములలో తుదివర్ణమును వదలివేయవలెను. ఇట్లే ఆక్ అనునది ఆ ఐ క ఋ అను వానికి గుర్తు. ఆక్ అనునది ఆ మొదలు క్ వరకు నుండు వర్ణములను, షల్ అనునది ష మొదలు ల్ వరకు నుండు వర్ణములను తెలుపును. ఇదియే 'అచ్చులు' 'హల్లులు' అను పేర్లకు కారణము (మూ. సూ. ణాద్యోఽణాద్యర్థాః)

అధ్యాయము. 3.

సంస్థిత కరణము.

‘సంస్థిత’ యనగా ఒకటిగా చేరుట. సంస్కృతములో ఎదురెదురుగానుండు రెండువర్ణములను వెవ్వేటుగా పలుకుట కష్టమైనపుడు ఆ రెంటిని గాని ఒక దానిని గాని తీసి వైచిమణియొక వర్ణమునుగాని రెండువర్ణములనుగాని పలుకుట కలదు. ఈయేర్పాటుకు సంస్థిత యని పేరు.

I. అచసంస్థిత (అచ్చులను ఒకటిగా చేర్చుట.)

సవర్ణమనగా తనజాతిలో చేరిన వర్ణము. రెండువర్ణములకు పలుకునట్టి స్థానము ఒకటే అయినయెడల ఆరెండును ‘సవర్ణము’ లని చెప్పబడును. ఉదా - ఆ, ఖ లకు ఖ గాని ఖ గాని సవర్ణములు. క్ష, క్షీ లకు క్ష గాని క్షీ గాని సవర్ణములు. అంతే గాని ఆ, ఖ లకు క్ష, క్షీ లు సవర్ణములు కావు.

1. హ్రస్వదీర్ఘములైన ఆ క్ష క్షీ క్ష (అక్ష) లకు సవర్ణముపరమైనపుడు పూర్వపరములకు బదులుగా అనగా మొదటి దానికిని రెండవ దానికిని బదులుగా మొదటి అచ్చే దీర్ఘమైవచ్చును. (అక్షః సవర్ణో దీర్ఘః)

ఉ. — మమ + అగ్రమ్ = మమాగ్రమ్ (నాఅన్నము) ఇచట మ్ అను హల్లుతో ఆ అను అచ్చుచేరుటచేత మ అయినది కావున. ఆ కారమునకు ఆ కారము పరమయినది.

తవ+आशा = तवाशा (నీ ఆశ) ఇచ్చట ఆ కారమునకు  
 आ కారము పరమయినది.

धरा+अधिपः = धराधिपः (భూమినేలువాడు)

कथा+आरम्भः = कथारम्भः (కథయొక్క ఆరంభము).

कवि+ईशः = कवीशः (కవులలో శ్రేష్ఠుడు)

गुणी+इह = गुणीह (గుణవంతుడు ఈలోకమున)

वाणी+ईशः = वाणीशः (సరస్వతికి ఈశుడు లేక బ్రహ్మ)

वदति+इति = वदतीति (చెప్పును అని)

गुरु+उणम् = गुरुणम् (హెచ్చువేడిమి)

साधु+उक्तम् = साधूक्तम् (బాగుగా చెప్పబడినది)

चमू+उत्साहः = चमूत्साहः (సేనయొక్క ఉత్సాహము)

वधू+ऊरुः = वधूरुः (స్త్రీయొక్క తొడ)

पितृ+ऋणम् = पितृणम् (తండ్రికి అప్పు)

कर्तृ+लृकारः = कर्तृकारः (కర్తయొక్క బృతారము)

कर्तृकारः - ఇట ऋ, लृ వర్ణములు సవర్ణములు.

2. अ, आ లకు హ్రస్వదీర్ఘములగు इ, उ ऋ, ए, लृ లు పర  
 మైనపుడు పూర్వములకు బదులు రెండవవాని గుణము వరు  
 సగా ఏకాదేశముగను (ఒకటే వచ్చును). (आहुणः)

इ, ई లకు గుణము ए

उ, ऊ లకు „ ओ

ऋ, ॠ లకు „ अ

लृ, ॡ „ अ

ఉదా:—గच्छ+ఇతి = గच्छతి (పోమ్ము అని)

రమా+ఇయమ్ = రమేయమ్ (లక్ష్మీ ఈమె)

తవ+ईशः = तवेशः (నీ ప్రభువు)

आत्मा+ईप्सितम् = आत्मेप्सितम् (తనచేత కోరఁబడినది).

मम+उन्नतिः = ममोन्नतिः (నా హెచ్చు)

रम्भा+उवाच = रम्भोवाच (రంభ చెప్పెను)

तव+ऊहा = तबोहा (నీ డోహ)

स्थिरा+ऊर्ध्वम् = स्थिरोर्ध्वम् (ధూమికి పైన)

घन+ऋद्धिः = घनर्द्धिः (గొప్పవృద్ధి)

पर+लृकारः = परलृकारः (పరమైన లృకారము)

अक् (ए, ऐ, ओ, औ లు తప్ప తక్కిన అచ్చులకు)

(హ్రస్వ శ్చ కారము పరమైనపుడు సన్ని వైకల్పికము-సన్ని రానపుడు వానికి హ్రస్వమువచ్చును - హ్రస్వము రానపుడు సన్నివచ్చును.

ఉదా:—ब्रह्मा+ऋषिः = ब्रह्मऋषिः లేక ब्रह्मर्षिः-(ऋत्यकः)

4. अं, आ లకు ए, ऐ లు పరమయినపుడు పూర్వపరములకు బదులుగా ऐ అను వృద్ధి అక్షరమును, ओ, औ లు పరమైనపుడు औ అనువృద్ధి అక్షరమును ఏకాదేశమగును. (वृद्धिरादैच्)



అ	ఆ	లకు	వృద్ధి	అక్షరము	ఆ
ఇ	ఈ	ఎ	ఐ	లకు	”
ఉ	ఊ	ఋ	ౠ	లకు	”
ఋ	ౠ	లకు	”	”	అర్
ల్ల	కు	”	”	”	అల్

ఉదా:-మమ+ఎవ = మమేవ (నాకే)

రమా+ఇతి = రమేతి (లక్ష్మీవచ్చును)

తస్య+అశ్వర్యమ్ = తస్యైశ్వర్యమ్ (వానియొక్క విశ్వర్యము)

సుత్రామా+అగ్రావతః = సుత్రామేగ్రావతః (ఇంద్రునివిరావతము)

వన+అపిధిః = వనోపిధిః (అడవిమూలిక)

శూ+అస్మక్యమ్ = శూరైస్మక్యమ్ (శూరునియొక్క ఉత్సాహము)

దుర్గా+అపిః = దుర్గాపిః (పార్వతియొక్క పెదవి)

కుడిలా+అద్వైతమ్ = కుడిలౌద్వైతమ్ (దుష్టురాలిదౌర్జన్యము)

గ. పదాంతముందుండు ప్రాప్తదీర్ఘములైన ఇ, ఐ, ఋ, ౠ లకు మతీయొకపదము మొదటనుండు అసవర్ణముపరమయినయెడల వానికి మారుగా య, వ, ర, ల్ లు వరుసగా వచ్చును. (ఇకోయణచి)

ఎట్లనగా—

ఇ, ఈ లకు ... య

ఉ, ఊ లకు ... వ

ఋ కు ... ర

ల్ల కు ... ల్

ఉదా:-ఇతి+అవదత్ = ఇत्यవదత్ (అని చెప్పెను)

ఇతి+ఆజ్ఞా = ఇत्याజ్ఞా (అని ఉత్తరువు)

వీనిలో ఇ కారమునకు ఆ ఆ లు అసవర్ణములు కావున ఇ వచ్చినది.

మధు+आनयति = मध्वानयति (తేనెతెచ్చుచున్నాడు)

घातृ+अंशः = घात्रंशः (బ్రహ్మయొక్క అంశము)

लृ+आकृतिः = लाकृतिः ('लृ' యొక్క ఆకారము)

వీనిలో ఇ, ఋ, ౠ లకు పరమయినవి అసవర్ణములు గావున వానికి మారుగా इ, ए, ऐ లు వచ్చినవి.

इति+एवम् = इत्येवम् (అని ఇట్లు)

गुणी+एषः = गुण्येषः (గుణవంతుడు వీడు)

घनी+ऐच्छत् = घन्यैच्छत् (ధనవంతుడు కోరెను)

వీనిలో ఇ ఇ లకు ए ऐ లు అసవర్ణములు. కావున వానికి ఇ వచ్చినది.

ओ, औ లు పరమైనపుడును ఇట్లే ఇ వచ్చును.

ఉదా:-दधि+ओदनम् = दध्योदनम् (పెరుంగన్నము)

वृद्धि+औषधम् = वृद्धौषधम् (వృద్ధికి మందు)

6. పదాంతమందుండు ए, ओ లకు ఆ వర్ణము పరమైన యెడల పరమైన ఆ వర్ణమునకు లోపము కలుగును. అనగా అది పలుకబడదు. దాని స్థానములో ఓ అనుగుర్తు పెట్టబడును. దీనికి 'అవగ్రహ' మని పేరు. (एकः पदान्तादति)

ఉదా:-**ते+अम्बा = तेऽम्बा** (నీతల్లి)

**शम्भो+अव = शम्भोऽव** (ఓశివుడా కాపాడుము)

7. **ए, ओ ऐ औ (एच्)** లకు అచ్చు పరమయినపుడు వానికి క్రమముగా **अच्, अव्, आय्, आव्** లు వచ్చును. పరమైన అచ్చుమాత్రము అట్లే ఉండును. వీనిలోని **श्, व्** లు పదాంతమందుండేనేని వానికి సన్ని వైకల్పికము, అనగా సన్ని చేసిన చేయవచ్చును. లేదా వదలివేయవచ్చును. ఇట్లు వదలి వేయుటవలన వాని కెదురగు అచ్చులకు సన్ని రాదు.

(**एचोयवायावः, लोपः शाकल्यस्य**)

ఉదా:-**ते+इच्छन्ति = तयिच्छन्ति** లేక **तइच्छन्ति** (వారుకోరు చున్నారు)

**गुरो+एहि = गुरवेहि** లేక **गुरणहि** (గురువా, రమ్మ)

**कस्मै+अयच्छत् = कस्माययच्छत्** లేక **कस्मा अयच्छत्**  
(ఎవని కిచ్చెను?)

**तौ+आगतौ = तावागतौ** లేక **ताआगतौ** (వారిద్దఱు వచ్చి నారు)

8. **ఉపసర్గ (Preposition)** చివరనుండు **अ, आ** లకు ఏదేని ధాతువు (క్రియయొక్క తొలిరూపము) మొదటనుండు శ్లకారము పరమైనచో వృద్ధి ఏకాదేశ మగును.

(**उपसर्गादिति धातौ**)

ఉదా:-**प्र + ऋच्छति = प्राःच्छति** (వాడు వడిగా పోవుచు న్నాడు.)

9. ఉపసర్గ (Preposition) చివరనుండు ఆ, ఆ లకు ధాతువు (Verbal root) మొదటనుండు ఆ, ఆ లు పరమైన మొదల పూర్వవరములకు బదులు ఆ, ఆ లే ఏకాదేశ మగును. కాని ఈ ఆ, ఆ లు ఇ=పోవు ఇష్ = వెరుగు అనుధాతువుల యొక్క రూపములకు మొదటనుండు ఆ తో చేరినపుడు ఇకు బదులు ఇ వచ్చును. (ఇతి పరరూపమ్; ఇత్యేదత్పూర్వసु)

ఉదా:-ప్ర+ఇజతే = ప్రేజతే (వాడు వణకుచున్నాడు)

పరా+అహతి = పరోహతి (అమితముగా స్తుతి చేయుచు న్నాడు)

అవ+ఇతి = అవేతి (తెలిసికొనును)

పరా+ఇవతే=పేరవతే (విరుద్ధముగా వృద్ధియగుచున్నాడు)

10. ధాతువుయొక్క అర్థమును మార్పుటకు దానికి ముందు ఉంచబడు ప్ర, ఇప్, అవ, అన్త మొదలగువానికి 'ఉప సర్గ' లని పేరు. (उपसर्गाः क्रियायोगे)

11. క్షీ, క్ష, ఇ లు ఒక నామవాచకముయొక్కగాని క్రియారూపముయొక్కగాని ద్వివచనమునకు చివర నున్న యెడల వానికి అచ్చుపరమైనను సన్ని రాదు. అప్పుడు వానికి 'ప్రగృహ్యము' లందురు. (ईद्वेद्विवचनं प्रगृह्यम्)

ఉదా:-हरी+इमौ = हरी इमौ (ఈ ఇద్దలు హరులు)

शम्भू+एतौ = शम्भू एतौ (ఈ ఇద్దలు శంభువులు)

रमे+इमे = रमे इमे (ఈ ఇద్దలు లక్ష్ములు)

भजेते+अम् = भजेते अम् (వీరిద్దఱు అనుభవించుచు  
న్నారు)

याचेते+इदम् = याचेते इदम् (ఇద్దఱు దీనిని యాచించు  
చున్నారు)

युध्येते+उभौ = युध्येते उभौ (వారిద్దఱు యుద్ధముచేయు  
చున్నారు)

अम् (వీరిద్దఱు), अमी (వీరందఱు) అను సర్వనామములయందలి  
ई, ऊ లకుకూడ అచ్చుపరమైనను సన్ని రాదు.

ఉదా:-अमी+ईशाः = अमी ईशाः (వీరు ప్రభువులు)

अम् + आसाते = अम् आसाते (వీరిద్దఱు ఉన్నారు)

12. ఒక్కటే అచ్చుగానుండు 'నిపాతము' (Inter-  
jection) ను, అంతమందు ఆ ఉండు నిపాతమును ప్రగృహ్య  
ములు - అనగా సన్నిలో మాటవు.

(निपातएकाजनाङ् ; ओत्)

ఉదా:-इ+इन्द्र = इन्द्र (ఓ ఇంద్రుడా !)

उ+उमेश = उमेश (ఓ ఈశ్వరుడా !)

अहो+ईशाः = अहोईशाः (ఓహో, ప్రభువులారా !)

## II. హల్సన్ని (హల్లులయొక్క సన్ని)

1. 'स' కార 'त' వర్గములు 'श' కార 'च' వర్గ  
ములతో చేరినయెడల వానికి బదులు 'श' కార 'च' వర్గ  
ములు వచ్చును. ఎట్లనగా 'स' కారమునకు బదులు 'श'

కారము త, థ, ద, ధ, న లకు బదులు చ, छ, ज, झ, ञలును వచ్చును. (స్తోశ్చనాశ్చుః)

ఉదా:-కృణస్+శేతే = కృణశ్శేతే (కృష్ణుడు నిద్రించు చున్నాడు)

రామస్+చినోతి = రామశ్చినోతి (రాముడు ప్రోగుచేయు చున్నాడు)

సత్+చరిత్రమ్ = సశ్చరిత్రమ్ (మంచినడత)

శాశ్శీన్+జయ = శాశ్శీజయ (ఓ విష్ణువా! జయింపుము)

2. 'స' కార 'త' వర్గములు 'ఛ' కార 'ఠ' వర్గములతో చేరినయెడల దానికి బదులు 'జ' కార 'ఢ' వర్గములు వచ్చును. ఎట్లునగా—స కారమునకు బదులు ఛ కారమును, త, థ, ద, ధ, న లకు బదులు ఠ, డ, ఢ, ణ లును వచ్చును. (స్తోఃప్రసాదః)

ఉదా:-పుత్రస్+పృష్ఠః = పుత్రపృష్ఠః (అఱవకొడుకు)

మిత్రస్+ఠీకతే = మిత్రఠీకతే (మిత్రుడు ఉన్నాడు)

పెష్+తా = పెఠా (తిరుగలి)

తత్+ఠీకా = తఠీకా (దానికి టీక)

చక్రిన్+ఢౌకసే = చక్రిణఢౌకసే (ఓ విష్ణువా! నీవు పోవు చున్నావు)

3. హ్రస్వాచ్చుకు పరమైన 'ఞ' కారమునకు ద్విత్వము నిత్యముగా వచ్చును, అనగా దానికి ద్విత్వము, తప్పక వచ్చును. (తేచ ఢ్వలయ తేతుః)

ఉదా:-శివ+త్రాతా = శివత్త్రాతా (శివునియొక్క నీడ)

4. పదాంతముందు దీర్ఘమగు అచ్చునకు త్రాకారము పరమైనయెడల దానికి త్రాకారము వైకల్పికముగ వచ్చును.

(పదాంతాద్రా)

ఉదా:-లక్షమీ+త్రాతా = లక్షమీత్త్రాతా లేక లక్షమీ త్రాతా (లక్ష్మీయొక్క నీడ)

5. త్రాకారమునకు ముందు ఆ, మా అను ఉపసర్గలు ఉన్నపుడుకూడ దానికి ద్విత్వము నిత్యముగ వచ్చును.

(ఆద్వాజో యచ)

ఉదా:-ఆ + త్రాదితః = ఆత్త్రాదితః (కప్పబడినవాడు లేక కప్పబడినది)

మా+త్రేదయ = మాత్త్రేదయ (నలుకవలదు)

6. ఒకపదము చివరనుండు వ హల్లుకుగాని (అంతఃస్థములకును అనునాసికములకును తప్ప) 'హశ్వు' (Soft Consonant) గాని, అచ్చుగాని పరమయినయెడల దానివర్గములోని మూడవ అక్షరము దానికిబదులుగా వచ్చును.

(ఇలాం ఇశోఽన్తే)

ఉదా:-తత్+భోగః = తద్భోగః (వాని భోగము)

ద్విద్+ఘోషః = ద్విద్ధోషః (శత్రువుయొక్క ఘోష)

తత్+రాగః = తద్రాగః (ఆరాగము)

వాక్+ఝీశః = వాగీశః (బ్రహ్మస్థి)

తత్+ఆగమనమ్ = తదాగమనమ్ (వానిరాక)

7. పదాంతమందుండు ఏ హల్లుకుగాని అనునాసికము పరమైనయెడల దానికిబదులు దాని వర్గములోని అనునాసికము వైకల్పికముగ వచ్చును. (यरोनुनासिकेऽनुनासिकोवा)

ఉదా:—एतत्+मृगारि: అనుదానికి एतन्మृगारि: (= ఈవిష్ణువు) అనిగాని एतद्మृగारि: అనిగాని అగును. ఇట్లే षट्+मुख: = षण्मुख: (ఆటుమొగములు గలవాడు లేక షడ్ముఖుడు), षट्+मुख: అనియును, भवत्+महिमा=भवन्महिमा, भवद्महिमा అనియును అగును.

పరమగు అను నాసికము ఒక ప్రత్యయము (Termination) మొదట నుండెనేని ఈస్థినిత్యము అనగా తప్పక వచ్చును.

ఉదా:—तत्+मात्रम् = तन्मात्रम् (అదిమాత్రము; ఆమాత్రము)

चित्+मयम् = चिन्मयम् (జ్ఞానమువలన ఏర్పడినది)

8. 'त' వర్గాక్షరమునకు డ కారము పరమయినచో పూర్వపరములకు బదులు రెండవదాని సవర్ణము వచ్చును.

(तोर्लि)

ఉదా:—तत्+लक्षणम् = तल्लक्षणम् (దానిలక్షణము)

विद्वान्+लिखति = विद्वल्लिखति (పండితుడు వ్రాయును) ఇచట 'न' కారమునకు మారుగా అనునాసిక డ కారము వచ్చును. ఈ 'ड' కారము అనునాసికమని తెలుపుటకు



దానిపైన అర్థచంద్రాకారపు గుర్తు లేక చంద్రబిందువు ల పెట్టబడును.

9. 'ఝల్లు'లకు 'ఖర్లు'లు (Surd's లేక Hard Consonants) పరమయినపుడు వానికి బదులు 'చర్లు'లు వచ్చును.

(खरि झलां चरः स्युः)

'ఝల్లు' లనగా మాహేశ్వరసూత్రములలో తుడివర్ణములను విడిచి 'ఝ'కారమునకును కడపటి 'జ్' కారమునకును నడుమనుండు వర్ణములు.

'ఖర్లు' లనగా 'జ్' కారము మొదలు 'ఝ' కారము వఱకునుండు వర్ణములు.

'చర్లు' లనగా 'చ' కారము మొదలు ఝ కారము వఱకునుండు వర్ణములు.

ఉదా:—उद्+स्थानम् = उत्थानम् (పైకిలేచుట)

उद्+स्तम्भनम् = उत्तम्भनम् (ప్రాపు)

10. 'ఝయ్'కు అనగా వర్ణాక్షరములలోని మొదటి నాల్గింటిలో దేనికేగాని 'జ్' కారము పరమయినచో దానికి బదులుగా దాని పూర్వవర్ణముయొక్క వర్ణములోని నాల్గవ అక్షరము వైకల్పికముగ వచ్చును. (अयोहोऽन्यतरस्याम्)

ఉదా:—वाक्+हरिः = वागहरिः లేక वाघरिः (మాటలలో సింహము)

तत्+हयः = तद्दहयः లేక तद्धयः (వానిగుడ్డము)

11. 'శ' కారమునకు ముందు వర్గాక్షరములలో మొదటి నాల్గింటియందు ఏదిగాని ఉండిదానికి అచ్చు, అంతఃస్థము, 'హ' కారము, అనునాసీకము పరమయినచో అది ('శ' కారము) వైకల్పికముగ త్ర కారమగును.

(శశ్శోఽటి; శశ్శోఽమి)

ఉదా:—తత్+శివః = తచ్ శివః లేక తచ్ఛివః (అశివుడు)

సత్+శాఖమ్ = సచ్ శాఖమ్ లేక సచ్ఛాఖమ్ (మంచికాస్త్రము)

एतत्+श्रुतम् = एतच् శ్రుతम् లేక एतच्छ्रुतम् (ఇదివేదము)

सम्यक्+श्लाघ्यः = सम्यच् श्लाघ्यः లేక सम्यच्छ्लाघ्यः

(చక్కగా శ్లాఘింపదగినవాడు)

12. పదాంతమందుండు మ్ అను వర్ణము దానికి ఏఅచ్చు పరమయినను మార్పుచెందదు.

ఉదా:—तम् + आह्वय = तमाह्वय (వానిని పిలువము)

अहम् + एव = अहमेव (నేనే)

13. పదాంతమందుండు మ్ కు హల్లు పరమైనయెడల దానికి అనుస్వారము వైకల్పికముగా వచ్చును. శ్, ష్, ష్, ష్, ష్, ష్లు పరమైనపుడు మాత్రము నిత్యము గావచ్చును.

(मोऽनुस्वारः)

ఉదా:—एनम् + सः = एनं सः (వీనిని వాడు)

धनम् + हरति = धनं हरति (ధనమును హరించుచున్నాడు)

सम् + रक्षति = संरक्षति (చక్కగా కాపాడును)

14. తక్కిన హల్లులకు ముందు తుది మ్ అనుస్వారముగ నైనను పరమయినహల్లుయొక్క వర్గములోని అను నాసికముగ నైనను మారును. య్, వ్, ళ్లు పరమైనచో వానికి బదులు అను నాసిక య్, వ్, ళ్లు వచ్చును. వీనిని య్, వ్, ళ్ అని వ్రాయవలెను. (వాపदान्तस्य)

ఉదా:—वयम्+कुर्मः = वयं कुर्मः లేక वयङ्कुर्मः (మేము లేక మనము చేయుచున్నాము)

त्वम्+च = त्वंच లేక त्वञ्च (నీవును)

सम्+प्राप्तिः = संप्राप्तिः లేక सम्प्राप्तिः (లెస్సగ పొందుట)

अहम्+युध्ये = अहं युध्ये లేక अहंयुध्ये (యుద్ధముచేయుచున్నాను)

उत्तरम्+लिखसि=उत्तरं लिखसि లేక उत्तराँलिखसि (ఉత్తరమును వ్రాయుచున్నావు)

हरिम्+वन्दे = हरिं वन्दे లేక हरिवँन्दे (హరినిగూర్చి లేక హరికి నమస్కరించుచున్నాను)

15. ఒకపదము చివర ట్, థ్, న్ లకుముందు హ్రస్వముగు అచ్చు ఉండి వానికి ఏ అచ్చుగాని పరమయినయెడల ద్విత్వమువచ్చును. (डमो ह्रस्वादचि डमुणित्यम्)

ఉదా:—प्रत्यङ्+आत्मा = प्रत्यङ्कात्मा (స్వప్తముగనుండు ఆత్మ)

सुगण्+ईशः = सुगणीशः (శ్రేష్ఠమయిన సంఘమునకు అధిపతి)

हसन्+आगतः = हसन्नागतः (నవ్వుచు వచ్చెను)

16. పదాస్తమందుండు 'న్' కు 'ఇవ్' (ఇ, ఓ, అ, చ, డ, త) పరమయినయెడల వానికి బదులుగ అనుస్వార విసర్గములు వచ్చును. విసర్గ చ్, త్ లకుముందు శ్ గను, న్, త్ లకుముందు ళ్ గను, డ్, ఓ, లకు ముందు ళ్ గను మారును.

ఉదా:—కసిన్+చిత్రే = కసిన్చిత్రే (ఏచిత్రమునందు)

గురున్+తాత్ర: = గురున్తాత్ర: (గురువులను శిష్యుడు)

మహాన్+టక్ట: - మహాన్టక్ట: (గొప్పగర్వము)

కాన్+తరున్ = కాన్తరున్ ఏ చెట్లను ?)

కాని ఈసూత్రము ప్రశాన్ (శాంతుడు) అనుపదమునందలి 'న్' కు సూత్రము చెల్లదు.

ఉదా:—ప్రశాన్+తనోతి = ప్రశాన్ తనోతి (శాంతుడు వ్యాపింపజేయును) (నశత్రవ్యప్రశాన్)

17. 'చ' వర్గపదాస్తమం దున్నపుడుగాని యుల్ (అంతఃస్థములు, అనునాసికములుతప్ప తక్కినహల్లులు) పరమైనపుడుగాని 'క' వర్గగా మారును. (చో: క్త:)

ఉదా:—వాచ్+యుక్తి: = వాగ్యుక్తి: (వాక్కుతో కూడిక)

సుయన్ = సుయక్ (గట్టిప్రయత్నము చేయువాడు)

18. రేఫమునకు రేఫము (ర) పరమయినయెడల మొదటిరేఫమునకు లోపము కలుగును. అనగా అది వదలివేయఁ

బడును—దానికిముందుండు శ్చ కు తప్ప ‘అథ్’ కు అనగా  
అ, ఇ, ఉ లకు దీర్ఘము వచ్చును.

(रोरि; ह्रलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः)

ఉదా:—पुनर् + रमते = पुनारमते (మరల ఆడుచున్నాడు)

हरिर् + रम्यः = हरीरम्यः (విష్ణువు అందమైనవాడు)

शम्भुर् + राजते = शम्भुराजते (శివుడు ప్రకాశించుచున్నాడు)

19. ఒకటేపదమునందు శ్చ, ఋ, ర, ణ లకు తర్వాత వచ్చునట్టి ఋ కు అచ్చుగాని ఋ, ౠ, ౡ, ౢ లుగాని పరమయి నపుడు అది (న్) థ్ అగును. వీనికిని (శ్చ, ఋ, ర, ణ లు) ఋ కును నడును అచ్చులు, క వర్గాక్షరములు, ణ వర్గాక్షరములు య, వ, ష, అనుస్వారము ఉన్నపుడుకూడ ఇదేమాన్పు కలుగును.

ఉదా:—भर्तृ+नाम् = भर्तृणाम् (భర్తలయొక్క)

पूर + अनम् = पूरणम् (పూర్తిచేయుట; నిండ్లించుట)

हरि+ना = हरिणा (హరిచేత)

गुरु+नाम् = गुरुणाम् (గురువులయొక్క)

राम+इन = रामेण (రామునిచేత)

द्वेष+इन = द्वेषेण (ద్వేషముచేత)

गृह्+नाति = गृह्णाति (తీసికొనును)

कानि, आर्त+नाम् = आर्तानाम् (బాధపడు వారియొక్క)

अर्थ+इन = अर्थेन (ధనముచేత)

అనియే అగును.

(ऋषाभ्यां नोणः समातपदे; अदकुवाङ् तुभ्यवायेऽपि)

20. న్ కారము ఋ, ర, ణ లకుతర్వాత వచ్చినను ఒక పదముచివర ఉండెనేని దానికి ణ కారము రాదు.

(नैपदान्तस्य)

ఉదా:—तस्मिन् (చెట్లను)

21. ఒక ప్రత్యయములోని స్ కు అచ్చు త వర్గాక్షరము, మ్, య్, వ్ లు పరముగా నున్నపుడు దానికిముందు ఆ, ఊ లు తప్ప మఱియే అచ్చుగాని, క్, ఖ్, త్ లు గాని ఉండెనేని (వీనికిని స్ కును నడుమ విసర్గ అనుస్వారముతో కూడిన వర్ణములు ఉన్ననుకూడ) ణ్ గా మారును. (इण्कोः)

ఉదా:—वेनु+सु = वेनुषु (అవులయందు)

दिक्+सु = दिक्षु = दिक्षु (దిక్కులయందు)

वच्+स्यति = वक्ष्यति (చెప్పుచున్నాడు)

ज्योतिस्+आ = ज्योतिषा (వెలుతురుచేత)

अर्चिः+सु = अर्चिःषु లేక अर्चिष्ठ (జ్యోతులయందు)

चक्षुस् (కన్ను) ఇది ప్ర-బ-లో చక్షుषి (కండ్లు) అగును.

हल्+सु = हल्लु (హల్లులయందు)

22. ఒక పదముచివర ఒక హల్లుకంటె ఎక్కువ హల్లులు ఉన్నపుడు, ముందు హల్లు తప్ప తక్కినవి వదలి వేయబడును.

ఉదా:—कुम्भत्+स् = कुम्भत्स् = कुम्भत् (పర్వతము)

23. పదాంత స్ కారమునకు ఒక వర్ణము పరమైనను కాకపోయినను అది విసర్గ యగును.

ఉదా:—रामस् = रामः







పరమయిన 'ఇత్ర'తో శ్, ష్, స్ లు చేరి వచ్చినపుడు ఈ మార్పుకలుగదు.

ఉదా:—కః+క్షమః = కఃక్షమః (ఎవఁడు సమర్థుఁడు ?

(శర్పరే వिसర్జనీయః)

కీ0. బోః, బగోః, అఘోః లేక ఆ, ఆ లు పూర్వముండు విసర్గకు అచ్చుగాని, 'హశ్చ' గాని సరమైనయెడల దానికి శ్ అదేశముగవచ్చును. ఈ శ్ అచ్చులకుముందు వై కల్పికముగను హల్లులకు ముందు నిత్యముగను లోపించును. ఈలోపమువలన ఎదురైన అచ్చులకు సస్థిరాదు.

(బో బగో అఘో అపూర్వస్య యోఽశి; ఆతో గాగ్యస్య; లోఽశాకల్యస్య ; హ్లిసర్వేణామ్ )

బోః, బగోః, అఘోః అనునవి స్ కారాంతములగు నిపాతములు (Interjections)

ఉదా:—దేవాః+ఇహ = దేవా ఇహ లేక దేవా యిహ (దేవతలు ఇచట)

బోః+దేవాః = బో దేవాః (ఓదేవతలారా!)

బగోః+నమస్తే = బగో నమస్తే (ఓహో, నీకునమస్కారము)

అఘోః+అహి = అఘో అహి లేక అఘో యేహి (అహో, రమ్మ)

కీ1. సః, ణః అను శబ్దములయందలి విసర్గ హల్లుకు ముందు లోపించును.

(एतत्तदोः सुलोपोऽक्रोरनसमासे हलि)

ఉదా:—एषः विष्णुः = एष विष्णुः (ఇతఁడు విష్ణువు)

सः+शम्भुः = सशम्भुः (అతఁడు శివుఁడు)





ఆ కారాస్తములుగను పలువిధములుగ నుండును. ఉదా:-  
 రామ-అ కారాస్తము, హరి-ఇ కారాస్తము, శాశు-క కారాస్తము,  
 పితృ (తండ్రి) ఋ కారాస్తము.

3. తెనుగునందు వలెనే సంస్కృతమునందును ఎనిమిది  
 విభక్తులు (Cases) కలవు. ఇవి ప్రథమా (Nominative) ను  
 బోధన ప్రథమా (Vocative), ద్వితీయా (Accusative),  
 తృతీయా (Instrumental), చతుర్థి (Dative), పంచమి  
 (Ablative), షష్ఠి (Genitive), సప్తమి (Locative) అను  
 నవి.

4. పుం లింగ స్త్రీ లింగశబ్దములకు విభక్తు లేర్పడుటకు  
 ప్రకృతి (మొదటి రూపము—base)కి చేర్పబడు ప్రత్యయ  
 ములేవియనగా.

	ఏ	ద్వి	బ
Nom. case ప్రథమావిభక్తి	స్ (:) }	ఔ	అస్ (అః)
Accus. case ద్వితీయావిభక్తి	మ్ }	,,	,, (అః)
Instr. case తృతీయావిభక్తి	ఆ }	మ్యమ్	మిస్ (మిః)
Dative case చతుర్థివిభక్తి	ఋ }	,,	మ్యస్ (మ్యః)
Ablative case పంచమివిభక్తి	అస్ (అః) }	,,	,, (మ్యః)



అ కారాంత శబ్దములకు సంబోధన ప్రథమైక వచనములలో ప్రకృతిరూపమే ఉండును. తక్కిన వచనములు ప్రథమకువలెనే.

ఉదా:—(हे) गज (हे) गजौ (हे) गजाः. 'नाम्' అను ప్రత్యయమునకు ముందుండు ప్రాస్వాచ్చు దీర్ఘమగును. ఉదా:—गज+नाम् = गजानाम्. తుది అ కారము ఆస్ కును పు కునుముందు అ అగును. ఉదా:—गज+ओस् = गजे+ओस् = गजयोः (సం. సూ. చూ.) గజ+ఋ = గజే+ఋ = గజేఋ.

అ కారాంత పులిగ్గ రామ (రాముడు) శబ్దము.

	వ	ద్వీ	బ
ప్ర.	రామః	రామौ	రామాః
సం. ప్ర.	(हे) राम	(हे) ,,	(हे) ,,
ద్వీ.	రామమ్	రామौ	రామాన్
తృ.	రామేణ	రామాభ్యమ్	రామేః
చ.	రామాయ	,,	రామేభ్యః
పం.	రామాత్	,,	,,
ష.	రామస్య	రామయోః	రామాణామ్
స.	రామే	,,	రామేభు

ఇట పదాంత స్వ కారము విసర్గయగును.

రామ+స్ = రామస్ = రామః ; రామ + औ = రామौ. రామ+ఆస్=రామాః. రామ+ఆన్ = రామాన్. రామ+ఇన్ = రామేన్ (గుణసన్ని) న కారము య కారమగుట చేత (సం. సూ. చూ.) రామేణ అగును.

రామ+ऐस् = रामैः (వృద్ధిసన్ని) य, भ्याम् అనుముందు ఆ కారము దీర్ఘముగను, भ्यस् అనుముందు ए గనుమారును. ఇట్లు रामाय, रामाभ्याम्, रामेभ्यः అగును.

రామ + अत् = रामात्

రామ+ओस् = रामयोः } ముందు చెప్పిన గజयोః,  
రామ+नाम् = रामानाम् } गजानाम् వలెనే కాని न కార

మునకు ण కారమువచ్చుట చేత (సం. సూ. చూ.) रामाणाम् అగును.

రామ+इ = रामे (గుణసన్ని)

రామే+सु = रामे+पु = रामेषु (గజेषు వలెనే)

2. आ कारांस्त స్త్రీलिङ्ग प्रत्ययములు.

	ఏ	ద్వి	బి
ప్ర.	లేదు	కీ	అస్
ద్వి.	आम्	कै	अस्
త్వ.	आ	भ्याम्	मिस्
చ.	ए	भ्याम्	भ्यस्
పం.	अस्	भ्याम्	भ्यस्
ష.	अस्	ओस्	नाम्
స.	आम्	"	सु

సంబోధన ప్రథమైకవచనములో శబ్దము తుదనుండు आ, ए అగును. తక్కిన వచనములు ప్రథమవలెనే.

ఆ కారాస్తస్త్రిలిజ రమా (లక్ష్మీ) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	రమా	రమే	రమాః
సం. ప్ర.	(హే)రమే	(హే) రమే	హే (రమాః)
ద్వి.	రమమ్	రమే	రమాః
తృ.	రమయా	రమాభ్యమ్	రమాభిః
చ.	రమాయే	”	రమాభ్యః
పం.	రమాయాః	”	”
ష.	”	రమయోః	రమాణామ్
స.	రమాయామ్	”	రమాసు

శబ్దాస్తమందుండు ఆ తృతీయైకవచనములో యగ మూరును. చతుర్థిమొదలగు తక్కిన విభక్తుల యేకవచనములందు ప్రత్యయములకు ముందు యా అను అగమము వచ్చును. ఇట్లు తృతీయలో రమా + ఆ = రమే + ఆ లేక రమయా.

చతుర్థి. రమా + యా + య = రమాయే  
 పञ्చమి. రమా + యా + అస్ = రమాయాః  
 షష్ఠి. రమా + యా + అస్ = రమాయాః  
 సప్తమి. రమా + యా + ఆమ్ = రమాయామ్

షష్ఠి సప్తమీ ద్వివచనములందు తుది ఆ కారము ప్రత్యయములకు ముందు య అగును. రమా + ఆస్ = రమే + ఆస్ లేక రమయోః

(3) ఆ కారాంతపుంసకలిజ్ఞ ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్రథమా.	ఋ	క్షీ	ఆని
ద్వితీయా.	ౠ	క్షీ	ఆని

ఇవి తప్ప తక్కిన విభక్తి ప్రత్యయములన్నియు పుంలింజ్ఞమునకువలెనే ఉండును. సంబోధన ప్రథమైవచనములో మాత్రము ఆ కారాంత పుంలిజ్ఞశబ్దములకు వలెనే ప్రకృతి రూపము ఉండును. మిగిలినవచనములు ప్రథమలోవలెనే.

ఆ కారాంత పుంసకలిజ్ఞ జ్ఞాన (తెలివి) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	జ్ఞానమ్	జ్ఞానే	జ్ఞానాని
సం. ప్ర. (ఛే)	జ్ఞాన	(ఛే) జ్ఞానే	(ఛే) జ్ఞానాని
ద్వి.	జ్ఞానమ్	జ్ఞానే	జ్ఞానాని

జ్ఞాన + ఇ = జ్ఞానే (గుణపద్ధి) జ్ఞాన + ఆని = జ్ఞానాని  
(సవర్ణదీర్ఘసన్ని)

తక్కినవిభక్తులు రామ శబ్దమునకువలెనే ఏర్పడును. తృతీయలోను పశ్చిమలోను న్ కారము య్ కారముకాదు. కాబట్టి జ్ఞానేన, జ్ఞానానామ్ అని వచ్చును.



(4) క్క కారాంతపులిప్త ప్రత్యయములు.

	ఏ	ఐ	బ
ప్ర.	స్	—	అస్
ద్వి.	మ్	—	న్
తృ.	నా	భ్యామ్	మిస్
చ.	ఁ	భ్యామ్	భ్యస్
సం.	అస్	”	”
ష.	”	ఔస్	నామ్
స.	ఔ	”	సు

(క) సంబోధన, ప్రథమైక వచనమునందు క్క కారము ఁ కారమగును. ఉదా—(ఓ) ఓరే

(ఖ) ప్రథమా, సం. ప్ర., ద్వితీయా విభక్తులందుండు క్క కారమునకు బహువచన అస్ కు ముందు గుణమును, ద్వితీయచనమందు బహువచన న్న కు ముందు దీర్ఘమును వచ్చును.

ఉదా:—గిరి (ద్వితీయచనము) గిరి + అస్ = గిరే + అస్  
లేక గిరయః (సప్తమా)

గిరిన్ (ద్వితీయాబహువచనము)

(గ) పుంలిప్తశబ్దముల తుదనుండు క్క కారమునకు చతుర్థి, పంచమీ, షష్ఠ్యేకవచన ప్రత్యయములకు ముందుగుణము వచ్చును.

(ఘ) పఞ్చమీ షష్ఠ్యేకవచనములందు అస్మ లోని ఆ కారము లోపించును.

(ఙ) సప్తమ్యేకవచనమునందు ఆ కు ముందు శబ్దము చివరనుండు క్ కారమునకు లోపము కలుగును.

క్ష కారాంతపులిజ్జ గిరి (కొండ) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	గిరిః	గిరి	గిరయః
సం. ప్ర.	(ః) గిరే	(ః) గిరి	(ః) గిరయః
ద్వి.	గిరిమ్	గిరి	గిరిన్
తృ.	గిరిణా	గిరిన్యామ్	గిరిభిః
చ.	గిరయే	”	గిరిన్యః
పం.	గిరేః	”	”
ష.	”	గిర్యోః	గిరిణామ్
స.	గిరౌ	”	గిరిభు

ప్ర. 1. గిరి + అస్ = గిరే + అస్ లేక గిరయః (సప్త-పైస  
'క' సూ. చూ.)

తృ. 2. గిరి + నా = గిరిణా. (సప్త)

చ. 3. గిరి + య = గిరే + య లేక గిరయే. (పైస 'గ' సూ.  
చూ.)

మ. 4. గిరి + అస్ = గిరే + అస్ లేక గిరేః (వైస 'గ' 'ఘ' సూ చూ)

మ. 5. గిరి + ఆస్ = గిర్యోః (సద్భి)

„ 6. గిరి + నామ్ = గిరిణామ్ (నామ్ అను ప్రత్యయమునకు ముందుండు హ్రస్వాచ్చుదీర్ఘమగును)

స. 7. గిరి + ఐ = గిరౌ (వైస 'జ' సూ. చూ)

„ 8. గిరి + సు = గిరిః—

5. క్ కారాస్త్రీలిజ ప్రత్యయములు.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఋ	—	అస్
ద్వి.	మ	ఐ	ఋ
త్వ.	ఆ	భ్యామ్	భిస్
చ.	ఐ	„	భ్యస్
మ.	అస్	„	„
మ.	„	ఆస్	నామ్
స	ఐ	„	సు

(1) ద్వితీయా బహువచనములో ఋ కుముందుశబ్దము తుదనుండు అచ్చుదీర్ఘమగును. కడపటినాలుగు విధ క్తుల వీక వచనములందు వీనికి వైకల్పికరూపములు వచ్చును. సంబోధన వ్రథమలో శబ్దము తుదనుండు క్ కారము ఐ అగును.

3. కారాస్త్ర స్త్రీలిङ्గ మతి (బుద్ధి) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	మతిః	మతీః	మతయః
సం. ప్ర.	(హ)మతే	(హ)మతీ	(హ)మతయః
ద్వి.	మతిమ్	మతీ	మతీః
తృ.	మత్యా	మతిభ్యామ్	మతిभिః
చ.	మతయే } మత్యే }	"	మతిభ్యః
పం.	మతేః } మత్యాః }	"	మతిభ్యః
ష.	"	మత్యోః	మతీనామ్
స.	మతౌ } మత్యామ్ }	"	మతిపు

6. కారాస్త్ర స్త్రీలిङ्గ ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	-	ఔ	అస్
ద్వి.	మ్	ఔ	ఇస్
తృ.	ఆ	భ్యామ్	భిస్
చ.	ఁ	"	భ్యస్
పం.	అస్	"	"
ష.	"	ఔస్	నామ్
స.	ఆమ్	"	సు

(1) సంబోధనప్రథమలో ఏకవచనమునందు సామాన్యముగా ఓ కారముప్రాప్తమగును. తక్కిన వచనములు ప్రథమకువలెనే.—శ్రీ, ధీ శబ్దములు చూడు.

(2) చతుర్థి మొదలు తక్కినవిభక్తులయందు ఏకవచన ప్రత్యయములకుముందు ఆ అను అగమమువచ్చును.

(3) సప్తమీ బహువచనములో య అనునది త్ర అగును.

ఓ కారాంతస్త్రీలింగ గౌరీ (పార్వతి) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	గౌరీ	గౌర్యే	గౌర్యః
సం. ప్ర.	(ఓ) గౌరి	(ఓ) గౌర్యే	(ఓ) గౌర్యః
ద్వి.	గౌరీమ్	గౌర్యే	గౌరీః
తృ.	గౌర్యా	గౌరీభ్యమ్	గౌరీభిః
చ.	గౌర్యే	”	గౌరీభ్యః
పం.	గౌర్యాః	”	”
ష.	”	గౌర్యోః	గౌరీణామ్
స.	గౌర్యామ్	”	గౌరీభు

చ. గౌరీ + ఆ + య = గౌర్యే

పం, ష. గౌరీ + ఆ + అస్ = గౌర్యాః

స. గౌరీ + ఆ + ఆమ్ = గౌర్యామ్

గౌరీ + భు = గౌరీభు

7. క్ కారాంతసంకలితప్రత్యయములు.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	—	శ్చ	శ్చ
ద్వి.	—	శ్చ	శ్చ
తృ.	ఆ	య్యామ్	మిస్
చ.	ఁ	”	యస్
పం.	అస్	”	”
మ.	”	ఔస్	నామ్
స.	ఇ	”	సు

(1) సం. ప్ర. లో శబ్దము తుదనుండు క్ కారము ఁ కారముగ కూడవూరును.

(2) అచ్చు మొదటనుండు ప్రత్యయములకు ముందు క్ చేర్పబడును.

(3) ప్రథమా ద్వితీయా బహువచనములకు ముందు క్ కారము దీర్ఘమగును.

(4) క్ కారాంతశబ్దములు కొన్ని పుంలిङ్గమునందును, నపుంసక లిङ్గమునందును కూడ ఒకటే అర్థమునందు వచ్చును. వీనిని “భాషితపుంస్కములు” అందురు. తక్కిన వానిని “అభాషితపుంస్కములు” అందురు. శ్రుచి శబ్దము భాషితపుంస్కము, చారి శబ్దము కాదు. పుంలిङ్గమునందు శ్రుచిః, శ్రుచీ, శ్రుచయః అనియును, నపుంసకలిङ్గమునందు శ్రుచి, శ్రుచిని, శ్రుచీని అనియును ఉండును.

३ కారాంత నపుంసకలిజ్జ వారి (నీళ్లు) శబ్దము.

(అభాషితపుంస్కము)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	వారి	వారిణి	వారిణి
సం.	ప్ర. (హి) వారే } (హి) వారి }	(హి) " "	(హి) " "
ద్వి.	వారి	వారిణి	వారిణి
తృ.	వారిణా	వారిణ్యామ్	వారిణిః
చ.	వారిణే	"	వారిణ్యః
పం.	వారిణః	"	"
ష.	"	వారిణోః	వారిణామ్
స.	వారిణి	"	వారిణు

३ కారాంత నపుంసకలిజ్జ శ్రుచి శబ్దము (శుద్ధమైనది)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	శ్రుచి	శ్రుచిని	శ్రుచిని
సం.	ప్ర. (హి) శ్రుచే } (హి) శ్రుచి }	(హి) " "	(హి) " "
ద్వి.	శ్రుచి	శ్రుచిన్	శ్రుచిని
తృ.	శ్రుచినా	శ్రుచిణ్యామ్	శ్రుచిణిః
చ.	శ్రుచిణే } శ్రుచయే }	"	శ్రుచిణ్యః

సం.	శ్రుచిన్: } శ్రుచే: }	శ్రుచిన్యామ్	శ్రుచిన్య:
ష.	శ్రుచిన్: } శ్రుచే: }	శ్రుచిన్: } శ్రుచ్యో: }	శ్రుచీనామ్
స.	శ్రుచిన్: } శ్రుచౌ }	శ్రుచిన్: } శ్రుచ్యో: }	శ్రుచిన్

త కారాంతశబ్దములు.

(1) వీని విభక్తులలో క కారాంత శబ్దములయందలి క కే య లకు బదులు క్రమముగా త ఆ ఇ య లువచ్చును.

(2) పులిజ్ శబ్దముల చివరనుండు త కారమునకు చతుర్థి, పంచమీ, సప్తమ్యేకవచనములందు గుణమువచ్చును. తావున విణావే, విణాః అని ఏర్పడును.

(3) మూడు లిజ్ శబ్దములయందును వీని విభక్తులకూడ క కారాంతముల విభక్తులవలెనే ఏర్పడును. కాని చతుర్థి, పంచమీ, సప్తమ్యేకవచనములందును, నపుంసక లిజ్ పత్యీ, సప్తమీ ద్వివచనములందును వీనికి ఆయావిభక్తుల పులిజ్ రూపములు కూడవచ్చును.

త కారాంత పులిజ్ విణ్య (విష్ణువు) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	విణ్య:	విణ్	విణావ:
సం. ప్ర.	(కే) విణా	(కే) విణ్	(కే) విణావ:
ద్వి.	విణ్యమ్	విణ్	విణ్



తృ.	విణ్తనా	విణ్తమ్బ్యామ్	విణ్తామి:
చ.	విణ్తవే	"	విణ్తమ్బ్య:
పం.	విణ్తౌ:	"	విణ్తమ్బ్య:
మ.	"	విణ్తవో:	విణ్తానామ్
స.	విణ్తౌ	"	విణ్తృ

ఆ కా రా ప్రస్తీలిజ్జ తను (దేహము) శబ్దము.

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర.	తను:	తన్	తనవ:
సం. ప్ర. (హి)	తనో	(హి) తన్	(హి) తనవ:
ద్వి.	తనుమ్	తన్	తన్:
తృ.	తన్వా	తన్తమ్బ్యామ్	తన్తామి:
చ.	తన్వే	"	తన్తమ్బ్య:
	తన్వే		
పం.	తన్వా:	"	"
	తనో:		
మ.	తన్వా:	తన్వో:	తన్తానామ్
	తనో:		
స.	తన్వామ్	తన్వో:	తన్తృ
	తనో		

(1) దీనికి తృతీయైకవచన ప్రత్యయము ఆ ద్వితీయా బహువచన ప్రత్యయమగు త్ కు ముందు తుది అచ్చుదీర్ఘ మగును. తను + ఆ = తన్వా, తను + త్ = తన్: - కడపటి

నాలుగు విభక్తులయందు ఏకవచనములో తన్వే, తన్వాః, తన్వామ్ అనురూపములు వైకల్పికముగా వచ్చును.

(2) నపుంసక క కారాంతశబ్దముల విభక్తులు ఏర్పడటకుకూడ పుంలిङ्గశబ్దములను చెప్పినపద్ధతి యే పనికొచ్చును.

క కారాంత నపుంసకలిङ्గ శబ్ద (తేనె) శబ్దము.

(అభాషితపుంస్కము)

	ఏ	ద్వీ	బ
ప్ర.	శబ్ద	శబ్ద	శబ్ద
సం. ప్ర.	(హే) శబ్ద (హే) శబ్ద	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వీ.	శబ్ద	శబ్ద	శబ్ద
తృ.	శబ్ద	శబ్ద	శబ్ద
చ.	శబ్ద	,,	శబ్ద
ప.	శబ్ద	,,	,,
ష.	,,	శబ్ద	శబ్ద
స.	శబ్ద	,,	శబ్ద

క కారాంత నపుంసకలిङ्గ శబ్ద (మెత్తనిది) శబ్దము

(భాషితపుంస్కము)

	ఏ	ద్వీ	బ
ప్ర.	శబ్ద	శబ్ద	శబ్ద
సం.	(హే) శబ్ద (హే) శబ్ద	(హే) ,,	(హే) ,,

ద్వి.	మృదు	మృదునీ	మృదుని
తృ.	మృదునా	మృదున్యామ్	మృదుమి:
చ.	మృదునే } మృదువే }	"	మృదుమ్య:
పం.	మృదున: } మృదో: }	"	మృదుమ్య:
ష.	మృదున: } మృదో: }	మృదునో: } మృదో: }	మృదునామ్
స.	మృదుని } మృదౌ }	మృదునో: } మృదో: }	మృదుభు

అ కారాంతస్త్రీలింగ వधू (అడుది) శబ్దము.

ఇ కారాంతస్త్రీలింగ శబ్దములలోని ఇ ఇ ణ లను అ అ  
లుగా మార్చినయెడల ఈ శబ్దముయొక్క రూపము లేర్పడున  
దీనికి ప్రథమైకవచన ప్రత్యయము స్

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	వधू:	వध्वौ	వध्व:
సం. ప్ర. (ః)	వधु	(ః) వध्वौ	(ః) వध्व:
ద్వి.	వधూమ్	వध्वౌ	వधూ:
తృ.	వధ్వా	వధ్వన్యామ్	వధ్వమి:
చ.	వध्वే	"	వధ్వమ్య:
పం.	వध्వా:	"	"
ష.	"	వध్వో:	వధ్వనామ్
స.	వध्वామ్	"	వధ్వభు

శ్చ కారాంతపులిప్తశబ్దములు.

(1) వీనిలో ప్రత్యయములకుముందు ప్రథమా విభక్తిలోను ద్వితీయైకవదన, ద్వీవచనములయందును అంతమందు 'శ్చ' అర్ అగును. పిత్, మాత్, భ్రాత్ మొదలగు కొన్ని శబ్దములయందు మాత్రము శ్చ అనునది అర్ అగును. ప్రథమైకవచనములో ర్ కారమునకును స్ అను ప్రత్యయమునకును లోపముకలుగుటచే అంతమందు ఆ మాత్రము నిలుచును.

వీని ప్రత్యయములు:—

	ఏ	ద్వీ	బ
ప్ర.	స్	ఔ	అస్
సం. ప్ర.	లో ఏకవచనమునందు అర్ లోని ర్ లోపించుటచేత అ: అగును (సం. సూ. చూ.)		
ద్వీ.	అమ్	ఔ	న్
	న్ కుముందు శ్చ దీర్ఘమగును.		
తృ.	ఆ	భ్యామ్	మిస్
చ.	ఐ	"	భ్యస్
పం.	లేదు	"	"
ష.	లేదు	ఔస్	నామ్
స.	ఇ	"	సు

(2) పశ్చాత్తాపశ్చీ విభక్తుల ఏకవచనములో 'శ్చ' అర్

గామారును. సప్తమ్యేకవచనమందలి క్ష కారమునకు ముండి  
ఇది అర్ అగును. నామ్ కుముందు ఋ కారము దీర్ఘమగును.

ఋ కారాంతపులిజ్ఞ ధాతు (బ్రహ్మ) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	ధాతా	ధాతారౌ	ధాతారః
సం. ప్ర.	(హే) ధాతః	(హే) ధాతారౌ	(హే) ధాతారః
ద్వి.	ధాతారమ్	ధాతారౌ	ధాతౄన్
తృ.	ధాత్రా	ధాతృభ్యమ్	ధాతృభిః
చ.	ధాత్రే	"	ధాతృభ్యః
పం.	ధాతుః	"	"
ష.	"	ధాత్రోః	ధాతౄణామ్
ఙ.	ధాతరి	"	ధాతృషు

ఋ కారాంతపులిజ్ఞ పిట (తండ్రి) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	పితా	పితరౌ	పితరః
సం. ప్ర.	(హే) పితః	(హే) పితరౌ	(హే) పితరః
ద్వి.	పితరమ్	పితరౌ	పితౄన్
తృ.	పిత్రా	పితృభ్యమ్	పితృభిః
చ.	పిత్రే	"	పితృభ్యః
పం.	పితుః	"	"
ష.	"	పిత్రోః	పితౄణామ్
ఙ.	పితరి	"	పితృషు

శ్చ కారాంతపులిङ्గ నృ (నరుడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	నా	నరౌ	నరః
సం. ప్ర. (హే)	నః	(హే) నరౌ	(హే) నరః
ద్వి.	నరమ్	నరౌ	నృన్
తృ.	నా	నృభ్యామ్	నృభిః
చ.	నై	”	నృభ్యః
పం.	నైః	”	నృభ్యః
ష.	”	నైః	నృణామ్ } నృణామ్ }
స.	నరి	”	నృషు

ఈ శబ్దములో నామ్ కు ముందు దీప్తము వైకల్పికము. షష్ఠీ బహువచనములో నృణామ్, నృణామ్ అని రెండురూపములు వచ్చును.

బంధుత్వార్థకములగు స్వస్త్, మాత్, దృహిత్, యాత్ మొదలగు శ్చ కారాంత స్త్రీలిङ్గముల ద్వితీయా బహువచన ప్రత్యయము స్.

దీనికి ముందువీని శ్చ కారము దీర్ఘమగును.

ఉదాః—స్వస్త్, మాత్, దృహిత్ మొ.

స్వస్త్ (ఆడుతోడబుట్టువు) శబ్దము మాత్రము తక్కినవిభక్తులలో నమ్ (మనుమడు) శబ్దమువలెనే చెప్పబడును. మిగిలినవి పితృ శబ్దమువలెనే. ఉదాః—దృహితా దృహితరౌ దృహితరః మొ.

(1) ऋ कारा न्तप्रथिलिङ्ग नमृ (మనుమడు) శబ్దము

వ

ద్వి

బ

ప్ర.

నమా

నమారౌ

నమారః

సం.

ప్ర. (हे) नमः

(हे) नमारौ

(हे) नमारः

ద్వి.

नमारम्

नमारौ

नमृन्

(2) ऋ कारा न्तप्रथिलिङ्ग स्वसृ (అడుతోడబుట్టువు)

శబ్దము.

వ

ద్వి

బ

ప్ర.

स्वसा

स्वसारौ

स्वसारः

సం.

ప్ర. (हे) स्वसः

(हे) स्वसारौ

(हे) स्वसारः

ద్వి.

स्वसारम्

स्वसारौ

स्वसृः

తక్కినవిధ క్తులు రెంటికీని సమానము. శేషము, పితృ

శబ్దమువలెనే.

(3) ऋ कारा न्तप्रथिलिङ्ग मातृ (తల్లి) శబ్దము.

వ

ద్వి

బ

ప్ర.

माता

मातरौ

मातरः

సం.

ప్ర. (हे) मातः

(हे) मातरौ

(हे) मातरः

ద్వి.

मातरम्

मातरौ

मातृः

శేషము పితృ శబ్దమువలె.

(4) ऋकारान्तस्त्रीलिङ्ग यातृ (తోడికోడలు, అత్త) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	యాతా	యాతరौ	యాతరः
సం. ప్ర.	(हे) यातः	(हे) यातरौ	(हे) यातरः
ద్వి.	यातरम्	यातरौ	यातृः

శేషము పిత్త శబ్దమువలె.

ऋकारान्त నపుంసలిङ్గ శబ్దములు ఈ దిగువ చూపఁబడిన శబ్దమువలెనే చెప్పఁబడును.

ऋकारान्त నపుంసలిङ్గ కర్తృ (చేయునది) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	कर्तृ	कर्तृणी	कर्तृणि
సం. ప్ర.	(हे) कर्तृ (हे) कर्तः	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	कर्तृ	कर्तृणी	कर्तृणि
తృ.	कर्तृणा कर्त्रा	कर्तृभ्याम्	कर्तृभिः
చ.	कर्तृणे कर्त्रे	”	कर्तृभ्यः
పం.	कर्तृणः कर्तुः	”	”
ష.	”	कर्तृणोः कर्त्राः	कर्तृणाम्



స.                      कर्तृणि                      }                      "                      कर्तृणु  
                            कर्तरि                      }

ఇంతచుట్టుకు అజన్తశబ్దముల విషయము చెప్పబడినది.

(ii) హలన్త శబ్దములు.

(1) వీనికి సామాన్యముగా చేర్పబడు విభక్తి ప్రత్యయములు.

ఏ	ద్వి	బ
ప్ర., సం. ప్ర. శ్	औ	आस्

మొదలగునవి ఇంతకుముందే చెప్పబడినవి (వానిని చూడుము.) పుంలిङ्గ స్త్రీలిङ्గ హలన్తశబ్దములకు వీనిని చేర్చి నపుడు వానికి ఎట్టిమార్పును కలుగదు. శబ్దప్రకృతిలో మాత్రము కొన్ని భేదములు కలుగును. కొన్ని పుంలిङ्గ స్త్రీలిङ्గశబ్దములు మార్పుఁజెందక రూపములో ఒకటే విధముగా ఉండును.

ఉదా:—इन्द्रजित् (పుం.) ఇన్ద్రజిత్తు.

दिविषद् (పుం.)—దేవత, ముద్ (స్త్రీ) (సంతోషము) మొ॥

त कारा-न्त पुंलिङ्ग इन्द्रजित् (ఇంద్రజిత్తు) శబ్దము.

ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.      इन्द्रजित्	इन्द्रजितौ	इन्द्रजितः
సం. ప్ర. (हे)      "	(हे)      "	(हे)      "
ద్వి.      इन्द्रजितम्	इन्द्रजितौ	इन्द्रजितः
త్వ.      —जिता	—जिद्भयाम्	—जिद्धिः

చ.	—జితే	„	—జిత్యః
మం.	—జితః	„	„
మ.	„	—జితోః	—జితామ్
స.	—జితి	„	—జిత్సు

ద కారాంత పులిప్త దివిषద్ (దేవత) శబ్దము.

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర.	దివిषత్	దివిषదౌ	దివిषదః
సం. ప్ర.	(हे) దివిषత్	(हे) దివిषదౌ	(हे) దివిषదః
ద్వి.	దివిषదమ్	దివిषదౌ	దివిषదః
తృ.	—षదా	—षద్యామ్	—षద్भिః
చ.	—षదే	„	—षద్యః
మం.	—षదః	„	„
మ.	— „	—षదోః	—षదామ్
స.	—षది	„	—षత్సు

శ కారాంత స్త్రీలిప్త దిక్ (దిక్కు) శబ్దము.

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర.	దిక్	దిశౌ	దిశః
సం. ప్ర.	(हे) దిక్	(हे) दिशौ	(हे) दिशः
ద్వి.	దిశమ్	దిశౌ	దిశః
తృ.	దిశా	दिग्भ्याम्	दिग्भिः
చ.	దిశే	„	दिग्भ्यः

పం.	दिशः	”	”
ష.	”	दिशोः	दिशाम्
స.	दिशि	”	दिक्षु

(2) वत्, मत् अంతమందుగల పుంలిङ్గ శబ్దములకు ప్రథమా. సం. ప్ర. ద్వితీయా (బహువచనములోతప్ప) తుది న్ కాఠమునకు ముందు న్ ఉంచబడును.

त का दा स्त पुंलिङ्ग गुणवत् (गुणवन्तुः) शब्दम्.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	गुणवान्	गुणवन्तौ	गुणवन्तः
సం. ప్ర. (है)	गुणवान्	(हे) गुणवन्तौ	(हे) गुणवन्तः
ద్వి.	गुणवन्तम्	गुणवन्तौ	गुणवतः
తృ.	गुणवता	गुणवद्ध्याम्	गुणवद्भिः
చ.	—वते	”	गुणवद्भ्यः
పం.	—वतः	”	”
ష.	—,,	गुणवतोः	गुणवताम्
స.	—गुणवति	”	गुणवत्सु

(3) పుంలిङ్గశబ్దముల ప్రథమైకవచనములో ‘वन्तः’ లోని ఆ కాఠమునకు దీర్ఘమువచ్చి వాన్ అగును.

(4) गच्छन्, पचन् మొదలగు (వర్त-విశే) శబ్దములకు దీనివలెగాక ప్ర. వ. లో మాత్రము ఆ కాఠము హ్రస్వమై గచ్ఛన్, पचन् అని యుండును.

वसत् (వర్త-విశే) (నివసించుచున్న) శబ్దమునకు ప్ర. ఏ  
वसन् (వసించువాడు). తక్కిన విషయములలోనిది పై శబ్దము  
వలెనే ఉండును.

(5) హలస్తములగు నపుంసకలిङ्గ నామవాచకముల  
ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయా విభక్తులలో ఏకవచనమునకు ప్రత్య  
యము లుండవు. ద్వీవచన ప్రత్యయము ష్. బహువచన ప్రత్య  
యము ఙ్. బహువచనములో తుది హల్లు అను నాసికముగ గాని  
అంతఃస్థముగ గాని ఉండనియెడల ఙ్ కారమునకు ముందు న్  
పెట్టబడును. తక్కిన విభక్తులు అదే అంతముగల పుంలిङ्గ  
శబ్దములకువలెనే ఏర్పడును.

त कारा न्त नपुंसकलिङ्ग यकृत् (మాంసవిశేషము) శబ్దము.

	ఏ	ద్వీ	బ
ప్ర.	यकृत्	यकृती	यकृन्ति
సం. ప్ర. (ఐ) ,,	(ఐ) ,,	(ఐ) ,,	(ఐ) ,,
ద్వీ.	यकृत्	यकृती	यकृन्ति
తృ.	यकृता	यकृद्भ्याम्	यकृद्भिः
చ.	यकृते	,,	यकृद्भ्यः
పం.	यकृतः	,,	,,

శేషము पचत् శబ్దమునకు వలెనే.

(6) भृ, दिव्, च्रु, ज्ञाति (1,4,10) వికరణుల పరస్మై పద  
ధాతువులకు సంబంధించిన నపుంసకములగు వర్त-విశేషణముల  
ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయావిభక్తుల ద్వీవచనమునందు తుది त्

కారమునకుముందు ఇ ఊచబడును. ఇట్లు ఇ కారము ఊండుట  
 రుద్ వికరణి (6-వ వికరణి) ధాతువులవర్త-విశేషణములకు  
 వైకల్పికము. ఉదా:—బ్రుష్ (బోష్)

తెలిసికొను—1-వ వికరణి—వర్తవిశేషణము బోధత్ (తెలిసి  
 కొనుచున్న). బోధత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయా విభ  
 క్తులు—బోధత్, బోధంతి, బోధంతి అని యుండును.

దిష్ (అడుకొను) 4-వ వికరణి - వర్తవిశే - దీవ్యత్—  
 దీవ్యత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయావిభక్తులు—దీవ్యత్,  
 దీవ్యంతి, దీవ్యంతి

చూ (దొంగిలించు)—10-వ వికరణి—వర్తవిశే - చోరయత్,  
 చోరయత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయావిభక్తులు—చోరయత్  
 చోరయంతి చోరయంతి.

విశ్ (ప్రవేశించు) - 'రుద్' జాతిలేక 6-వ వికరణి—వర్తవిశే—  
 విశత్ (ప్రవేశించుచున్న). ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయావిభక్తులు.

విశత్ విశంతి లేక విశతీ, విశంతి దిశ్ (చూపు) -  
 రుద్ జాతి లేక 6-వ వికరణి—వర్త-విశే - దిశత్ (చూపుచున్న).  
 ప్ర.సం. ప్ర. ద్వితీయావిభక్తులు—దిశత్, దిశంతి లేక దిశతీ,  
 దిశంతి.

శాస్ (అను ధాతువుయొక్క వర్త-విశే - శాసత్ (ఏలు  
 చున్న)—స్వప్రసక్తిజ్ఞ శాసత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీ  
 యా బహువచనముల 3 కారమునకు ముందుమాత్రము ఇ  
 వైకల్పికముగా వచ్చును.

ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయా విభక్తులు.

शासन्	शासती	शासन्ति } शासति }
-------	-------	----------------------

తక్కిన విభక్తులు నరున్ శబ్దమునకువలెనే.

अन्, इन्, अन्తమందుండు నామవాచకములు.

(1) వీని ప్రథమ, సం. ప్ర. లలో ఏకవచనప్రత్యయ మగు स् లోపించును. ఉదా:—राजन् + स् = राजन्स्

= राजन्

गुणिन् + स् = गुणिन्स्

= गुणिन् (सं. सू. च्.)

(2) ప్రథమైక వచనమునందును హల్లు మొదటనుండు ప్రత్యయము లన్నిటికి ముందును న్ వదలివేయబడును. ద్వితీయా బహువచనమందు తప్ప ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయావిభక్తు లలో ఫులిజ్ శబ్దముల ఆ కారమునకు దీర్ఘము వచ్చును.

ఉదా:—

न कारात्त फुलिज् राजन् (राज) शब्दम्.

	व	द्वि	ब
प्र.	राजा	राजानौ	राजानः
सं. प्र.	(हे) राजन्	(हे) राजानौ	(हे) राजानः
द्वि.	राजानम्	राजानौ	राज्ञः
तृ.	राज्ञा	राजभ्याम्	राजभिः मू.

ఇట్లే आत्मन् శబ్దములో

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	आत्मा	आत्मानौ	आत्मानः
సం. ప్ర. (ఛే)	आत्मन्	(ఛే) आत्मानौ	(ఛే) आत्मानः
ద్వి.	आत्मानम्	आत्मानौ	आत्मनः

అనివచ్చును.

ఇన్ అంతమందుండు పుంలిङ्గ శబ్దముల కై కారమునకు ప్రథమైకవచనములో మాత్రము దీర్ఘము వచ్చును. ఉదా:-  
 गुणिन् (పుం) गुणी गुणिनौ गुणिनः నపుంసకశబ్దము లకిట్లు రాదు. వీని ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయా బహువచనములయందు కై కారము దీర్ఘమగును. गुणिन् (నపుం) ప్ర. ఏ. गुणि. దీనికి ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయా బహువచనము. गुणीनि

(3). ఇన్ అంతమందుగల పుంలిङ्గ శబ్దములలోని ఆ కారము తృతీయా బహువచన ప్రత్యయమగు ఆన్ మొదలుగా అచ్చు మొదటనుండు ప్రత్యయములకుముందు వదలివేయఁ బడును. ఈ ఆ కారమునకు ముందు म्, व् లు తుదనుండు సంయుక్త హల్లు ఉండెనేని అది అట్లే ఉండును. అనగా దానికి లోపము కలుగదు. ఈ లోపము పుంలిङ्గ నపుంసకలిङ्గ శబ్దముల సప్తమ్యైకవచనమందును నపుంసకముల ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయా ద్వివచనమందును వైకల్పికము. సంబోధన ప్రథమైకవచనము ప్రకృతివలెనే ఉండును. నపుంసక లిङ्గములో న్ కారమునకు లోపము వైకల్పికము.

ఉదా :—రాజన్ (పుం.),

సం. ప్ర. ఏ. (ఐ) రాజన్.

తృ. ఏ. రాజా, సప్త. ఏ. రాజి లేక రాజని.

(4) నామన్ (సపుం). ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయా ద్వీవచ నము నామీ లేక నామనీ సం. ప్ర. ఏ. (ఐ) నామన్ లేక (ఐ) నామ. రాజా (తృ. ఏ.) అను రూపము ఎట్లు ఏర్పడుననగా రాజన్ + ఆ అని ఉండగా ప్రత్యయమునకు ముందున్న ఆ లోపించుటచేత రాజన్ + ఆ అగును. ఇట న్ కారము ఇ కారముతో చేరుటవలన దానికి బదులు ఇ వచ్చును. ఈ ఇ దానికి ముందుండు ఇ తో చేరి ఇ అగును. ఇట్లు రాజ్ + ఆ = రాజా (సద్ధి సూ. చూ)

ఇట్లే సద్ధివలన రాజ్ఞే, రాజ్ఞః, రాజామ్, రాజి అనునవియును ఏర్పడును. రాజన్ శబ్దము స్త్రీలింగములో రాజ్ఞీ (రాణి) అగును.

आत्मनः అనుదానిలో ద్వితీయా బహువచన ప్రత్యయమగు ఆస్ లేక ఆః కు ముందు త్ అను మ్ కారము తుద నుండు సంయుక్త హల్లు ఉన్నది. కావున ఆ కారమునకు లోపము కలుగదు. అట్లు ఆत्मनః అని ఏర్పడును.

यत्वन् శబ్దము ద్వితీయా బహువచనము यत्वनः यत्वनః అనుదానిలో ద్వి. బహువచన ప్రత్యయమగు ఆస్ లేక ఆః కు ముందు ఇ అను ఇ తుదనుండు సంయుక్త హల్లు ఉన్నది. కావున ఆ కారమునకు లోపము కలుగదు. అట్లు यत्वनः అని ఏర్పడును.





ష.	„	यज्वनोः	यज्वनाम्
స.	यज्वानि	„	यज्वसु

దామన్ శబ్దము నామన్ శబ్దమువలెనే.

న కారాంత్ర సప్తంసకలిజ్ఞ దామన్ (పుష్పమాల) శబ్దము.

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర.	దామ	దామ్రీ దామనీ }	దామాని
------	-----	-------------------	--------

సం. ప్ర.	(हे) दामन् }	(हे) दाम्री }	(हे) दामानि
	(हे) दाम }	(हे) दामनी }	

ద్వి.	దామ	దామ్రీ దామనీ }	దానాని
-------	-----	-------------------	--------

తృ.	దామ్రా	దామభ్యామ్	దామభిః
-----	--------	-----------	--------

చ.	దామ్రే	„	దామభ్యః
----	--------	---	---------

ఘ.	దామ్రః	„	„
----	--------	---	---

ష.	„	దామ్రోః	దామ్రామ్
----	---	---------	----------

స.	దామ్రీ దామాని }	„	దామ్రసు
----	--------------------	---	---------

న కారాంత్ర సప్తంసకలిజ్ఞ గుణిన్ (గుణవంతుడు) శబ్దము.

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర.	గుణీ	గుణినౌ	గుణిన్
------	------	--------	--------

సం. ప్ర.	(हे) गुणिन्	(हे) „	(हे) „
----------	-------------	--------	--------

ద్వి.	గుణిన్	గుణినౌ	గుణిన్
-------	--------	--------	--------

తృ.	గుणिना	గుणिभ्याम्	గుणिभिః
చ.	గుणिने	”	గుणिభ్యః
పం.	గుణినః	”	”
ష.	”	గుణినోః	గుణిनाమ్
స.	గుణిని	గుణినోః	గుణిषు

న కారాంత నపుంసకలిజ్ఞ గుణిన్ (గుణముగలది) శబ్దము.

వ

ద్వి

బ

ప్ర.	1	గుణి	గుణిని	గుణిని
చం.	ప్ర.	(హే) గుణిన్ (హే) గుణి	(హే) గుణిని	(హే) గుణిని

ద్వి.	గుణి	గుణిని	గుణిని
తృ.	గుణిना	గుणिभ्याम्	గుणिभिః
చ.	గుणिने	”	గుणिభ్యః
పం.	గుణినః	”	”
ష.	”	గుణినోః	గుణిनाమ్
స.	గుణిని	”	గుణిषు

స్, వస్, ఓయస్, ఐవస్ లు అంతమందుగల నామ వాచకములు :—

(1) స్ అంతమందుగల నామవాచకములకు ప్రథమైక వచనమునందు న్ అను ప్రత్యయమునకు లోపమును దానికి ముందుండు ఆ కారమునకు దీర్ఘమును వచ్చును. శబ్దము తుదనుండు స్ పిచ్చుట విసర్గగా మారును.

ఉదా :—వేధాస్ + స్ = వేధాస్ = వేధాః (బ్రహ్మ.)

(2) హల్లులు మొదటనుండు ప్రత్యయములకుముందు స్ విసర్గగా మారును. ఈ విసర్గ ప్రత్యయములలో స్థి ప్రకారము కలియును. క్షీయస్, యస్ లు మొదటనుండు నామ వాచకములకుకూడ ఇట్లే అగును.

(3) వస్, క్షీయస్, యస్ లు అంతమందుండు నామ వాచకములకు పులిష్ఠములో తుది స్ కు ముందు వ్ ఉంచబడును. వాని తుదివర్ణమునకు ముందుండు ఆ కారము ప్ర. సం. ప్ర. లలోను ద్వితీయా విభక్తిలో మొదటి రెండు వచనములలోను దీర్ఘమగును. ప్రథమైక వచనములో అంతమున వాన్, యాన్ అని ఉండును.

(4) వస్ లోని వ్ కారము ద్వితీయా బహువచన ప్రత్యయము మొదలుగా అచ్చులు మొదటనుండు ప్రత్యయములకు ముందును నపుంసకముల ప్రథమ, సం. ప్ర., ద్వితీయా ద్వివచన క్షీ కారమునకు ముందును క్ గా మారును. ఈ క్ కు ముందు క్ కార ముండేనేని దానిని వదలి వేయవలెను. మఱి హల్లులు ఆదియందుండు ప్రత్యయములకు ముందును నపుంసకముల ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయైక వచనమునందును స్ కుమారుగా క్ వచ్చును.

(5) నపుంసకముల ప్రథమ సం. ప్ర. ద్వితీయైక వచనములో వీనికిముందు ఆ కారము ఉండేనేని దానికి దీర్ఘము రాదు. బహువచనమందలి క్ కారమునకు ముందు తుదివర్ణ

మునకు ముందుండు అచ్చుదీర్ఘమై దానికి ఒక అను నాసికము చేర్పబడును.

(6) వీని సంప్ర. లో దేనియందును తుదివర్ణమునకు ముందు వర్ణము దీర్ఘముకాదు. ఉదా:—వేధః, శ్రేయన్.

స కారాంతపుంలిङ్గ శ్రేయస్ (శ్రేష్ఠుడు) శబ్దము:

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	శ్రేయాన్	శ్రేయాసౌ	శ్రేయాః
సం.	ప్ర. (హే) ,,	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వి.	శ్రేయాंसమ్	శ్రేయాंसౌ	శ్రేయః
తృ.	శ్రేయసా	శ్రేయోభ్యామ్	శ్రేయోభిః
చ.	శ్రేయసే	,,	శ్రేయోభ్యః
పం.	శ్రేయసః	,,	,,
ష.	,,	శ్రేయసోః	శ్రేయసామ్
స.	శ్రేయసి	,,	శ్రేయస్సు

దీని స్త్రీలిङ్గరూపము శ్రేయసీ (శ్రేష్ఠురాలు).

స కారాంతపుంలిङ్గ వేధస్ (బ్రహ్మ) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	వేధాః	వేధసౌ	వేధః
సం.	ప్ర. (హే) ,,	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వి.	వేధసమ్	వేధసౌ	వేధః
తృ.	వేధసా	వేధోభ్యామ్	వేధోభిః
చ.	వేధసే	,,	వేధోభ్యః

పం.	వేధసః	వేధోభ్యమ్	వేధోభ్యః
మ.	„	వేధసోః	వేధసామ్
స.	వేధసి	„	వేధఃసు ఠేక వేధస్సు }

స కారాంత పులిజ్జ సేదివస్ (హర్చున్న వాఁడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	సేదివాన్	సేదివాंसौ	సేదివాंसః
సం. ప్ర.	(హే) సేదివన్	(హే) సేదివాंसौ	(హే) సేదివాंसః
ద్వి.	సేదివాंसమ్	సేదివాंसौ	సేదుః
తృ.	సేదుపా	సేదివద్భ్యామ్	సేదివద్భిః
చ.	సేదుభే	„	సేదివద్భ్యః
పం.	సేదుభః	„	„
మ.	„	సేదుపోః	సేదుపామ్
స.	సేదుభి	„	సేదివత్సు

ఇది స్త్రీలింగములో సేదుభీ యగును. విద్వస్ (పుం) శబ్దముకూడ ఇట్లే. దీని స్త్రీలింగరూపము విదుభీ.

స కారాంత పులిజ్జ గరీయస్ (పాచ్చువాఁడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	గరీయాన్	గరీయాंसौ	గరీయాंसః
సం. ప్ర.	(హే) గరీయన్	(హే) „	(హే) „
ద్వి.	గరీయాंसమ్	గరీయాंसौ	గరీయసః

త.	గరియసా	గరియోభ్యామ్	గరియోభిః
చ.	గరియసే	”	గరియోభ్యః
పం.	గరియసః	”	”
మ.	”	గరియసోః	గరియసామ్
స.	గరియసి	”	గరియస్సు

దీని స్త్రీలిङ्గము గరియసీ (హచ్చుది.)

స కారాంత నపుంసకలిङ్గ పయస్ (పాలు, నీరు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	పయః	పయసీ	పయాंसि
సం.	ప్ర. (ఐ) ”	(ఐ) ”	(ఐ) ”
ద్వి.	పయః	పయసీ	పయాंसि

శేషము వేధస్ శబ్దమువలె.

స కారాంత నపుంసకలిङ్గ సేదివస్ (కూర్పున్నది) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	సేదివత్	సేదుభీ	సేదివాंसि
సం.	ప్ర. (ఐ) ”	(ఐ) ”	(ఐ) ”
ద్వి.	సేదివత్	సేదుభీ	సేదివాंसि

శేషము పుంలిङ్గరూపములవలెగాని విద్రస్ శబ్దము వలెగాని.

స కారాంత ప్రీలిప్త ఉదర్చిస్ (ప్రకాశించునది) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఉదర్చి:	ఉదర్చిషో	ఉదర్చిః
సం. ప్ర. (హే)	„	(హే) „	(హే) „
ద్వి.	ఉదర్చిషమ్	ఉదర్చిషో	ఉదర్చిః
తృ.	ఉదర్చిషా	ఉదర్చిభ్యమ్	ఉదర్చిభిః
చ.	ఉదర్చిః	„	ఉదర్చిభ్యః
పం.	ఉదర్చిః	„	„
ష.	ఉదర్చిః	ఉదర్చిః	ఉదర్చిషమ్
స.	ఉదర్చిః	„	ఉదర్చిః గు లైక } ఉదర్చిః

పైన చెప్పిన శబ్దములుగాక ఈ క్రింది శబ్దములు కూడ జ్ఞప్తియందు ఉంచుకొనఁదగినవి.

ఇ కారాంత పులిప్త సఖి (స్నేహితుఁడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	సఖా	సఖాయో	సఖాయః
సం. ప్ర. (హే)	సఖే	(హే) „	(హే) „
ద్వి.	సఖాయమ్	సఖాయో	సఖీన్
తృ.	సఖ్యా	సఖిభ్యమ్	సఖిభిః
చ.	సఖ్యే	„	సఖిభ్యః
పం.	సఖ్యుః	„	„



ష.	సख्युः	सख्योः	सखीनाम्
స.	सख्यौ	”	सखिषु

ఇది స్త్రీ లిङ్గములో సఖీ (చలికత్తె) అగును.

इ कारात्तत्तु पुंलिङ्ग पति (భర్త) శబ్దము.

దీనికిని हरि శబ్దమునకును తృతీయా విభక్తి మొదలు భేదము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	पतिः	पती	पतयः
సం. ప్ర. (हे)	पते	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	पतिम्	”	पतीन्
తృ.	पत्या	पतिभ्याम्	पतिभिः
చ.	पत्ये	”	पतिभ्यः
పం.	पत्युः	”	”
ష.	पत्युः	पत्योः	पतीनाम्
స.	पत्यौ	”	पतिषु

దీనికి స్త్రీ లిङ్గరూపము पत्नी (భార్య).

न कारात्तत्तु नपुंसकलिङ्ग अहन् (దినము) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	अहः	अही अहनी }	अहानि
సం. ప్ర. (हे)	”	(हे) ”	(हे) ”

ద్వి.	అహ:	అహ్నీ అహన్	అహని
తృ.	అహా	అహోమ్యమ్	అహోమి:
చ.	అహే	„	అహోభ్య:
పం.	అహః	„	„
మ.	„	అహో:	అహామ్
స.	అహి అహని	„	అహస్సు అహ:సు

రాజన్, సఖి, అహన్ శబ్దములు సమాసాంతమున ఆ  
కారాంతములగును.

ఉదా :—మహారాజః, రామసఖః, మధ్యాహ్నః మొ.

సమాసములలో పతి శబ్దము హరి శబ్దమువలెనే చెప్పఁ  
బడును.

ఉదా:—సీతాపతిని, సీతాపతయే మొ.

న కారాంత పులిక పతిన్ (త్రోవ) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	పన్థా:	పన్థానౌ	పన్థాన:
సం. ప్ర.	(హే) „	(హే) „	(హే) „
ద్వి.	పన్థానమ్	పన్థానౌ	పథ:
తృ.	పథా	పథిభ్యమ్	పథిమి:
చ.	పథే	„	పథిభ్య:

పం.	పథః	పథిభ్యమ్	పథిభ్యః
ష.	”	పథోః	పథామ్
స.	పథి	”	పథిభు

న కాఠాస్త పుంలిజ్జ పుంస్ (పురుషడు) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	పుమాన్	పుమాंसౌ	పుమాंसః
సం. ప్ర.	(హే) పుమన్	(హే) ”	(హే) ”
ద్వి.	పుమాंसమ్	పుమాंसౌ	పుంసః
త్వ.	పుంసా	పుంభ్యమ్	పుంభిః
చ.	పుంసే	”	పుంభ్యః
పం.	పుంసః	”	”
ష.	పుంసః	పుంసోః	పుంసామ్
స.	పుంసి	”	పుంసు

ఆ కాఠాస్త స్త్రీలిజ్జ జరా (ముసలితనము) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	జరా	జరే } జరసౌ }	జరాః } జరసః }
సం. ప్ర.	(హే) జరే	(హే) ”	(హే) ”
ద్వి.	జరామ్ } జరసమ్ }	జరే } జరసౌ }	జరాః } జరసః }
త్వ.	జరయా } జరసా }	జరాభ్యమ్	జరాభిః

చ.	జరాయే जरसे	}	जराभ्याम्	जराभ्यः
పం.	జరాयाః जरसः	}	"	"
ష.	"		जरयोः जरसोः	जराणाम् जरसाम्
స.	जरायाम् जरसि	}	"	जरासु

न कारात् पुल्लिङ्गं श्वन् (शुक्ल) शब्दम्.

	ॠ	ॡ	ॢ
प्र.	श्वा	श्वानौ	श्वानः
पं.	प्र. (हे) श्वन्	(हे) "	(हे) "
द्वि.	श्वानम्	श्वानौ	श्वतः
तृ.	श्वना	श्वभ्याम्	श्वभिः
च.	श्वने	"	श्वभ्यः
पं.	श्वनः	"	"
ष.	"	श्वनोः	श्वनाम्
स.	श्वनि	"	श्वसु

दीनि स्त्रीलिङ्गं द्वापदम् श्वनी

ई कारात् स्त्रीलिङ्गं घी (बुद्धि) शब्दम्.

	ॠ	ॡ	ॢ
प्र.	घीः	घियौ	घियः

సం.	ప్ర. (हे)	धीः	(हे)	धियौ	(हे)	धियः
ద్వి.		धियम्		धियौ		धियः
तृ.		धिया		धीभ्याम्		धीभिः
च.		धिये } धियै }		"		धीभ्यः
पं.		धियः } धियाः }		"		"
झ.		"		धियोः		धियाम् } धीनाम् }
ञ.		धियि } धियाम् }		"		धीषु

ऊ क ण ण्त स्त्रीलिङ्ग भू (धूमि) शब्दము.

	६	ద్వి	७
ప్ర.	भूः	भुवौ	भुवः
सं. प्र. (हे)	"	(हे) "	(हे) "
द्वि.	भुवम्	भुवौ	भुवः
तृ.	भुवा	भूभ्याम्	भूभिः
च.	भुवे } भुवै }	"	भूभ्यः
पं.	भुवः } भुवाः }	"	"
झ.	"	भुवोः	भुवाम् } भूनाम् }

స.             $\left. \begin{array}{l} \text{మరి} \\ \text{మరియ్య} \end{array} \right\}$             మరియ:            ముఖ

అ కారావ ప్రతీతిజ్జ్ (కనుబొమ్మ) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	మరి:	మరియ	మరియ:
సం. ప్ర. (హే)	" (హే)	" (హే)	" (హే)
ద్వి.	మరియ	మరియ	మరియ:
తృ.	మరియ	మరియ్య	మరియ:
చ.	$\left. \begin{array}{l} \text{మరియ} \\ \text{మరియ} \end{array} \right\}$	"	మరియ:
పం.	$\left. \begin{array}{l} \text{మరియ} \\ \text{మరియ} \end{array} \right\}$	మరియ్య	"
చ.	"	మరియ:	$\left. \begin{array}{l} \text{మరియ్య} \\ \text{మరియ} \end{array} \right\}$
స.	$\left. \begin{array}{l} \text{మరియ} \\ \text{మరియ} \end{array} \right\}$	"	మరియ

ఇ కారావ ప్రతీతిజ్జ్ (అనుబంధ) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	మరి	మరియ	మరియ:
సం. ప్ర. (హే)	మరి (హే)	మరియ (హే)	మరియ (హే)
ద్వి.	$\left. \begin{array}{l} \text{మరియ} \\ \text{మరియ} \end{array} \right\}$	మరియ	$\left. \begin{array}{l} \text{మరియ} \\ \text{మరియ} \end{array} \right\}$

తృ.	స్త్రియా	స్త్రిభ్యమ్	స్త్రిభిః
చ.	స్త్రియే	”	స్త్రిభ్యః
పం.	స్త్రియాః	”	”
మ.	”	స్త్రియోః	స్త్రిణామ్
స.	స్త్రియామ్	”	స్త్రిభు

ఇ కారాంత స్త్రీలిప్త శ్రీ (లక్ష్మీ) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	శ్రీః	శ్రీయౌ	శ్రీయః
సం.	ప్ర. (హే) ”	(హే) ”	(హే) ”
ద్వి.	శ్రీయమ్	శ్రీయౌ	శ్రీయః
తృ.	శ్రీయా	శ్రీభ్యమ్	శ్రీభిః
చ.	శ్రీయే } శ్రీయే }	”	శ్రీభ్యః
పం.	శ్రీయాః } శ్రీయః }	”	”
మ.	”	శ్రీయోః	శ్రీణామ్ } శ్రీయామ్ }
స.	శ్రీయామ్ } శ్రీయి }	”	శ్రీభు

ఇ కారాంత స్త్రీలిప్త లక్ష్మీ (లక్ష్మీ) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	లక్ష్మీః	లక్ష్మ్యౌ	లక్ష్మ్యః

సం ప్ర (हे) लक्ष्मि (हे) लक्ष्म्यौ (हे) लक्ष्म्यः  
 తಕ್ಕనవి గౌరీ శబ్దమువలెనే.

स कारात् प्र स्त्रीलिङ्ग आशीस् (दीवन्) शब्दम्.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	आशीः	आशिषौ	आशिषः
సం. ప్ర. (हे)	„	(हे) „	(हे) „
ద్వి.	आशिषम्	आशिषौ	आशिषः
తృ.	आशिषा	आशीर्भ्याम्	आशीर्भिः
చ.	आशिषे	„	आशीर्भ्यः
పం.	आशिषः	„	„
ష.	„	आशिषोः	आशिषाम्
స.	आशिषि	„	आशिषु

स कारात् प्र नपुंसकलिङ्ग चक्षुस् (कन्तु) शब्दम्.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	चक्षुः	चक्षुषी	चक्षुषि
సం. ప్ర. (हे)	„	(हे) „	(हे) „
ద్వి.	चक्षुः	चक्षुषी	चक्षुषि
తృ.	चक्षुषा	चक्षुर्भ्याम्	चक्षुर्भिः
చ.	चक्षुषे	„	चक्षुर्भ्यः
పం.	चक्षुषः	„	„
ష.	„	चक्षुषोः	चक्षुषाम्
స.	चक्षुषि	„	चक्षुषु



అ కారాంత పుంలిङ్గ పాద (పాదము) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	పాదః	పాదౌ	పాదాః
సం.	ప్ర. (హే) పాద	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వి.	పాదమ్	పాదౌ	పాదాన్ } పదః }
తృ.	పాదేన } పదా }	పాదాభ్యమ్ } పదభ్యమ్ }	పాదేః } పద్భిః }
చ.	పాదాయ } పదే }	పాదాభ్యమ్ } పద్భ్యమ్ }	పాదేభ్యః } పద్భ్యః }
పం.	పాదాత్ } పదః }	,,	,,
ష.	పాదస్య } పదః }	పాదयोః } పదోః }	పాదానామ్ } పదామ్ }
స.	పాదే } పాది }	,,	పాదేषు } పాదసు }

ప కారాంత స్త్రీలిङ్గ అప (నీరు) శబ్దము.

దీనికి బహువచనములో మాత్రమే ప్రయోగము.

ప్ర. ఆపః. ద్వి. అపః. తృ. అద్యః. చ. అద్యః. పం. అద్యః.  
ష. అపామ్. స. అప్సు.

అ కారాంత పుంలిङ్గ దార (భార్య) శబ్దము.

ప్ర. దారాః. ద్వి. దారాన్. తృ. దారేః. చ. దారేభ్యః. పం.  
దారేభ్యః. ష. దారాణామ్. స. దారేభ్యు.

దీనికీని బహువచనములోనే (ప్రయోగము)

హ కారాంత ప్రీతిగ్ల ఉపానత్ (చెప్ప) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఉపానత్	ఉపానహౌ	ఉపానహః
సం. ప్ర. (హే)	”	(హే) ”	(హే) ”
ద్వి.	ఉపానహమ్	ఉపానహౌ	ఉపానహః
తృ.	ఉపానహా	ఉపానహ్యామ్	ఉపానహ్నిః
చ.	ఉపానహే	”	ఉపానహ్యః
పం.	ఉపానహః	”	”
ష.	”	ఉపానహోః	ఉపానహామ్
స.	ఉపానహి	”	ఉపానహ్సు

(iii) సర్వనామములు (Pronouns)

(1) ఈ క్రిందిశబ్దములు సర్వనామములు :—

సర్వ - विश्व - కతర - कतम - యతర - यतम - తతర -  
ततम - ఒకతర - एकतम - అన్య - अन्यतर - ఇతర - त्व - సమ -  
सिम - నేమ - पूर्व - పర - అవర - दक्षिण - ఉత్తర - अपर -  
అధర - स्व - అంతర - एक - ఉభ - उभय - ద్వి - त्वत् - భవత్ -  
तद् - त्यद् - यद् - एतद् - युष्मद् - अस्मद् - किम् - इदम् -  
अदस् :

వీని యర్థములు :—సर्व సమస్త, విశ్వ సమస్త, ఐక్య ఇద్దటిలో ఒక, ఐక్యతమ పెక్కండ్రలో ఒక, అన్య మణియొక్క, అన్యతర రెంటిలో ఏదో ఒక, ఇతర వేరు, సమ సమస్త, సమ సమస్త, నేమ సగము, పూర్వ ముందటి, పర తర్వాతి, అవర మొకటి, దక్షిణ కుడి, ఉత్తర హెచ్చు, తర్వాతి, అపర వేరు, అధర క్రింది, తక్కువ, ఇ సొంత, అంతర బయటి.

ఆ కారాంతములగు పులిజ్జ సర్వనామ శబ్దములకు ముఖ్యముగా ఈదిగువ చెప్పబడిన ప్రత్యయములు వచ్చును ప్ర-బ. లో క్షే, చ-వ. లో సే, పం-వ. లో యాత్, ష-బ లో ణామ్, స-వ. లో సిన్ - తక్కిన విషయములలో వీనికిని ఇతర ఆ కారాంత పులిజ్జ శబ్దములకును భేదము ఉండదు.

ఉదా :—ఆ కారాంత పులిజ్జ సర్వ శబ్దము - ప్ర - బ - సర్వే, చ. వ - సర్వసే, పం. వ - సర్వయాత్, ష. బ. సర్వణామ్, స. వ - సర్వసిన్ - విశ్వ శబ్దము మొదలు సమ శబ్దమువరకును ఇట్లే రూపములు.

(3) ఆ కారాంత స్త్రీలిజ్జ సర్వనామ శబ్దమునకు ముఖ్యముగా వచ్చు ప్రత్యయములు :—చ. వ. లో సే. పం. వ. లో యాత్. ష-వ-లో యాత్. ష-బ-లో ణామ్. స-వ. లో యామ్. వీనిలో ణామ్ అను ప్రత్యయమునకు ముందు తప్ప తక్కినచోట్ల ఆ కారము హ్రస్వమగును. మిగిలినవిషయములలో ఇతర ఆ కారాంత స్త్రీలిజ్జ శబ్దములవలెనే ఉండును.

ఉదా:—ఆ కారాంత స్త్రీలిङ्గ సర్వా శబ్దములకు చ-వ.  
సर्वस्यै. పం. ఏ. सर्वस्याः. ప. ఏ. सर्वस्याः. ప. బ. सर्वासाम्.  
స. ఏ. सर्वस्याम्.

విశ్వా శబ్దము మొదలు తమయా శబ్దము వఱకును ఇట్లే  
రూపములు.

(4) సప్తంసక సర్వ శబ్దమునకు ప్రథమా ద్వితీయలు-  
సर्वम्. सर्वे. सर्वाणि యగును. తక్కిన విభక్తులు పుంలిङ्గ  
ములో వలెనే.

విశ్వా. ఒకతర శబ్దములకును, త్వ శబ్దము మొదలు  
తమయ శబ్దమువఱకును ఇట్లే రూపములు.

అకారాంత సప్తంసకలిङ्గ కతర (రెంటిలో ఏదిలేక  
ఇద్దటిలో ఎవడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వ	బ
ప్ర.	కతరత్	కతరే	కतराणि
సం. ప్ర. (हे)	”	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	కతరత్	కతరే	कतराणि

..... శేషము సర్వ శబ్దమువలెనే.

ఇట్లే ఒకతర శబ్దముగాక కతమ శబ్దము మొదలు ఇతర  
శబ్దమువఱకును.

నపుంసక ప్రథమా ద్వితీయలయందు తద్. एतद्. यद्.  
किम् శబ్దములకు వరుసగా:—

ఏ	ద్వి	బ
तत्	ते	तानि
एतत्	एते	एतानि
यत्	ये	यानि
किम्	के	कानि अनिवच्छुनु.

तत् = అది; एतत् = ఇది; यत् = ఏది (సంబంధార్థకము);  
किम् = ఏది (ప్రశ్నార్థకము.)

ఏ	ద్వి	బ
పుంలిङ्गములలో ద్వి. एतम् } एनम् }	एतौ } एनौ }	एतान् } एनान् }

तृ - ఏ. एतेन - एनेन ; ష - ద్వి. एतयोः - एनयोः ;  
స - ద్వి. एतयोः - एनयोः.

ఏ	ద్వి	బ
నపుంసకద్వితీయ. एतत् } एनत् }	एते } एने }	एतानि } एनानि }

द कारात्त पुंलिङ्ग अस्मद् (ना) శబ్దము.

ప్ర. ద్వి.	ఏ	ద్వి	బ
	अहम्	आवाम्	वयम्
	माम् } मा }	आवाम् } नौ }	अस्मान् } तः }

తృ.	మయా	आवाभ्याम्	अस्माभिः
చ.	मह्यम् } मे }	आवाभ्याम् } नौ }	अस्मभ्यम् } तः }
పం.	మత్	आवाभ्याम्	अस्मत्
ష.	मम } मे }	आवयोः } नौ }	अस्माकम् } तः }
స.	मयि	आवयोः	अस्मासु

अहम् = నేను

वयम् = మేము లేక మనము.

द कारांस्तु पुल्लिङ्ग युष्मद् (सि) शब्दम्.

	व	द्वि	ब
प्र.	त्वम्	युवाम्	यूयम्
द्वि.	त्वाम् } त्वा }	युवाम् } वाम् }	युष्मान् } वः }
तृ.	त्वा	युवाभ्याम्	युष्माभिः
च.	तुभ्यम् } ते }	युवाभ्याम् } वाम् }	युष्मभ्यम् } वः }
पं.	त्वत्	युवाभ्याम्	युष्मत्
ष.	तव } ते }	युवयोः } वाम् }	युष्माकम् } वः }
स.	त्वयि	युवयोः	युष्मासु

त्वम् = నీవు

यूयम् = మీరు.

(1) युष्मद् - अस्मद् శబ్దములకు మూడు లిజ్జముల యందును ఒకటే రూపము.

(2) मा - त्वा మొదలగు వీనివైకల్పికరూపములు వా క్యమునకుఁగాని శ్లోకమునకుఁగాని మొదట ఉండవు. च, वा, एव అను వానికిముందు వీని మొదటి రూపములే వచ్చును.

ఉదా:—त्वां च, मां च, त्वां वा, मां वा అనుట ఒప్పు, త్వా చ, మా చ, త్వా వా, మా వా అనుట తప్పు. तद् - एतद् - युष्मद् - अस्मद् - यद् శబ్దములు ద్ (ద్) కారాంతములు.

स् कारान्त पुलिङ्ग अदस् (వీడు, ఈయన) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	असौ	अम्	अमी
ద్వి.	अमुम्	„	अमून्
తృ.	अमुना	अमूभ्याम्	अमीभिः
చ.	अमुष्मै	„	अमीभ्यः
పం.	अमुष्मात्	„	„
ష.	अमुष्य	अमुयोः	अमीषाम्
స.	अमुष्मिन्	„	अमीषु
	असौ = వీడు, ఈయన		अमी = వీరు.

स् कारान्त स्त्रीलिङ्ग अदस् (ఈమె) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	असौ	अम्	अम्;

ద్వి.	అమూ	అమ్	అమూ:
త్వ.	అమయా	అమూభ్యమ్	అమూభి:
చ.	అమూయే	"	అమూభ్య:
పం.	అమూభ్యా:	"	"
మ.	"	అమూయో:	అమూపామ్
స.	అమూభ్యమ్	"	అమూభు
	అసౌ = ఈమె.		అమూ: = వీరు.

స్ కారాంత నపుంసలిङ्గ అదస్ (ఇది) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర. ద్వి.	అద:	అన్	అమూని
	తక్కిన విభక్తులు పుంలిङ्గమునకు వలెనే.		
	అద: = ఇది.		అమూని = ఇవి.

మ్ కారాంత పుంలిङ्గ ఇదమ్ (వీడు, ఈయన) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అయమ్	ఇమౌ	ఇమే
ద్వి.	ఇమమ్ } ఎనమ్ }	ఇమౌ } ఎనౌ }	ఇమాన్ } ఎనాన్ }
త్వ.	అనేన } ఎనేన }	ఆభ్యమ్	ఎభి:
చ.	అస్మే	"	ఎభ్య:
పం.	అస్మాత్	"	"



ష.	అస్య	అనयोః } ఎనయోః }	एषाम्
స.	अस्मिन्	अनयोः एनयोः	एषु

अयम् = ఏడు, ఈయన.

इमे = వీరు.

म् कारांस्त स्त्रीलिङ्ग इदम् (ఈమె) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	इयम्	इमे	इमाः
ద్వి.	इमाम् } एनाम् }	इमे } एने }	इमाः } एनाः }
తృ.	अनया } एनया }	आभ्याम्	आभिः
చ.	अस्यै	आभ्याम्	आभ्यः
సం.	अस्याः	”	”
ష.	”	अनयोः } एनयोः }	आसाम्
స.	अस्याम्	”	आसु

इयम् = ఈమె.

इमाः = వీరు.

म् कारांस्त नपुंसकलिङ्ग इदम् (ఇది) శబ్దము

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర. ద్వి.	इदम्	इमे	इमानि
	इदम् = ఇది.		इमानि = ఇవి.

తక్కిన విభక్తులు పుంలింగమునకు వలెనే.

సంఖ్యావాచక సర్వనామములు.

Numeral Pronouns.

అ కారాంత నిత్యైకవచన పులింగ్ల ఒక (ఒకడు) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు వరుసగా పులింగ్ల సర్వ శబ్దము వలెనే.

ఉ. ఒకః - (ఏ) ఒక - ఒకమ్ - ఒకేన - ఒకస్మై - ఒకస్మాత్  
ఒకస్య - ఒకస్మిన్.

ఆ కారాంత స్త్రీలింగ్ల ఒకా (ఒకతె) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు వరుసగా సర్వా (స్త్రీ) వలెనే.

ఉ. ఒకా (ఏ) ఒకే - ఒకామ్ - ఒకయా - ఒకస్మై - ఒకస్యాః  
ఒకస్యాః - ఒకస్యామ్.

ఇ కారాంత నపుంసకలింగ్ల ఒక (ఒకటి) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు వరుసగా సర్వ (నపుం.) వలెనే.

ఉ. ఒకమ్ (ఏ) ఒక - ఒకమ్ - ఒకేన - ఒకస్మై - ఒకస్మాత్ -  
ఒకస్య - ఒకస్మిన్.

ఇ కారాంత నిత్యద్వివచన ట్టి (ఇద్దరు) శబ్దము.

పుం. ప్రథమాది విభక్తులు ట్టౌ, ట్టౌ, ట్టాభ్యమ్, ట్టాభ్యమ్,  
ట్టాభ్యమ్ ట్టయోః - ట్టయోః.

స్త్రీ. ట్టే, ట్టే, ట్టాభ్యమ్, ట్టాభ్యమ్, ట్టాభ్యమ్, ట్టయోః,  
ట్టయోః.

సప్తం. ద్వే, ద్వే, ద్వాభ్యమ్, ద్వాభ్యమ్, ద్వాభ్యమ్, ద్వయోః,  
ద్వయోః.

ఆ కారాంత పులిక నిత్యద్వివచన ఉమ (ఇద్దలు) శబ్దము.

ఉమౌ, ఉమౌ, ఉమాభ్యమ్, ఉమాభ్యమ్, ఉమాభ్యమ్,  
ఉమయోః, ఉమయోః.

ఆ కారాంత పులిక ఉమయ శబ్దము (రెండు అంగములు గలది)  
ద్వివచనము లేనిది.

	ఏ	ద్వి
ప్ర.	ఉమయః	ఉమయే
సం. ప్ర.	(హే) ఉమయ	(హే) ఉమయే
ద్వి.	ఉమయమ్	ఉమయాన్
తృ.	ఉమయేన	ఉమయైః
చ.	ఉమయస్మై	ఉమయేభ్యః
పం.	ఉమయస్మాన్	”
ష.	ఉమయస్య	ఉమయేషామ్
స.	ఉమయస్మిన్	ఉమయేషు

ఇ కారాంత నిత్యబహువచన త్రి (ముగ్గురు) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు:—

పుం—త్రయః, త్రీన్, త్రిమిః, త్రిభ్యః, త్రిభ్యః, త్రయాణామ్, త్రిభు.

స్త్రీ—తీన్, తీన్, తీస్త్రిమిః, తీస్త్రిభ్యః, తీస్త్రిభ్యః, తీస్త్రిణామ్,  
తీస్త్రిభు—

సప్త—త్రీణి, త్రీణి, త్రిభ్యః, త్రిభ్యః, త్రిభ్యః, త్రిభ్యణామ్, త్రిభు.

(౨) రేఫాంత నిత్యబహువచన చతుర్ (నలుగురు) శబ్దము.

పుం—చత్వారి, చతురః, చతుర్भिః, చతుర్భ్యః, చతుర్భ్యః, చతుర్ణామ్  
చతుర్భు.

స్త్రీ—చతస్రః, చతస్రః, చతస్రభిః, చతస్రభ్యః, చతస్రభ్యః, చత-  
స్రణామ్, చతస్రభు.

సప్త—చత్వారి (నలుగురు), చత్వారి, చతుర్भिః, చతుర్భ్యః, చతుర్భ్యః,  
చతుర్ణామ్ చతుర్భు.

న్ కారాంత పులింగ నిత్యబహువచన పञ్చన్ (ఐదుగురు) శబ్దము  
పञ్చ, పञ్చ, పञ్చభిః, పञ్చభ్యః, పञ్చభ్యః, పञ్చానామ్,  
పञ్చసు (ఇట్లే) సప్తన్ (ఏడుగురు), నవన్ (తొమ్మిదిగురు), దశన్  
(పదుగురు).

ష్ కారాంత పులింగ నిత్యబహువచన షష్ (షడ్)  
(ఆరుగురు) శబ్దము.

షడ్, షడ్, షడ్భిః, షడ్భ్యః, షడ్భ్యః, షడ్ణామ్, షడ్సు—

న్ కారాంత పులింగ నిత్యబహువచన అష్టన్  
(ఎనిమిది) శబ్దము.

ప్ర—అష్టౌ, అష్ట ద్వి. అష్టౌ, అష్ట త్వు. అష్టాభిః, అష్టాభిః  
చ. అష్టాభ్యః, అష్టాభ్యః, పం. అష్టాభ్యః, అష్టాభ్యః, ప. అష్టా-  
నామ్, స. అష్టాసు, అష్టసు. పञ్చన్, షష్, సప్తన్, అష్టన్,

నవన్, దశన్ శబ్దములు మూడు లింగములయందును ఒకటే రూపముగలిగి యుండును.

ఈ క్రింద ఒకటి రెండు మొదలగు సంఖ్యలవరుస తెలుపునట్టి విధము చూపబడును:—

(1) एक, (2) द्वि (3) त्रि (4) चतुर (5) पंचन् (6) षष् (7) सप्तन् (8) अष्टन् (9) नवन् (10) दशन् (11) एका-  
दశन् (12) द्वादశन् (13) त्रयोदశन् (14) चतुर्दశन् (15) पञ्च-  
దశన్ (16) षोడశన్ (17) सप्तదశన్ (18) అష్టదశన్ (19) एकोन-  
विंशति లేక ऊनविंशति (20) विंशति (21) एकविंशति (22) द्वाविं-  
शति (23) त्रयोविंशति (26) पञ्चविंशति (28) अष्टाविंशति (29)  
ऊनत्रिंशत्, (30) त्रिंशत् (33) त्रयस्त्रिंशत् (38) अष्टात्रिंशत् (39) ऊन-  
चत्वारिंशत् (40) चत्वारिंशत् (48) अष्टचत्वारिंशत् (50) पञ्चाశత్  
(53) त्रिपञ्चाశత్ (54) चतुष्పञ्चाశత్ (60) षष्टि (70) सप्तति  
(80) अशीति (90) नवति (99) नवनवति (100) शतम्  
(103) त्र्यधिकशतम् (200) द्विशतम् (300) त्रिशतम् (1000) सह-  
स्रम् (10000) अयुतम्, (100000) लक्षम्.

(1) వీనిలో ఒక మొదలు ఒకొనవింశతి వఱకు విశేషణములుగా వచ్చును. 3—19 బహువచనములో ప్రయోగింపబడును. వీనికిని వీని నామవాచకములకును వచన విభక్తులు. ఒకటిగానే (త్రి, చతుర్ అనువానికి లింగముకూడ) ఉండవలెను

ఉ. तिसृभिः बालिकाभिः (ముగ్గురు బాలికలచేత)  
चतुर्भिः मनुष्यैः (నలుగురు మనుష్యులచేత) మొ॥

(2) విंశతి మొదలు నవనవతి వఱకును స్త్రీ లిङ్గము, ఏకవచనము. శత, సహస్ర శబ్దములు నపుం. ఏకవచనములొ వర్తించును. వీనికిని వీనినామవాచకములకును విభక్తి ఒకటిగానే ఉండవలెను. లేదా ఆవి (వీని నామవాచకములు) షష్ఠీ బహువచనములొనైన ఉండవలెను.

ఉ. శతం గావః, గవాంశతమ్ (నూలు ఆవులు).

ఈక్రింద మొదటి రెండవ మొదలగు సంఖ్యల క్రమము తెలుపునట్టి విధము చూపబడును.

- |     |                 |                                    |
|-----|-----------------|------------------------------------|
| 1-వ | ప్రథమః (పుం)    | మొదటివాఁడు.                        |
|     | ప్రథమా (స్త్రీ) | ,, ఆమె                             |
|     | ప్రథమమ్ (నపుం)  | మొదటిది                            |
| 2-వ | ద్వితీయః (పుం)  | ద్వితీయా (స్త్రీ) ద్వితీయమ్ (నపుం) |
| 3-వ | తృతీయః (పుం)    | తృతీయా (స్త్రీ) తృతీయమ్ (నపుం)     |
| 4-వ | చతుర్థః ,,      | చతుర్థీ ,, చతుర్థమ్ ,,             |
|     | లేక             |                                    |
|     | తురీయః ,,       | తురీయా ,, తురీయమ్ ,,               |
|     | లేక             |                                    |
|     | తుర్యః ,,       | తురీయా ,, తుర్యమ్ ,,               |
| 5-వ | పంచమః (పుం)     | పంచమీ (స్త్రీ) పంచమమ్ (నపుం)       |
| 6-వ | షష్ఠః ,,        | షష్ఠీ ,, షష్ఠమ్ ,,                 |
| 7-వ | సప్తమః ,,       |                                    |

8-వ	అష్టమ:	(పుం)	
9-వ	నవమ:	”	
10-వ	దశమ:	”	
11-వ	एकादश:	”	एकादशी (స్త్రీ)
12-వ	द्वादश:	”	द्वादशी ”
13-వ	त्रयोदश:	”	त्रयोदशी ”
19-వ	ऊनविंश:	”	
20-వ	विंश:	”	
22-వ	द्वाविंश:	”	
30-వ	त्रिंश:	} ”	
	त्रिंशत्तम:		
40-వ	चत्वारिंश:	”	
50-వ	पंचाश:	”	

మొదటి, రెండవ, మూడవ అని క్రమమును తెలుపునప్పుడు ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ అనువిధముగా జెప్పవలయును.

ఈ క్రింది శబ్దములను గుర్తింపుడు:—

(1) ఆకారాంత పులిజ్జ ప్రథమ (మొదటివాడు) శబ్దము.

ప్ర.	ప్రథమ:	ప్రथमौ	ప్రथमे,	}
			प्रथमा:	

సం. ప్ర. (హే) ప్రథమ (హే) ” (హే) ”

శేషము రామ శబ్దమువలె.

2. ఆ కారాంతపులిజ్ఞ ద్వితీయ (రెండవవాడు) శబ్దము.  
ఈ శబ్దములో చతుర్థి విభక్తి మొదలు విశేషము.

తక్కినది (సరి) శబ్దమువలెనే.

ప్ర.	ద్వితీయ:	ద్వితీయौ	ద్వితీయా:
సం. ప్ర. (हे)	ద్వితీय	(हे) ,,	(हे) ,,
ద్వి.	ద్వితీयम्	ద్వితీयौ	ద్వితీयान्
తృ.	ద్వితీयेన	ద్వితీయాभ्याम्	ద్వితీయै:
చ.	ద్వితీయस्य ద్వితీयाय	} ,,	ద్వితీयेभ्य:
పం.	ద్వితీयस्मात् ద్వితీయాत्		
ష.	ద్వితీयस्य	ద్వితీययो:	ద్వితీयानామ్
స.	ద్వితీयसिन् ద్వితీये	} ,,	ద్వితీयेषు

ఆ కారాంత స్త్రీలిజ్ఞ ద్వితీయా (రెండవ ఆమె) శబ్దము.  
ఈ శబ్దము కడపటి నాలుగు విభక్తులలో తప్ప తక్కినదంతయు  
రమా శబ్దమువలెనే చెప్పబడును.

	ఏ	ద్వి	బ
చ.	ద్వితీयस्य ద్వితీयायै	} ద్వితీయాभ्याम् ద్వితీयाभ्य:	
పం.	ద్వితీयस्या: ద్వితీयाया:		,,



చ.	द्वितीयस्याः द्वितीयायाः	}	द्वितीययोः	द्वितीयानाम्
స.	द्वितीयस्याम् द्वितीयायाम्	}	"	द्वितीयासु

ఇట్లే తృతీయా శబ్దముకూడ.

### అధ్యాయము ౫.

విశేషణములు.

(Adjectives.)

1. విశేషణములకు నామవాచకములకుముందు వాని లింగవిభక్తి వచనములు వచ్చును.

ఉదా:—**సుందర** (అందమైన), **సుందరं वपुः** = అందమైన దేహము, **శ్రుతా** (శుభమైన) **శ్రుతా कीर्तिः** = శుభమైన కీర్తి. మొ.

2. రెండు వస్తువులలో హెచ్చు చెప్పునప్పుడును (Comparative లోను) పెక్కువస్తువులలో హెచ్చు చెప్పు నప్పుడును (Superlative లోను) సామాన్యముగా విశేషణ ములకు పుంలింగములో **తర**, **తమ** అనునవియును, స్త్రీలింగములో **తరా**, **తమా** అనునవియును చేర్చబడును.

ఉ. **गुरु** (బరువైన) (పుం) **गुरुतर**, **गुरुतम**  
 " " (స్త్రీ) **गुरुतरा**, **गुरुतमा**

శ్రుచి (స్వచ్ఛమైన) (పుం) శ్రుచితర, శ్రుచితమ  
 ” ” (స్త్రీ) శ్రుచితరా, శ్రుచితమా మ్||

3. కొన్ని చోట్ల తర, తమ లకు ముందు విశేషణమందలి కడపటి హల్లు మారును.

ఉదా:—తమోనుద్ పుం. (చీకటిని పోగొట్టునట్టి) తనో-  
 నుత్తర, తమోనుత్తమ - స్త్రీ లిజ్జమునందు తమోనుత్తరా, తమోనుత్తమా మ్||

4. ఇన్ తుదనుండు విశేషణముల కడపటి న్ కారము  
 తర, తమ లకు ముందు లోపించును.

ఉదా :—ధనిన్ (ధనముగల) - ధనితర, ధనితమ.

5. ఈ క్రిందివి మఱికొన్ని విధములు :—

విద్రుష్	(చదువుకొన్న)	విద్రుత్తర	విద్రుత్తమ
వరు	(గొప్పదియైన)	వరాయస్	వరిష్ట
పడు	(నేర్చుగల)	పఠీయస్	పఠిష్ట
పాప	(చెడు)	పాపీయస్	పాపిష్ట
దృఢ	(గట్టి)	ద్రఢీయస్	ద్రఢిష్ట
అర్థ	(చిన్న)	కనీయస్	కనిష్ట
దూర్	(దూరముగానుండు)	దవీయస్	దవిష్ట
దీర్ఘ	(పొడవైన)	ద్రాఘీయస్	ద్రాఘిష్ట
బहु	(చాల)	భూయస్	భూయిష్ట
వృద్ధ	(వయసులో పెద్ద)	జ్యాయస్	జ్యేష్ఠ

6. ఆ కారము తుదనుండు విశేషణములు తఱచుగా స్త్రీలిజమునందు ఆ కారాంతము లగును.

ఉదా :—శాంత (పుం) శాంతా (స్త్రీ) ; కొన్నిచోట్ల క్షీ కారాంతములును అగును.

ఉదా:—गौर (పసుపురంగుగల) పుం. गौरी (స్త్రీ).

7. కర్తావ్యకములో భూతావ్యకవిశేషణమునకు ఆ చేర్చుటవలన స్త్రీలిజ రూప మేర్పడును.

ఉదా:—कृत (చేయు) కృత (క.భూ.వి.)

కృతా స్త్రీ కృతమ్ (నపుం). ఈ విశేషణములు తఱచుగా క్రియలవలె ఉపయోగించబడును. అప్పుడు ఇవి విశేష్యములై వీనితర్వాత ఆస్ (ఉండు) అనుభాతువుయొక్క క్రియారూపములు అధ్యాహార్యమగును.

ఉదా:—श्रु (విను), श्रुत (క.భూ.వి.) - వినబడిన; गीतं శ్రుతమ్ = గీతం శ్రుతమ్ (ఆస్తి) = పాట వినబడినది (గా ఉన్నది) అనగా పాటవినబడినది. ఇచట (ఆస్తి - గా ఉన్నది) అను క్రియ అధ్యాహార్యము. लब्ध (లభించు) - లభ - పొందబడిన (క. భూ. వి.); धनं लब्धम् = ధనం లభమ్ (ఆసీత్) = ధనము పొందబడినది (గా అయ్యెను) అనగా ధనము పొందబడినది.

भक्ष (తిను) - भक्षित (క. భూ. వి.) - తినబడిన; बालैः फलानि भक्षितानि - బాలైః ఫలानి భక్షితాని (ఆసన్) = బాలుర

చేత పండ్లు తినబడినవి. (గా అయ్యెను) అనగా బాలురచేత పండ్లు తినబడినవి.

8. **మత్, వత్** అంతమందుండు విశేషణములకు క్కే చేర్చుటవలన **స్త్రీలిజ్జము** వర్పడును.

ఉదా:—**धीमत्** (తెలివిగల)-**धीमती** (తెలివిగల ఆడుది) **गुणवत्** (గుణముగల) - **गुणवती** (గుణముగల ఆడుది).

9. **भवत्** అనునది గౌరవార్థకమైనపుడు పుంలిజ్జములో **भवान्** అనియు, **స్త్రీలిజ్జము**లో **भवती** అనియు అగును. **भवान्** - తమరు.

వర్తమానార్థక విశేషణమగు **भवत्** (ఉండు) కును దీనికిని భేదము కలదు. **भवत्** (ఉండు) కు **స్త్రీలిజ్జము** **भवन्ती**-మొదటిదానికి పుంలిజ్జ ప్రథమావిధక్తిలో **भवान्** **भवन्तौ** **भवन्तः** అనివచ్చును. **दिशत्** వ-వి. (చూపించు) అనునది సపుంసక ప్ర-వ-లో **दिशन्** అనియు, **స్త్రీలిజ్జ** ప్ర-వ-లో **दिशन्ती** లేక **दिशती** అనియు ఉండును. **महत्** అనునది పుం-ప్ర-వ-లో **महान्** అగును. దీనికి **స్త్రీలిజ్జము** **महती**-సమాసములలో **महत्** అనునది. **महा** అగును.

ఉదా:—**महाराजः** (మహారాజు) సమాసములు చూడుము. **तनु** (సన్నని) అనుదానికి **స్త్రీలిజ్జము** **तन्वी**.



అధ్యాయము. ౬.

ఉపసర్గలు.

Prepositions.

(1) క్రియలకుముందు వానియర్థమును మార్పుటకు పెట్టబడు ప్ర, పరా మొదలగునవి ఉపసర్గలు (Prepositions) అని చెప్పబడును.

ఈ క్రిందివి ఉపసర్గలు:—

ప్ర, పరా, अप, सम्, अनु, अव, निम्, निर्, दुस्, दुर्, वि, आह्, नि, अधि, अपि, अति, सु, उत्, अभि, प्रति, परि, उप.

వీనిలో కొన్నిటి ఉపయోగమునకు ఉదాహరణములు:

రోहति = ఎదుగును. अधि = పైన; अधिरోहति = ఎక్కును.

पतति = పడును. अभि=మీద, పైచు; अभिपतति = పైనపడును.

सरति = కదలును. अनु=తర్వాత, వెనుక; अनुसरति = వెంబడించును.

नयति = తీసికొనిపోవును. अप = దూరముగా. अप-नयति = తొలగించును.

तरति = దాటును. अव = క్రిందికి. अवतरति=దిగును.

गच्छति = పోవును. उप = దాపునకు. उपगच्छति = సమీపించును.

సిద్ధతి = చల్లును. ని = లోపలికి, క్రింద. నిష్సిద్ధతి = పోయును.

వావతి = పరుగెత్తును. ప్ర = ముందుకు. ప్రవావతి = ముందుపరుగెత్తును.

బధతి = చెప్పును. ప్రతి = ఒదులు. ప్రతిబధతి = ఒదులు చెప్పును.

నృశతి = ఆడును. పరి = చుట్టు. పరినృశతి = చుట్టిచుట్టి ఆడును.



అథా య ము. 2.

క్వాన్తకాది క్రియాపదములు.

(1) సంస్కృతములో కర్తృకమునందు వర్తమానార్థకవిశేషము (Present Participle) పరస్మైపదములో థాతువును మొదటివి కరణిగుర్తుచేర్చి పిదప ఆత్ చేర్చుట వలన ఏర్పడును.

ఉ. గమ్ (గచ్ఛ) - పోవు - గచ్ఛ + ఆ + ఆత్ అని ఉండఁగా మొదటి ఆ కారమునకు లోపము కలుగుటచేత గచ్ఛత్ (పోవుచున్న) అగును. ఇట్లే ఆస్ (విసరివేయు) అను దానికి ఆస్ + య + ఆత్ = ఆస్యత్ (విసరివేయుచున్న) అని యగును.

(గచ్ఛత్ అనుదానిలో మొదటి ఆ కారము వికరణిగుర్తు. ఆస్యత్ అనుదానిలో య కారము వికరణిగుర్తు.)

(2) కర్తార్థకమునందు వర్తమానార్థక విశేషణము (Passive Present Participle) ధాతువుకు వికరణిగుర్తుతో మాన చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. భజ్ (పూజించు) అనుదానికి భజ్ + య + మాన = భజ్యమాన (పూజింపబడుచున్న) అని ఏర్పడును.

(3) కర్తార్థకములో భూతార్థక విశేషణము (Past Passive Participle) ధాతువుకు త చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. కృ (చేయు) కృత (చేయబడిన), స్మ (స్మరించు) స్మృత (స్మరింపబడిన) మొ॥

(4) క్వార్థకము (Indeclinable Past Participle) ధాతువుకు త్వా చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. కృ (చేయు) కృత్వా (చేసి), స్మ (స్మరించు) స్మత్వా (స్మరించి) మొ॥

మఱియు ధాతువుకుముందు ఉపసర్గ ఉండెనేని అప్పుడు త్వా కు బదులు య చేర్పబడును. ఇన్ అను ధాతువుకుముందు నిర్ అను ఉపసర్గ ఉన్నయెడల నిరన్య (నిర్లక్ష్యముచేసి) అను నదిదానికి క్వార్థకమగును. ఇట్లే సంగృహ్య (సంగ్రహించి) మొ॥ ఈ య అను ప్రత్యయముచేరు క్వార్థకమును 'ల్యబంత' అవ్యయమందురు.

(5) తుమున్నర్థకము (Infinitive of Purpose) ధాతువుకు తుమ్ చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. కృ (చేయు). కృ + క్రమ్ = కర్ + క్రమ్ = కర్తమ్  
(చేయఁ, చేయుటకు)

దీనిని తెనుఁగులో తుమున్నార్థక అవ్యయమందును. క్రమ్ అను ప్రత్యయము చేరినపుడు ధాతువుతుది అచ్చునకుఁ గాని దానికి ముందుండు హ్రస్వాచ్చునకుఁగాని గుణము వచ్చును. కృ అనునది కర్ అగుటకు ఇదియే కారణము. (4) ను (5) ను అవ్యయములలో చేరినవి, అనఁగా లింగ విభక్తి వచనములు లేనివి. తుమున్నార్థకము ఉద్దేశమును తెలుపును.

ఉ. పఠిక్రమ్ ఆగతః = చదువుటకు వచ్చినాడు.

(6) ఇ గాక తక్కిన ప్రత్యయములకు ముందు ధాతువుకు 3 అను అగమముచేరును. ఈ అగమము సామాన్యముగా హ్రస్వాచ్చు తుదనుండు ధాతువులకు రాదు.

ఉ. శ్రు (విను) అనుధాతువుకు శ్రుత, శ్రుతా, శ్రోత్రమ్ అని వచ్చును. కాని పఠ్ (చదువు) అనుధాతువుకు పఠిత, పఠితా, పఠిక్రమ్ అనివచ్చును.

ధాతుప్రకృతివలనను సద్ధివలనను ప్రత్యయములు చేరినప్పుడు అన్ని ధాతువులకును ఈ రూపములు ఒకటే విధముగా నుండవు.

ఈ క్రింది రూపములను చూడుము:—

	1	2	3	4	5
గమ్ (గచ్ఛ)	-	పోవు.	గచ్ఛత్, గత, గతా, °గన్య, గన్తుమ్		
పత్ పడు.		పతత్, పతిత, పతిత్వా, °పల్, పతిక్రమ్			



నీ (నయ్) తీసికొనిపోవు. నయత్, నీత, నీత్వా, °నీయ, నేతుమ్  
 భూ (భవ్) అగు. భవత్, భూత, భూత్వా, °భూయ, భవितుమ్  
 జీవ్ (జీతుకు). జీవత్, జీవిత, జీవిత्వా, °జీవ్య, జీవितుమ్  
 నమ్ (నమ స్థరించు) నమత్, నత, నత్వా, °నమ్య, నమితుమ్ లేక నంతుమ్  
 త్యజ్ (విడుచు) త్యజత్, త్యక్త, త్యక్తవా, °త్యజ్య, త్యక్తుమ్  
 జి (జయ్) జయించు. జయత్, జిత, జిత్వా, °జిత్య, జేతుమ్  
 బుధ్ (బోధ్) తెలిసికొను. బోధత్, బుద్ధ, బుద్ధా, °బుద్ధ్య, బోధుమ్  
 క్షిప్ (విసరివేయు) క్షిప్త్, క్షిప్త, క్షిప్తా, °క్షిప్య, క్షేప్తుమ్  
 శృశ్ (తాడు) శృశత్, శృష్ట, శృష్టా, °శృష్య, శృష్టుమ్  
 ప్రచ్ఛ్ (పృచ్ఛ) అడుగు. పృచ్ఛత్, పృష్ట, పృష్టా, °పృచ్ఛ్య, ప్రప్తుమ్  
 చర్ (కదలు) చరత్, చరిత, చరిత్వా, °చర్య, చరితుమ్  
 రుహ్ (ఎదుగు) రోహత్, రుడ, రుడ్వా, °రుహ్య, రోధుమ్  
 దృశ్ (పర్య) చూచు. పర్యత్, దృష్ట, దృష్టా, °దృశ్య, ద్రష్టుమ్  
 సృజ్ (సృష్టించు) సృజత్, సృష్ట, సృష్టా, °సృజ్య, సృష్టుమ్  
 రక్ష (కాపాడు) రక్షత్, రక్షిత, రక్షిత్వా, °రక్ష్య, రక్షితుమ్  
 హ్ (హర్) హరించు. హరత్, హృత, హృత్వా, °హృత్య, హర్తుమ్  
 స్మ (స్మర్) స్మరించు. స్మరత్, స్మృత, స్మృత్వా, °స్మృత్య, స్మర్తుమ్  
 ముచ్ (ముచ్చ) వదలు. ముచ్ఛత్, ముక్త, ముక్తవా, °ముచ్చ్య, మోక్తుమ్  
 స్థా (తిష్ఠ్) నిలుచు. తిష్ఠత్, స్థిత, స్థిత్వా, °స్థాయ, స్థాతుమ్

వీనిలో (1) కర్తృగ్రంథకములలో వర్తమానార్థక విశేషణములు.

(2) కర్తృగ్రంథకములలో భూతార్థక విశేషణములు.

(3) క్వాగ్రంథకములు.

(4) 'ల్యబస్త' ఆవృతములు.

(5) తుమున్నతములు.

'ల్యబస్త' ఆవృతములకు అర్థము:—

గమ్ - ఆపగమ్య సమీపించి

పత్ - ఆత్పత్య ఎగిరి

నీ - ఆపనీయ పోగొట్టి

భూ - అనుభూయ అనుభవించి

వస్ - ఆపొష్య ఉపవసించి

జీవ్ - ఆపజీర్య ఒకరివలన బ్రతికి

నమ్ - ప్రగమ్య వద్దతి ప్రకారము సమస్కరించి

త్యజ్ - సంవ్రజ్య పూర్తిగా విడిచి

జి - విజిత్య పూర్తిగా జయించి లేక ఓడించి

బుధ్ - ప్రబుధ్య మేల్కొని

క్షిప్ - నిక్షిప్త్య పెట్టి

స్పృశ్ - ఆపస్పృశ్య చేతితో తాకి

ప్రచ్ఛ - ఆప్రచ్ఛయ చక్కగా అడిగి

చర్ - ఆచర్య ఆచరించి

రంహ్ - ఆరుహ్య ఎక్కి

దృశ్ - పారదృశ్య చుట్టునుచూచి

సృజ్ - విసృజ్య విడిచివేసి

రక్ష - సంరక్ష్య బాగుగా కాపాడి

హ్ - ఆపహత్య అపహరించి

स्मृ - संस्मृत्य చక్కగా జ్ఞప్తియందుంచుకొని

विस्मृत्य మఱచిపోయి

मुच - विमुच्य వదలివేసి

स्था - आस्थाय దగ్గఱనిలిచి.

అధ్యాయము. ౮.

అవ్యయములు.

ఈ క్రింద చెప్పబడినవి అవ్యయములు, అనఁగా లింగ విభక్తి వచనములు లేనివి:—

स्वर् - స్వర్గము

दिवा - పగలు

अन्तर - నడుమ

रात्रौ - రాత్రియందు

प्रातर - ఉదయమున

सायम् - సాయంకాలమున

पुनर् - తిరుగ

चिरम् - చాలకాలము

उच्चैस् - హెచ్చుగా

अपि - కూడ

नीचैस् - తక్కుగా

ईपत् - కొంచెము

शनैस् - మెల్లగా

तूष्णीम् - ఊరక

ऋते - తప్పు

बाहिस् - బయట

युगपत् - ఒక్కచేసారి

स्वयम् - స్వయముగా

आरात् - దూరమున, దాపున

वृथा - వృథాగా

ह्य - నిన్న

वत् - వలె

अस् - రేపు

अन्तरेण - తప్పు, లేకుండ

सहसा - తొందరగా  
 विना - లేకుండ  
 नाना - వేర్వేలు  
 स्वस्ति - స్వాగతము  
 अलम् - చాలినంత  
 मृषा - అసత్యముగా  
 मिथ्या - అసత్యముగా  
 मुधा - వృథాగా  
 पुरा - పూర్వము  
 अघुना - ఇష్పడు  
 इदानीम् - ఇప్పుడు  
 तदानीम् - అప్పుడు  
 मिथస్ - పరస్పరము  
 प्रायस् - తటచుగా  
 मुहुस् - మరలమరల  
 साकम् - తో (కూడ)  
 नमस् - గౌరవము  
 धिक् - ఛీ  
 अथ - ఇట్లు  
 मा - వలదు  
 च - మరియు

वा - లేక  
 एव - మాత్రమే, సరిగా  
 एवम् - అట్లు, ఇట్లు  
 नूनम् - నిశ్చయముగా  
 भूयस् - మరలమరల  
 चेत् - అయినయెడల  
 यत्र - ఎచ్చట  
 तत्र - అచ్చట  
 हन्त - అయ్యో  
 अत्र - ఇచ్చట  
 यावत् - ఎంతయో  
 तावत् - అంత  
 सुष्ठु - బాగు  
 खलु - నిశ్చయముగా  
 कल - సందేహము లేకుండ  
 अथ - మఱి, ఇప్పుడు  
 हे - ఓ  
 भोस् - ఓయి  
 अय - ఓసి  
 इति - అని  
 कथम् - ఎట్లు

तु - అయినను	క్రుतः - ఎచటినుండి, ఎందువలన?
इत्थम् - ఈప్రకారము	कदा - ఎప్పుడు
अतः - ఇందువలన, ఇచ్చటినుండి	कुत्र - ఎచ్చట
सह - తో	क - ఎచ్చట
सदा - ఎల్లపుడు	ततः - అచ్చటినుండి, అందువలన
सर्वत्र - అన్నిచోట్ల	तत्र - అచ్చట
अथ - ఈవేళ	तदा - అప్పుడు
तर्हि - అప్పుడు, అందువలన	तथा - అట్లు
इव - వలె	यतः - ఎచ్చటినుండి (సంబంధా
किंतु - కాని	धिकम्.)

వీనిలో నమః, ఖాస్తి అనునవి చతుర్థీవిభక్తితోను విना అనునది ద్వితీయా తృతీయా విభక్తులతోఁగాని పञ్చమీ విభక్తితోఁగాని అన్వయించును.

ఉ. గుర్రే నమః (గురువునకు నమస్కారము), ఖాస్తిదేవేభ్యః (దేవతలకు స్వాగతము) కారణం విना కార్యం న భవతి. కారణములేక కార్యము కలుగదు. మిత్రేణ విना గ్రామం గతః (మిత్రుఁడు లేకుండ గ్రామమునకు పోయెను.) అన్నాదినా నరో న జీవతి (అన్నము లేకుండ మనుష్యుఁడు బ్రతుకఁడు.)

శ్చతే అనునది పంచమీవిభక్తితో అన్వయించును.

ఉ. రామాదృతే న కోఽపి వాన్ధురాస్తి (రాముఁడు తప్ప ఎవఁడుగాని బంధువు లేఁడు).

ఈ క్రింద చెప్పబడినవి వాక్యరచనలో ఉపయోగించుచువి:—

సాధు - బాగుగా. సాధురకం త్వయా = నీచేత బాగుగా చెప్పబడినది.

స్వయమ్ - తానే. స్వయం కృతవాన్ = తానేచేసెను.

క్రిమ్ - అను ప్రశ్నార్థక సర్వనామముయొక్క అన్ని విభక్తులకును చిద్, చన, అపి చేర్చుటవలన 'ఏదోఒక,' 'ఏదీగాని' అను అర్థమువచ్చు రూపములేర్పడును.

ఉ. కిंचిత్, కించన, కిమపి = ఏదో ఒకటి ఇదిపుం లింగములో.

ప్ర. కశ్చిత్	కశ్చన	కోఽపి
ద్వి. కశ్చిత్	కంచన	కమపి
త్వ. కేనచిత్	కేనచన	కేనాపి

ఇట్లే కతి (ఎందరు) కదా (ఎప్పుడు) అనువానికి కూడ వైన చెప్పించి చేర్చినయెడల కతిచిత్ (కొన్ని) 'ఒకానొకప్పుడు' లేక 'ఎప్పుడో ఒకప్పుడు' అను అర్థముగల కదాచిత్, కదాచన, కదాపి అనురూపము లేర్పడును.

పుం, సపుం.

స్త్రీ.

మదీయ

మదీయా - నాయొక్క, నాది

త్వదీయ

త్వదీయా - నీయొక్క, నీది

అస్మదీయ

అస్మదీయా - మామొక్క, లేక

మనయొక్క, మాది లేక మనది

युष्मदीय	युष्मदीया-मियौक्त्वा, मीदि
तदीय - वानियौक्त्वा	तदीया - अमियौक्त्वा, अमे
वानिदि, दानियौक्त्वा,	दि, वारियौक्त्वा, वारिदि
दानिदि, वारियौक्त्वा,	वानियौक्त्वा, नानिदि ?
वारिदि, वानियौक्त्वा,	
वानिदि ?	

एतदीय

एतदीया

(ఈమనుష్యునికిఁగాని, స్త్రీకిఁగాని, వస్తువుకుఁగాని

సంబంధించిన.)

यदीय

यदीया

(ఎవనికి, దేనికి, వేనికి, ఎవతెకు సంబంధించిన.)

स्य, स्वीय, स्वकीय

स्वा, स्वीया, स्वकीया

(స్వంత)

వీనిలో స్వ శబ్దమును సర్వ శబ్దమువలె చెప్పవలెను.  
తక్కిన వానిని పుంలిङ्గములో ఆ కారాంతములవలెను స్త్రీ  
లింగములో ఆ కారాంతములవలెను చెప్పవలెను.

तावत् = ఆ మాత్రము, అంత.

एतावत् = ఈ మాత్రము, ఇంత.

कियत् = ఏమాత్రము, ఎంత. एतादृश = ఇట్టి.

तति = అన్ని

इदृश = ,,

कति = ఎన్ని

यादृश = ఎట్టి.

तादृश = అట్టి

कीदृश = ,,

अन्योन्यम् = ఒకరితో నొకరు.

परस्परम् = తమలోతాము.

अन्योन्यप्रीतिः = ఒకరియందొకరికి ప్రీతి

परस्परस्नेहः = తమలో తమకు స్నేహము.

सकृत् = ఒక్కసారి

चतुर्धा = నాలుగువిధములుగా

द्वि = రెండుసార్లు

प्रश्नधा = అయిదు విధములుగా

మొ॥

त्रिः = మూడుసార్లు

एकशः = ఒక్కటొక్కటిగా

चतुः = నాలుగుసార్లు

द्विशः = రెండురెండుగా

पञ्चकृतः = ఐదుసార్లు మొ॥

त्रिशः = మూడు మూడుగా

एकधा = ఒకవిధముగా

त्रय (నపుం)

} మూడుచేరినది.

द्विधा = రెండువిధములుగా

त्रितय (నపుం)

} మూడుచేరినది.

त्रिधा = మూడువిధములుగా

चतुष्टय (నపుం) = నాలుగుచేరినది.



అధ్యాయము ౯.

భాతువులు.

1. క్రియలు.

1. ఒకపని తెలుపునట్టి అర్థముగల పదమునకు క్రియ (verb) అనిపేరు. ఉ. క్షురతి (అదరును, అదరుచున్నది.)

2. క్షురతి అనుపదము ఏర్పడుటకు మూలము (base లేక root) అనగా ఆధారమైన రూపము క్షు (అదరు) అను



అనునది. ఇక్ష్వా అనుదానిని 'ధాతువు' అందురు. 'ధాతువు' అనగా క్రియ వర్షడుటకు దానికి ఆధారమైన మొదటిరూపము. ఇట్లు ఇక్షామి (మాటాడుచును, మాటాడుచున్నాను), ఇరసి (నడతువు, నడచుచున్నావు) మొదలగునవి క్రియలు. వీనిమూలములగు ఇక్ష, ఇర్ మొదలగునవి ధాతువులు.

3. క్రియలు రెండు విధములు. పరస్మై పదియని, ఆత్మ నే పదియని. పరస్మై పది క్రియ తెలుపునట్టివని పరుని అనగా మఱియొకనిని చెందును.

ఉ. గచ్ఛతి పోవును, పోవుచున్నాడు, పోవుచున్నది.

ఆత్మ నేపది క్రియ తెలుపునట్టి పని ఆత్మను అనగా తన్ను (కర్తనే), చెందును.

ఉ. భజతే పొందును, పొందుచున్నాడు, పొందుచున్నది. రామః గచ్ఛతి అన్నపుడు గచ్ఛతి అను క్రియయొక్క ఫలము రామునికే చెందును అనియర్థముకాదు. కాని రామః భజతే అన్నపుడు భజతే అను క్రియయొక్క ఫలము రామునికే (ఆత్మనే) చెందును అని అర్థమగును.

ఇట్లు రెంటికిని భేదము తెలిసికొనవలెను. వీనికి ఆధారమగు రూపములు అనగా గచ్ఛతే, భజ్ అనునవి వరుసగా పరస్మై పది, ఆత్మ నే పది ధాతువులని చెప్పబడును. ఆత్మ నేపదార్థకములగు సంస్కృత ధాతువులకు తెనుగులో అర్థము చెప్పనపుడు తెనుగు ధాతువుకు 'కొను' వర్ణకము చేర్చబడును.

ఉ. వృణోతి ఎన్నుకొనుచున్నాడు మొ॥

4. వీనిలో సకర్తృకములు (Transitive) అకర్తృకములు (Intransitive) కర్తృత్వకములు (Active) కర్తృత్వకములు (Passive) భావాత్మకములు (Impersonal) అని భేదములు కలవు.

5. సకర్తృకములకు కర్త (object) ఉండును. అకర్తృకములకు కర్త ఉండదు. కర్తృత్వకములు కర్త (Subject) ను చూపును. కర్తృత్వకములు కర్తను చూపును. భావాత్మకములు కర్తను చూపక క్రియయొక్క పనిని లేక స్థితిని మాత్రము తెలుపును. అకర్తృక క్రియలు కర్తృత్వకములలో నున్నపుడు భావాత్మకములనబడును.

ఉదా:—राजोऽश्वमारोहति - ఇట క్రియకర్తృత్వకము

रासेन फलं भुज्यते - ఇట క్రియకర్తృత్వకము

रासेन स्वीयते - ఇట క్రియభావాత్మకము

సంస్కృత క్రియల (Tenses)ను క్రియజరుగునట్టి రీతి (mood) ని తెలుపుటకు పది విధములుకలవు. వీనికి (దశ=పది) 'ల' కారములనిపేరు. ఇవి అद्, लिद्, लृद्, लृद्, लृद्, लृद्, लृद्, लिद्, लृद्, लृद् అనునవి. వీనిలో అద్ అనునది ఇప్పుడు వాడుకలోలేదు. మిగిలిన తొమ్మిది మాత్రమే వాడుకలో ఉన్నవి. క్రియతెలుపు కాలముల్లు అद्, लिद्, लृद्, लृद्, लृद्, लृद्, लृद्, लिद्, लृद्, लृद् అనునవి.

క్రియతెలుపు రీతులు (moods) మూడు:— ఇవి (1) సంగతిని తెలుపురీతి (Indicative mood).

అట్లే మొదలు అక్షవఱకునుగల కాలములన్నియు సంగతినీ తెలుపునవి, అనగా Indicative mood లో ఉండునవి.

(2) శిక్ష అనునది విధి, ఏర్పాటు, పిలుపు, కోరిక, విచారణ, ప్రార్థనలను తెలుపును. ఇది ఆశీర్వాదమును కూడ తెలుపును. కొందరు దీనినే Precative లేక Benedictive mood అందురు. ఇది తెనుఁగులో ఆశీరర్థకమునకు సరిపోలును. దీనిని ఆంగ్లపరిభాషలో Potential లేక Optative mood అందురు.

(3) ఆజ్ఞ, ప్రార్థన, ఆశీర్వాదములను తెలుపుటకు అట్లే అనునదివచ్చును. దీనిని తెనుఁగులో ప్రార్థనాద్యర్థకమందురు. ఆంగ్లమునందు దీనికి Imperative mood అనిపేరు.

కాలములలో అట్లే అనునది తెనుఁగులో వర్తమాన కాలము Present Tense లేక Present Indefinite Tense కుఁగాని తద్ధర్తార్థకమునకుగాని సమానమగును. ఇదగ్గి (Present Tense లేక Pr. Indef. Tense) అను దానికి తెనుఁగు వాడుకలో 'మాటాడును' మాటాడు చున్నాఁడు, మాటాడుచున్నది అని అర్థమగును.

అత్త, అిడ్త, అత్త భూతకాలము (Past Tense) ను తెలుపును. వీనిలో అత్త (Imperfect Tense) అనునది ఈదినమునకు ముందు జరిగిన (కర్తకు తెలిసిన) పనిని తెలుపుటకును అిడ్త (Perfect) అనునది ఈదినమునకుముందు జరిగిన (కర్తచూడని) పనిని తెలుపుటకును వచ్చును. ఈరెండును తఱ

చుగా చాలకాలమునకు ముందు జరిగిన పనులను తెలుపుటకు ఉపయోగించబడును. అర్థ (Aorist) అనునది సామాన్యముగా గతకాలములో పూర్తి అయినవనులను గాని ఈదినము జరిగినవనులనుగాని తెలుపును. ఇది అంగ్లములో Present Perfect Tense కు సమానమగును.

(3) అర్థ (1st Future) అనునది ఈదినమునకు తర్వాత కొలదికాలములో జరుగబోవు పనులను తెలుపును. ఇది Simple Future కు సమానము. ఇది భవిష్యత్కాలములలో ఒకవిధము.

(4) అర్థ (2nd Future) అనునది దూరపు భవిష్యత్కాలమును తెలుపును. అనగా చాలకాలమునకు పిమ్మట జరుగబోవుపనులను తెలుపును.

(5) అర్థ (Conditional Future లేక Conditional Tense) ఇది ఒకపని జరిగియుండినయెడల మఱియొకపని జరిగియుండును అనునిబంధన (condition) ను తెలుపుటకు అర్థ రాదగిన చోట ప్రయోగింపబడును. అనగా క్రియతెలుపు పని వేరొకపని జరుగకున్న పూర్తియగుట సందేహమని తెలుపుటకువచ్చును.

ఉ. సుత్రాః చెత్ అభవిష్యత్ సుమిక్షమ్ అభవిష్యత్ =మంచి వర్షము కురిసియుండిన యెడల అన్నము పుష్కలము అయి ఉండును. సుత్రాః = మంచివర్షము అభవిష్యత్=అయి ఉండును.



(1) సంస్కృతములో ప్రథమపురుషము అంగములలో ఉత్తమపురుషము (Third person) అగును. ఏకవచనము ఏక వస్తువును, ద్వివచనము రెండింటిని, బహువచనము పెక్కింటిని తెలుపును.

(2) ప్రథమపురుషములో ఏకవచనమునందు క్రియకు 'వాడు', 'ఆమె,' 'అది' అనునవియు, ద్వివచనమునందు 'వారు ఇద్దఱు,' 'అవి రెండు' అనునవియును, బహువచనమునందు 'వారు, అవి' అనునవియును కర్తృ లగును. మధ్యమపురుషములో ఏకవచనమునందు 'నీవు'ను, ద్వివచనమునందు 'మీరు ఇద్దఱు'ను, బహువచనమునందు 'మీరు'ను కర్తృ లగును. ఉత్తమపురుషమునందు ఏకవచనములో 'నేను'ను, ద్వివచనములో 'మేము ఇద్దఱము లేక మనము ఇద్దఱము'ను, బహువచనములో 'మేము లేక మనము'ను కర్తృ లగును.

### కాలభేదములు (Tenses).

కాలభేదముల (Tenses) ను తెలుపునట్టి క్రియారూపములేర్పడుటకు కొన్ని షనులు చేయవలెను. అవి యేవనగా :—

(1) మనము తీసికొను ధాతువు పరస్మైపద ధాతువా అత్త నేపద ధాతువా అని చూడవలెను.

(2) ధాతువు మొదటి రూపమునకు గుణవృద్ధులవలనఁ గాని పేరువిధముగాఁగాని కలుగునట్టి మార్పులను తెలిసికొనవలెను. వీనికి వికరణి గుర్తుల (Conjugational Signs) ను కనుఁగొనవలెను. ఏ కాలమును తెలుపఁగోరుదుమో ఆ కాల

ములో మూడు పురుషములయందును (ఏకవచన, ద్వివచన, బహువచనములయందు) చేర్చవలసిన ప్రత్యయములను అనగా తుదను చేర్చవలసిన నిర్ణములను వికరణి గుర్తుతో చేర్చవలెను. పరస్మైపద ధాతువులకు పరస్మైపద ప్రత్యయములను ఆత్మనేపద ధాతువులకు ఆత్మనేపద ప్రత్యయములను చేర్చవలెను. ఇట్లు చేయుటవలన కాలమును తెలుపునట్టి రూపము ఏర్పడును. కాలభేదములు తెలుపునప్పుడు క్రియలలో అచ్చుటచ్చట కొన్ని మార్పులు చేయవలసివచ్చును. వానిని ఉదాహరణములవలన తెలియనగును.

ఈ గ్రంథమునందు మొదటిభాగములో చేరిన ధాతువులకు, అనగా 1,4,6,10 వికరణుల ధాతువులకు మాత్రము నాలుగు కాలములయందు రూపములు చూపబడును.

(1) 1,4,6,10 వికరణులకు వరుసగా ఆ, య, ఇ, ఆయ అనునవి వికరణి గుర్తులు.

ఇ (అగు) అను ఒక ధాతువును తీసికొందము. ఇది 1-వ వికరణిలో చేరిన పరస్మైపద ధాతువు. ఇందలి క గుణము వచ్చుటవలన ఆ అగుటచేత దీనికి ఖ అను రెండవరూపము వచ్చును. ఈ రూపమునకు ఇ అను వికరణి గుర్తు చేరగా ఖ+ఇ=భవ అగును.

(2) పరస్మైపద ధాతువులకు వర్తమానకాలము (తద= Present లేక Present Indefinite Tense) లో,

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	తి	త:	అన్తి
మ.	సి	థ:	థ
ఉ.	మి	వ:	మ:

అను ప్రత్యయములు చేర్చబడును. ఇట్లు భూ ధాతువుకు ఆర్థ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	భవతి	భవత:	భవన్తి
మ.	భవసి	భవథ:	భవథ
ఉ.	భవామి	భవావ:	భవామ:

అని ఏర్పడును. ఇట భవ అనుదానికి అన్తి అను ప్రత్యయము చేరునప్పుడు ముందుండు ఆ కారమునకు లోపము కలుగును. మి, వ: మ: లకు ముందుండు ఆ కారమునకు దీర్ఘము వచ్చును.

కాబట్టి, భవ + అన్తి = భవన్తి

భవ + మి = భవామి

భవ + వ: = భవావ:

భవ + మ: = భవామ:

నాల్గవ వికరణలో య అనునదియు 6-వ వికరణలో ఆ అనునదియు ప్రత్యయములు చేరుటకుముందు ధాతువుతో చేర్చబడును.

ఈ వికరణలలో ధాతువునందలి అచ్చుకు గుణము పచ్చుటవలన రూపము మారదు.



नश् (नञिञ्च) परस्मै. 4-व विकरणि.

लट् (वर्तमानकालम्).

नश् + य = नश्य-<sup>१</sup> १-<sup>२</sup> ३-<sup>३</sup> प्रत्ययములు చేరగా,

	१	२	३
ప్ర.	नश्यति	नश्यतः	नश्यन्ति
మ.	—सि	—थः	—थ
ఉ.	नश्यामि	नश्यावः	नश्यामः

అగును.

विश् (प्रवेञ्चिञ्च) परस्मै, 6-व विकरणि.

लट् (वर्तमानकालम्).

विश् + अ = विश-<sup>१</sup> १-<sup>२</sup> ३-<sup>३</sup> प्रत्ययములు చేరగా,

	१	२	३
ప్ర.	विशति	विशतः	विशन्ति
మ.	—सि	—थः	—थ
ఉ.	विशामि	विशावः	विशामः

అని అగును.

गण् (लङ्किञ्च) परस्मै, 10-व विकरणि.

गण् + अय = गणय-<sup>१</sup> १-<sup>२</sup> ३-<sup>३</sup> प्रत्ययములు చేరగా,  
लट् (वर्तमानकालम्).

	१	२	३
ప్ర.	गणयति	गणयतः	गणयन्ति
మ.	—सि	—थः	—थ
ఉ.	गणयामि	गणयावः	गणयामः

ఈ వికరణి థాతువులలో తుది అచ్చులకును కడపటి వర్ణమునకు ముందుండు ఆ కారమునకును పెక్కుచోట్ల వృద్ధి వచ్చుటచేతను, కడపటి వర్ణమునకు ముందుండు ప్రాప్యచ్చుకు కొన్నిచోట్ల గుణము వచ్చుటచేతను అయి చేరుటకుముందు మారురూపము వచ్చును.

ఉదా :—జ్జాల్, జ్జాల్ (కడుగుకొను), పరస్మై, 10-వ వికరణి- జ్జాల్+అయ=జ్జాలయ.

తద్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	జ్జాలయతి	జ్జాలయతః	జ్జాలయంతి
మ.	—సి	—భః	—భ
ఉ.	జ్జాలయామి	జ్జాలయావః	జ్జాలయామః

చుర్, చోర్ (దొంగిలించు), పరస్మై 10-వ వికరణి-చోర్+అయ = చోరయ.

తద్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	చోరయతి	చోరయతః	చోరయంతి
మ.	—సి	—భః	—భ
ఉ.	చోరయామి	చోరయావః	చోరయామః

అత్త నేపద ప్రత్యయములు.

అత్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	తే	ఇతే	అంతే
మ.	సే	ఇత్యే	ఁవే
ఉ.	వే	వహే	మహే

పరస్మై పదములో నలెనే అంతే యు ముందుండు ఆ కారము లోపించును. ఉత్తమ పురుషములో వహే, మహే లకు ముందు ఆ కారము దీర్ఘమగును.

भाप् (चैष्णुकोनु) अत्त नै, 1-च विकरणि.

అత్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भापते	भाषेते	भापन्ते
మ.	—से	—थे	—ध्वे
ఉ.	भाषे	भाषावहे	भाषामहे

भाप + इते = भाषेते, भाप + अन्ते = भापन्ते

भाप + वहे = भाषावहे, भाष + महे = भाषामहे.

युष् (युद्धमुचैयु), अत्त नै, 1-च विकरणि.

అత్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	युध्यते	युध्येते	युध्यन्ते
మ.	—से	—थे	—ध्वे
ఉ.	युध्ये	युध्यावहे	युध्यामहे

విद्, విన్ద్ (పొందు), ఆత్త నే, 6-వ వికరణి.

అద్ (పర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	విన్దతే	విన్దేతే	విన్దంతే
మ.	—సే	—థే	—భే
ఉ.	విన్దే	విన్దావహే	విన్దామహే

ఈ వికరణిలో ధాతువు తుదనుండు హ్రస్వ శ్చ కారము రి గా మారును.

ఉదా:—మృ (చచ్చు) ఆత్త నే, 6-వ వికరణి, మ్రియ్ అగును. దీనికి వికరణి గుర్తు ఆ చేర్చిన మ్రియ అగును. ఇట్లు దీనికి.

అద్ (పర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	మ్రియతే	మ్రియేతే	మ్రియంతే
మ.	—సే	—థే	—భే
ఉ.	మ్రియే	మ్రియావహే	మ్రియామహే

మృగ్ (వెడకు) ఆత్త నే, 10-వ వికరణి.

అద్ (పర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	మృగాయతే	మృగాయేతే	మృగాయంతే
మ.	—సే	—థే	—భే
ఉ.	మృగాయే	మృగాయావహే	మృగాయామహే

దీనియందలి శ్చ కారమునకు గుణము రాదు.

కర్తార్థకరూపములు, అకర్తృకరూపములు.

(1) ఇవి ఏర్పడుటకు ధాతువుకు య కారమును ఆత్మనే పద ప్రత్యయములును చేర్చవలెను.

ఉ. గమ్ - గమ్ + య + తే = గమ్యతే ;

ల్యజ్ - ల్యజ్ + య + తే = ల్యజ్యతే ;

తక్కినవి గమ్యతే, గమ్యంతే ; ల్యజ్యతే, ల్యజ్యంతే మొ॥

(2) సంయుక్త హల్లు ముందు లేని ఋకారము ధాతువు తుదను ఉన్న యెడల దానికి బడులు రి వచ్చును.

ఉదా :—కృ అనునది క్రి అగును. క్రి+య+తే=క్రియతే ఇట్లు క్రియతే, క్రియంతే మొ॥ ఏర్పడును.

(3) ధాతువు చివరనుండు ఙ, ఙ లకు య కారమునకు ముందు దీర్ఘము వచ్చును.

ఉదా :—జి+య+తే=జీయతే (జయింపబడును.)

(4) కర్తృగ్రహము (Active voice) లో నుండు 10-వ వికరణి ధాతువులు వానియందలి అచ్చులకు గుణవృద్ధులవలన మార్పు కలిగినను కర్తార్థకము (Passive voice) లో పై విధముగానే ఉండును.

ఉదా :—చ్రు (Active voice) చోర్యతే (Passive voice) (చొంగిలింపబడును).

అత్

దీనినే Imperfect Tense అనియు 1st Preterite అనియు చెప్పుదురు. ఇది భూతకాలములలో మొదటిది. ఇది కొంతకాలమునకు ముందు జరిగిన పనులను తెలుపుటకు వచ్చును. దీనికి పరస్మైపద ప్రత్యయములు :—

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	త్	తామ్	అన్
మ.	త్	తమ్	త్
ఉ.	అమ్	వ	మ

ఈ కాలము ఏర్పడుటకు మొదట ధాతువుకు ముందు ఆ కారము పెట్టవలెను. పిమ్మట వికరణి గుర్తులను ప్రత్యయములను చేర్చవలెను. అమ్ అను ప్రత్యయము చేరినప్పుడు దానికి ముందుండు ఆ కారమునకు లోపము కలుగును.

అత్ (Imperfect లేక 1st Preterite.)

భృ (భవ్) = అగు-పరస్మై, 1-వ వికరణి.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అభవత్	అభవతామ్	అభవన్
మ.	—:	—తమ్	—త్
ఉ.	అభవమ్	అభవావ	అభవామ

ఉత్తమపురుషములో వ కార మ కారములకు ముందు ఆ కారము దీర్ఘమగును.

ప్ర (పోషించు), పరస్మై, 4-వ వికరణి.

అత్ (Imperfect లేక 1st Preterite.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అపుష్యత్	అపుష్యతామ్	అపుష్యన్
మ.	—:	—తమ్	—త
ఉ.	అపుష్యమ్	—ష్యావ	—ష్యామ

స్పృశ (తాడు) పరస్మై, 4-వ వికరణి.

అత్ (Imp. లేక 1st Pre.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అస్పృశత్	అస్పృశతామ్	అస్పృశన్
మ.	అస్పృశ:	అస్పృశతమ్	అస్పృశత
ఉ.	అస్పృశమ్	అస్పృశావ	అస్పృశామ

గణ (లెక్కించు), పరస్మై, 10-వ వికరణి.

అత్ (Imp. లేక 1st Pre.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అగణయత్	అగణయాతామ్	అగణయన్
మ.	—:	—తమ్	—త
ఉ.	—మ్	—యావ	—యామ

లక్ (Imp. లేక 1st Pre.)

అత్త నేపద ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఇ	ఇతామ్	అంత
మ.	యాః	ఇయామ్	ఐమ్
ఉ.	ఇ	వహి	మహి

అచ్చులు మొదటనుండు ఛాతువులకు ఆ కారమునకు బదులు ఆ కారము అగమముగా వచ్చును. ఇది దానికి వరమైన ఇ, ఇ లతో చేరి యే గాను, ఆ అ లతో చేరి ఐ గాను మారును. ఇ తో చేరినపుడు ఆర్ అగును.

ఉదా:—వృజ్ (సంపాదించు), అత్త నే 1-వ వికరణి. ఆ + వృజ్ + అ + త = ఆజేత = సంపాదించెను.

ఇక్ష (చూచు), అత్త నే, 1-వ వికరణి.

ఆ + ఇక్ష + అ + త = ఆక్షేత.

లక్ (Imp. లేక 1st Pre.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఆక్షేత	ఆక్షేతామ్	ఆక్షేంత
మ.	—యాః	—యామ్	—ఐమ్
ఉ.	ఆక్షే	ఆక్షావహి	ఆక్షామహి



జన్ (జా), పుట్టు, ఆత్మనే, 4-వ వికరణి.

లङ् (Imp. లేక 1st Pre.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అజాయత	అజాయేताम्	అజాయन्త
మ.	—తా:	—తామ్	—ధ్వమ్
ఉ.	అజాయే	అజాయావहि	అజాయామहि

లङ् (సిద్ధపదం), ఆత్మనే, 6-వ వికరణి.

లङ् ((Imp. లేక 1st Pre.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అలజ్జత	అలజ్జేताम्	అలజ్జन्త
మ.	—తా:	—తామ్	—ధ్వమ్
ఉ.	అలజ్జే	అలజ్జావहि	అలజ్జామहि

భూప్ (అలంకరించు), ఆత్మనే, 10-వ వికరణి.

లङ् (Imp. లేక 1st Pre.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అమృషయత	అమృషయేताम्	అమృషయन्త
మ.	—తా:	—తామ్	—ధ్వమ్
ఉ.	అమృషయే	అమృషయావहि	అమృషయామहि

అథ (ప్రార్థనాద్యర్థకము)

Imperative Mood.

పరస్మైపద ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	తు	తామ్	అన్తు
మ.	లేదు	తమ్	త
ఉ.	ఆని	ఆవ	ఆమ్

ఈ 'ల'కారమునందు ప్రత్యయములకు ముందు వికరణి గుర్తులను చేర్చవలెను.

యజ్ (పూజించు), పరస్మై, 1-వ వికరణి.

అథ (ప్రార్థనాద్యర్థకము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	యజతు	యజతామ్	యజన్తు
మ.	యజ	యజతమ్	యజత
ఉ.	యజాని	యజావ	యజామ్

తుష్ (సంతోషించు), పరస్మై, 4-వ వికరణి.

అథ (ప్రార్థనాద్యర్థకము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	తుష్యతు	తుష్యతామ్	తుష్యన్తు
మ.	తుష్య	—తమ్	—త
ఉ.	తుష్యాని	తుష్యావ	తుష్యామ్

दिश (చూపు), పరస్మై, 10-వ వికరణి.

लोद् (ప్రార్థనావ్యర్థకము.)

	६	द्वि	७
ప్ర.	दिशतु	दिशताम्	दिशन्तु
మ.	दिश	—तम्	—त
ఉ.	दिशानि	दिशाव	दिशाम

गण् (అర్కించు), పరస్మై, 10-వ వికరణి.

लोद् (ప్రార్థనావ్యర్థకము.)

	६	द्वि	७
ప్ర.	गणयतु	गणयताम्	गणयन्तु
మ.	गणय	—तम्	—त
ఉ.	गणयानि	गणयाव	गणयाम

लोद् లో పరస్మైపద ధాతువులకు ప్రథమమధ్యమ పురుషైకవచనములలో తాత్ అను ప్రత్యయము చేరిన రూపము వైకల్పికము.

ఉదా:—यजतु, यजतात्; यज, यजतात्; गणयतु, गणयतात्; गणय, गणयतात्.

लोद्  
अत्तुనేपद प्रत्ययములు.

	६	द्वि	७
ప్ర.	ताम्	इताम्	अन्ताम्
మ.	स्व	इथाम्	ध्वम्
ఉ.	ऐ	आवहै	आमहै

ఇక్ష (చూచు), ఆత్మనే, 1-వ వికరణి.

లోఁ

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఇక్షేతామ్	ఇక్షేతామ్	ఇక్షేంతామ్
మ.	ఇక్షేత్	ఇక్షేతామ్	ఇక్షేత్
ఉ.	ఇక్షే	ఇక్షేత్	ఇక్షేత్

య్య (యుద్ధము చేయు), ఆత్మనే, 4-వ వికరణి.

లోఁ

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	య్యేతామ్	య్యేతామ్	య్యేంతామ్
మ.	య్యేత్	య్యేతామ్	య్యేత్
ఉ.	య్యే	య్యేత్	య్యేత్

విద్, విన్ద్ (పొందు), ఆత్మనే, 6-వ వికరణి.

లోఁ

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	విన్దేతామ్	విన్దేతామ్	విన్దేంతామ్
మ.	విన్దేత్	విన్దేతామ్	విన్దేత్
ఉ.	విన్దే	విన్దేత్	విన్దేత్

మృగ్ (వెడకు), ఆత్మనే, 10-వ వికరణి.

లోఁ

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	మృగయేతామ్	మృగయేతామ్	మృగయేంతామ్
మ.	మృగయేత్	మృగయేతామ్	మృగయేత్
ఉ.	మృగయే	మృగయేత్	మృగయేత్

ॐ (ఆశీరాద్యర్థకము.)

Potential లేక Optative Mood.

పరస్మై పద ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఇత్	ఇతామ్	ఇయః
మ.	ఇః	ఇతమ్	ఇత్
ఉ.	ఇయమ్	ఇవ	ఇమ

జీచ్ (బ్రతుకు), పరస్మై, 1-వ వికరణి.

ॐ (ఆశీరాద్యర్థకము.)

Potential లేక Optative Mood.

దీనిలో ప్రత్యయములకు ముందు వికరణి గుర్తుల చేర్చవలెను.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	జీవేత్	జీవేతామ్	జీవేయః
మ.	జీవేః	జీవేతమ్	జీవేత్
ఉ.	జీవేయమ్	జీవేవ	జీవేమ

నృత్ (ఆడు), పరస్మై, 4-వ వికరణి.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	నృయేత్	నృయేతామ్	నృయేయః
మ.	నృయేః	నృయేతమ్	నృయేత్
ఉ.	నృయేయమ్	నృయేవ	నృయేమ

ప్రచ్ఛ, పృచ్ఛ (అడుగు), పరస్మై, 6-వ వికరణి.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ప్రచ్ఛేత్	ప్రచ్ఛేతామ్	ప్రచ్ఛేయुః
మ.	ప్రచ్ఛేః	ప్రచ్ఛేతమ్	ప్రచ్ఛేత
ఉ.	ప్రచ్ఛేయమ్	ప్రచ్ఛేవ	ప్రచ్ఛేమ

పూజ (పూజించు), పరస్మై, 10-వ వికరణి.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	పూజేత్	పూజేతామ్	పూజేయుః
మ.	పూజేః	పూజేతమ్	పూజేత
ఉ.	పూజేయమ్	పూజేవ	పూజేమ

లిङ్

ఆత్మ నేపద ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ईत	ईयाताమ్	ईरन्
మ.	ईथाః	ईయాథామ్	ईధ్వమ్
ఉ.	ईయ	ईవहि	ईమहि

వన్ద్ (నమస్కరించు), ఆత్మ నే, 1-వ వికరణి.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	वन्देत्	वन्देयाताम्	वन्देरन्
మ.	वन्देथाః	वन्देयाథామ్	वन्देध्वम्
ఉ.	वन्देय	वन्देवहि	वन्देमहि

జన్ (జా) పుట్టు, ఆత్మ నే, 4-వ వికరణి.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	జాయేత	జాయేయాताम्	జాయేरन्
మ.	జాయేथा:	జాయేయాथామ్	జాయేष्वమ్
ఉ.	జాయేయ	జాయేవहि	జాయేमहि

విన్ద్ (పొందు), ఆత్మ నే, 6-వ వికరణి.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	విన్దేత	విన్దేయాताम्	విన్దేरन्
మ.	విన్దేथा:	విన్దేయాथామ్	విన్దేष्वమ్
ఉ.	విన్దేయ	విన్దేవहि	విన్దేमहि

अव + धीर् = अवधीर् (నిర్లక్ష్యముచేయు),

ఆత్మ నే, 10-వ వికరణి.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	अवधीरयेत	अवधीरयेयाताम्	अवधीरयेरन्
మ.	अवधीरयेथा:	अवधीरयेयाथామ్	अवधीरयेष्वम्
ఉ.	अवधीरयेय	अवधीरयेवहि	अवधीरयेमहि

ఇచట ఒకటే వికరణిలోని ధాతువులకు పరస్మై పదరూపములయందును, ఆత్మ నేపదరూపములయందును గల భేదమును తెలుపుటకు 1-వ వికరణిలోని రెండు ధాతువులకు అన్ని 'ల'కారములును చూపబడును.

భృ (భవ), పృస్తై, 1.వ పితరణి.

లర్ (Pr. లేక Pr. Indef. Tense).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भवति	भवतः	भवन्ति
మ.	भवसि	भवथः	भवथ
ఉ.	भवामि	भवावः	भवामः

లిర్ (2nd Preterite లేక Perfect Tense).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	वभूव	वभूवतुः	वभूवुः
మ.	वभूविथ	वभूवथुः	वभूव
ఉ.	वभूव	वभूविव	वभूविम

లృర్ (1st Future).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भविता	भवितारौ	भवितारः
మ.	भवितासि	भवितास्यः	भवितास्य
ఉ.	भवितास्मि	भवितास्वः	भवितास्मः

లౄర్ (2nd Future).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति
మ.	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ
ఉ.	भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः



## లొడ్ (Imperative Mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	భవతు		
	భవतात्	భవताమ్	భవन्తు
మ.	భవ		
	భవताత్	భవతమ్	భవత
ఉ.	भवानि	भवाव	भवाम

## లెడ్ (Imperfect 1st Preterite.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	अभवत्	अभवताम्	अभवन्
మ.	अभवः	अभवतम्	अभवत
ఉ.	अभवम्	अभवाव	अभवाम

విధిమో॥ యందు.

## లిడ్ (Potential Mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भवेत्	भवेताम्	भवेयुः
మ.	भवेः	भवेतम्	भवेत
ఉ.	भवेयम्	भवेव	भवेम

ఆశీర్వాదమునందు.

## లిడ్ (Optative Mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भूयात्	भूयास्ताम्	भूयासुः
మ.	भूयाः	भूयास्तम्	भूयास्त
ఉ.	भूयासम्	भूयास्व	भूयास्म

लुङ् (3rd Preterite లేక Aorist).

	ఏ	ద్వి	ఐ
ప్ర.	अभूत्	अभूताम्	अभूवन्
మ.	अभूः	अभूतम्	अभूत
ఉ.	अभूवम्	अभूव	अभूम

लृङ् (Conditional Future).

	ఏ	ద్వి	ఐ
ప్ర.	अभविष्यत्	अभविष्यताम्	अभविष्यन्
మ.	अभविष्यः	अभविष्यतम्	अभविष्यत
ఉ.	अभविष्यम्	अभविष्याव	अभविष्याम

एध् (పృథ్వియగు), ఆత్మనే, 1-వ వికరణి.

लट् (Pres. లేక Pr. Indef. Tense).

	ఏ	ద్వి	ఐ
ప్ర.	एधते	एधेते	एधन्ते
మ.	एधसे	एधेथे	एध्वे
ఉ.	एधे	एधावहे	एधामहे

लिट् (Perfect లేక 2nd Preterite).

	ఏ	ద్వి	ఐ
(1) ప్ర.	एधाञ्चक्रे	एधाञ्चक्राते	एधाञ्चक्रिरे
మ.	एधाञ्चकृषे	एधाञ्चक्राथे	एधाञ्चकृद्वे
ఉ.	एधाञ्चक्रे	एधाञ्चकृवहे	एधाञ्चकृमहे

(2)	ప్ర.	అధామ్వభూవ	అధామ్వభూవతు:	అధామ్వభూవు:
	మ.	అధామ్వభూవిథ	అధామ్వభూవథు:	అధామ్వభూవ
	ఉ.	అధామ్వభూవ	అధామ్వభూవివ	అధామ్వభూవిమ
(3)	ప్ర.	అధామాస	అధామాసతు:	అధామాసు:
	మ.	అధామాసిత	అధామాసథు:	అధామాస
	ఉ.	అధామాస	అధామాసिव	అధామాసिम

లృट (1st Future).

	ఏ	ఐ	అ
ప్ర.	అధితా	అధితారౌ	అధితార:
మ.	అధితాసే	అధితాసాథే	అధితాథ్వే
ఉ.	అధితాహే	అధితాస్వహే	అధితాస్మహే

లృट (2nd Future).

	ఏ	ఐ	అ
ప్ర.	అధిష్యతే	అధిష్యేతే	అధిష్యంతే
మ.	అధిష్యసే	అధిష్యేథే	అధిష్యథ్వే
ఉ.	అధిష్యే	అధిష్యావహే	అధిష్యామహే

లोट (Imperative Mood).

	ఏ	ఐ	అ
ప్ర.	అధతామ్	అధేతామ్	అధంతామ్
మ.	అధస్వ	అధేతామ్	అధశ్వమ్
ఉ.	అధే	అధావహే	అధామహే

లఙ్ (Imperfect లేక 1st Preterite).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అభేత	అభేతామ్	అభేంత
మ.	అభేతాః	అభేతామ్	అభేచ్ఛమ్
ఉ.	అభే	అభేవహి	అభేషమహి

విధ్యాదులయందు.

లిङ् (Potential Mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అభేత	అభేయాతామ్	అభేరన్
మ.	అభేతాః	అభేయాతామ్	అభేచ్ఛమ్
ఉ.	అభే	అభేవహి	అభేషమహి

అశీర్వాదమునందు.

లిङ् (Optative mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అభిషీఙ్	అభిషీయాస్తామ్	అభిషీరన్
మ.	అభిషీఙ్ఠాః	అభిషీయాస్తామ్	అభిషీచ్ఛమ్
ఉ.	అభిషీ	అభిషీవహి	అభిషీషమహి

లఙ్ (3rd Pre. లేక Aorist).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అభిష	అభిషాతామ్	అభిషత
మ.	అభిషః	అభిషాతామ్	అభిషత్
			అభిషత్
ఉ.	అభిషి	అభిషవహి	అభిషమహి

### लृट् (Conditional Future).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	ऐधिष्यत	ऐधिष्येताम्	ऐधिष्यन्त
మ.	ऐधिष्यथाः	ऐधिष्येथామ్	ऐधिष्येष्वम्
ఉ.	ऐधिष्ये	ऐधिष्यावाहि	ऐधिष्यामहि

### II

ఈ క్రియలకు సంబంధించిన కొన్ని విషయములు జ్ఞప్తి  
యందుంచుకొనఁదగినవి:—

(1) గత్యర్థకములగు (పోవుట అర్థమగు) క్రియలతో  
వచ్చునట్టి స్థలమును తెలుపునామవాచకము ద్వితీయావిభక్తి  
లోఁగాని, చతుర్థివిభక్తిలోఁగాని ఉండవలెను.

ఉ. रामः ग्रामं गच्छति = రాముఁడు గ్రామమునకు  
పోవుచున్నాఁడు ; दूतः नगराय प्रस्थितः - దూత నగరమునకు  
బయలుదేరెను.

(2) క్రోధము, ఈర్ష్య, ద్రోహము, అసూయ అను  
గుణములను తెలుపుక్రియలు వానికి సంబంధించిన మనుష్యునిఁ  
గాని వస్తువునుగాని చూపు నామవాచకముయొక్క చతుర్థి  
విభక్తితో అన్వయించును.

ఉ. नीचाः गुरवे द्रुहन्ति-నీచులు గురువునకు ద్రోహము  
చేయుదురు. नृपः दुष्टाय क्रुध्यति - రాజు దుష్టునిమీఁద కోప  
పడును. शत्रू (కోరు, అపేక్షించు) అను ధాతువుకు సంబం

ధించిన వస్తువును తెలుపు నామవాచకముకూడ చతుర్థీవిభక్తిలో ఉండవలెను.

ఉ. బాలః కలఃఖ్యః సృజ్యతి - బాలుఁడు పండ్లను కోరుచున్నాఁడు.

(3) నీ (తీసికొనిపోవు), ప్రచ్ఛ (అడుగు) యాచించు) అను ధాతువులు ద్వితీయకములు, అనఁగా వీనికి రెండేసి కర్తలు వచ్చును.

ఉ. గోపః ఖేన్నః గ్రామం నయతి - గొల్లవాఁడు ఆవులను గ్రామమునకు తీసికొని (తోలుకొని) పోవుచున్నాఁడు. పక్షికః గ్రామం గామీ పృచ్ఛతి - బాటసారిబాలుని మార్గమును అడుగుచున్నాఁడు. దరిద్రః ధనకం ధనం యాచతే - దరిద్రుఁడు ధనవంతుని ననమును యాచించు చున్నాఁడు.

(4) కృచ్ఛ (ఇష్టపడు) అను ధాతువుకు సంబంధించిన నామవాచకము (మనుష్యుని పేరుగాని వస్తువు పేరుగాని) చతుర్థీవిభక్తిలో ఉండవలెను.

ఉ. గీతం న రోచతే కృత్రాయ - వృద్ధునికి పాట ఇష్టపడదు.

(5) కొన్ని చోట్ల కృచ్ఛ (చెప్పు) అను ధాతువుకు రెండు కర్తలు వచ్చును. అప్పుడు రెండవకర్త (మనుష్యుని తెలుపునది) షష్ఠీవిభక్తిలోఁగాని చతుర్థీవిభక్తిలోఁగాని ఉండవలెను.

ఉ. ఆచార్యః శిష్యా య లేక శిష్యస్య కథాః కథయతి - ఉపాధ్యాయుఁడు శిష్యునికి కథలు చెప్పుచున్నాఁడు.

## III

ఇప్పుడు రెండవవికరణి (అదాదిగణము) లో చేరిన  
 శ్ల, క్ష, ధాతువులకు ఉభయపద (పరస్మై పద, ఆత్మ నేపద)  
 రూపములలో తొమ్మిది 'ల' కారములయందును కలుగు భేద  
 మునకు దృష్టాంతము చూపబడును.

శ్ల (మూటాడు), పరస్మై, ద్వి-వ వికరణి.

అర్థ (పర్తమాసకాలము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	శ్రవీతి	శ్రూతః	శ్రువంతి
మ.	శ్రవీషి	శ్రూथః	శ్రూथ
ఉ.	శ్రవీమి	శ్రూవః లేక	శ్రూమః

అర్థ (పర్తమాసకాలము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఆహ	ఆహతుః	ఆహుః
మ.	ఆత్థ	ఆహథుః	శ్రూథ
ఉ.	శ్రవీమి	శ్రూవః	శ్రూమః
		లిద్	

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఉవాచ	ఉచతుః	ఉచుః
మ.	ఉవచిథ ఉవక్తథ	ఉచథుః	ఉచ
ఉ.	ఉవాచ ఉవచ	ఉచివ	ఉచిమ

	ఉద	
ఏ	ఁ	ఁ
వక్తా	వక్తారౌ	వక్తారః
వక్తాసి	వక్తాస్యః	వక్తాస్య
వక్తాస్మి	వక్తాస్వః	వక్తాస్మః
	లృద	
ఏ	ఁ	ఁ
వక్ష్యతి	వక్ష్యతః	వక్ష్యంతి
వక్ష్యసి	వక్ష్యథః	వక్ష్యథ
వక్ష్యామి	వక్ష్యావః	వక్ష్యామః
	లాద	
ఏ	ఁ	ఁ
బ్రవీతు }	బ్రతామ్	బ్రువన్తు
బ్రూతాత్ }		
బ్రూహి }	బ్రూతమ్	బ్రూత
బ్రూతాత్ }		
బ్రవాణి	బ్రవావ	బ్రవామ
	లङ्	
ఏ	ఁ	ఁ
అబ్రవీత్	అబ్రూతామ్	అబ్రువన్
అబ్రవీః	అబ్రూతమ్	అబ్రూత
అబ్రవమ్	అబ్రూవ	అబ్రూమ



## విధి లిङ्

	॥ १ ॥	॥ २ ॥	॥ ३ ॥
ప్ర.	బ్రూయాత్	బ్రూయాతామ్	బ్రూయః
మ.	బ్రూయాః	బ్రూయాతమ్	బ్రూయాత్
ఉ.	బ్రూయామ్	బ్రూయావ	బ్రూయామ్

## ఆర్యశ్రిచ్ఛ (లిङ్.)

	॥ १ ॥	॥ २ ॥	॥ ३ ॥
ప్ర.	ఉచ్యాత్	ఉచ్యాస్తామ్	ఉచ్యాసుః
మ.	ఉచ్యాః	ఉచ్యాస్తమ్	ఉచ్యాస్తా
ఉ.	ఉచ్యాసమ్	ఉచ్యాస్వ	ఉచ్యాస్మ

## లృङ్

	॥ १ ॥	॥ २ ॥	॥ ३ ॥
ప్ర.	అవోచత్	అవోచతామ్	అవోచన్
మ.	అవాచః	అవోచతమ్	అవోచత్
ఉ.	అవోచమ్	అవోచావ	అవోచామ్

## లృङ్

	॥ १ ॥	॥ २ ॥	॥ ३ ॥
ప్ర.	అవశ్యత్	అవశ్యతామ్	అవశ్యన్
మ.	అవశ్యః	అవశ్యతమ్	అవశ్యత్
ఉ.	అవశ్యమ్	అవశ్యావ	అవశ్యామ్

వృ (మాటాడు), ఆత్మనే, 2-వ వికరణి.

లఙ్

ప్ర.  
మ.  
ఉ.

ఏ  
వ్రూతే  
వ్రూపే  
వ్రూవే

ఏ  
వ్రూవాతే  
వ్రూవాथే  
వ్రూవహే

ఐ  
వ్రూవతే  
వ్రూవ్వే  
వ్రూమహే

లిट्

ప్ర.  
మ.  
ఉ.

ఏ  
అచే  
అచిపే  
అచే

ఏ  
అచాతే  
అచాథే  
అచివహే

ఐ  
అచిరే  
అచివ్వ  
అచిమహే

లఙ్

ప్ర.  
మ.  
ఉ.

ఏ  
వక్తా  
వక్తాసే  
వక్తాహే

ఏ  
వక్తారౌ  
వక్తాసాథే  
వక్తాస్వహే

ఐ  
వక్తారః  
వక్తావ్వే  
వక్తాస్మహే

లృट्

ప్ర.  
మ.  
ఉ.

ఏ  
వక్ష్యతే  
వక్ష్యసే  
వక్ష్యే

ఏ  
వక్ష్యేతే  
వక్ష్యేథే  
వక్ష్యావహే

ఐ  
వక్ష్యంతే  
వక్ష్యవ్వే  
వక్ష్యామహే

## లోఁ

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	బ్రూతామ్	బ్రూవాతామ్	బ్రువతామ్
మ.	బ్రూఘ	బ్రూవాథామ్	బ్రూఘమ్
ఉ.	బ్రవే	బ్రవావహే	బ్రవామహే

## లఙ్

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అబ్రూత	అబ్రూవాతామ్	అబ్రువత
మ.	అబ్రూథాః	అబ్రూవాథామ్	అబ్రూఘమ్
ఉ.	అబ్రువి	అబ్రూవహి	అబ్రూమహి

## విధి లిङ्

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	బ్రువీత	బ్రువీయాతామ్	బ్రువీరన్
మ.	బ్రువీథాః	బ్రువీయాథామ్	బ్రువీఘమ్
ఉ.	బ్రువీయ	బ్రువీవహి	బ్రువీమహి

## అశీర్లఙ్ (లిङ्.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	వక్షీఽ	వక్షీయాస్తామ్	వక్షీరన్
మ.	వక్షీఞాః	వక్షీయాస్థామ్	వక్షీఘమ్
ఉ.	వక్షీయ	వక్షీవహి	వక్షీమహి

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అవోచత	అవోచేताम्	అవోచन्త
మ.	అవోచతాః	అవోచేతామ్	అవోచధ్వమ్
ఉ.	అవోచే	అవోచావహి	అవోచామహి

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అవక్ష్యత	అవక్ష్యేताम्	అవక్ష్యन्త
మ.	అవక్ష్యతాః	అవక్ష్యేతామ్	అవక్ష్యధ్వమ్
ఉ.	అవక్ష్యే	అవక్ష్యావహి	అవక్ష్యామహి

దుహ్ (పాలుపితుకు), ఘరస్త్వే, 2-వ వికరణి.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	దోగ్ధి	దుగ్ధః	దుహన్తి
మ.	దోగ్ధి	దుగ్ధః	దుగ్ధ
ఉ.	దోగ్ధి	దుగ్ధః	దుగ్ధః

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుదోహ	దుదుహతుః	దుదుహః
మ.	దుదోహి	దుదుహతుః	దుదుహ
ఉ.	దుదోహ	దుదుహి	దుదుహి

		లृट्	
	ॐ	ద్యి	ॐ
ప్ర.	దోగ్ధా	దోగ్ధారో	దోగ్ధారః
మ.	దోగ్ధాసి	దోగ్ధాస్యః	దోగ్ధాస్య
ఉ.	దోగ్ధాస్మి	దోగ్ధాస్వః	దోగ్ధాస్మః
		లృट्	
	ॐ	ద్యి	ॐ
ప్ర.	ధోక్షయతి	ధోక్షయతః	ధోక్షయంతి
మ.	ధోక్షయసి	ధోక్షయతః	ధోక్షయత
ఉ.	ధోక్షయామి	ధోక్షయావః	ధోక్షయామః
		లोट्	
	ॐ	ద్యి	ॐ
ప్ర.	దుగ్ధు	దుగ్ధామ్	దుగ్ధన్తు
	దుగ్ధాత్		
మ.	దుగ్ధి	దుగ్ధమ్	దుగ్ధ
	దుగ్ధాత్		
ఉ.	దోహాని	దోహావ	దోహామ్
		లङ्	
	ॐ	ద్యి	ॐ
ప్ర.	అధోక్ (గ్)	అదుగ్ధామ్	అదుగ్ధన్
మ.	అధోక్ (గ్)	అదుగ్ధమ్	అదుగ్ధ
ఉ.	అదోహమ్	అదుహ	అదుహ

విధి లిङ्

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుఱ్ఱాత్	దుఱ్ఱాతామ్	దుఱ్ఱుః
మ.	దుఱ్ఱాః	దుఱ్ఱాతమ్	దుఱ్ఱాత్
ఉ.	దుఱ్ఱామ్	దుఱ్ఱావ	దుఱ్ఱామ్

అశీర్లజ్ (లిङ्)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుఱ్ఱాత్	దుఱ్ఱాస్తామ్	దుఱ్ఱాస్తుః
మ.	దుఱ్ఱాః	దుఱ్ఱాస్తమ్	దుఱ్ఱాస్త
ఉ.	దుఱ్ఱామ్	దుఱ్ఱాస్వ	దుఱ్ఱాస్మ

లృ

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అబుక్షత్	అబుక్షతామ్	అబుక్షన్
మ.	అబుక్షః	అబుక్షతమ్	అబుక్షత్
ఉ.	అబుక్షమ్	అబుక్షావ	అబుక్షామ్

లృ

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అబోధ్యత్	అబోధ్యతామ్	అబోధ్యన్
మ.	అబోధ్యః	అబోధ్యతమ్	అబోధ్యత్
ఉ.	అబోధ్యమ్	అబోధ్యావ	అబోధ్యామ్

ద్రు (పాలుపితుకు, అత్త నే, 2-వ వికరణి.)

		లट्	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ద్రుగ్ధే	ద్రుహాతే	ద్రుహతే
మ.	ధ్రుగ్ధే	ద్రుహాతే	ధ్రుగ్ధే
ఉ.	ద్రుగ్ధే	ద్రుహాతే	ద్రుహాతే
		లిट्	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ద్రుగ్ధే	ద్రుహాతే	ద్రుహిరే
మ.	ద్రుగ్ధిపే	ద్రుహాతే	ద్రుహిధ్వే
ఉ.	ద్రుగ్ధే	ద్రుహివే	ద్రుహిమే
		లृट्	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ద్రుగ్ధా	ద్రుగ్ధారౌ	ద్రుగ్ధారః
మ.	ద్రుగ్ధాసే	ద్రుగ్ధాసాయే	ద్రుగ్ధాధ్వే
ఉ.	ద్రుగ్ధాహే	ద్రుగ్ధాస్వహే	ద్రుగ్ధాస్మహే
		లृट्	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ధ్రుగ్ధ్యతే	ధ్రుగ్ధ్యతే	ధ్రుగ్ధ్యంతే
మ.	ధ్రుగ్ధ్యసే	ధ్రుగ్ధ్యతే	ధ్రుగ్ధ్యధ్వే
ఉ.	ధ్రుగ్ధ్యే	ధ్రుగ్ధ్యావహే	ధ్రుగ్ధ్యామహే

లोट्

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర.

దుగ్ధమ్

దుహతామ్

దుహతామ్

మ.

ధుగ్ధ

దుహతామ్

ధుగ్ధమ్

ఉ.

దోహే

దోహావహే

దోహామహే

లङ्

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర.

అదుగ్ధ

అదుహతామ్

అదుహత

మ.

అదుగ్ధాః

అదుహతామ్

అదుగ్ధమ్

ఉ.

అదుహి

అదుహ్ని

అదుహ్ని

ఏ (లిङ्)

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర.

దుహీత

దుహీయాతామ్

దుహీర్

మ.

దుహీయాః

దుహీయాతామ్

దుహీర్

ఉ.

దుహీయ

దుహీవహి

దుహీమహి

అశీర్ (లిङ्)

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర.

ధుక్షీః

ధుక్షీయాతామ్

ధుక్షీర్

మ.

ధుక్షీయాః

ధుక్షీయాతామ్

ధుక్షీర్

ఉ.

ధుక్షీయ

ధుక్షీవహి

ధుక్షీమహి



	ॐ	ॐ	ॐ
	ॐ	ॐ	ॐ
ప్ర.	అదుగధ } అధుక్షత }	అధుక్షాతామ్	అధుక్షంత
మ.	అదుగధా: } అధుక్షథా: }	అధుక్షాథామ్	అధుక్షథమ్ } అధుక్షథమ్ }
ఉ.	అధుక్షి	అధుక్షావహి	అధుక్షామహి
	ॐ	ॐ	ॐ
	ॐ	ॐ	ॐ
ప్ర.	అధోక్ష్యత	అధోక్ష్యేతామ్	అధోక్ష్యంత
మ.	అధోక్ష్యథా:	అధోక్ష్యేథామ్	అధోక్ష్యథమ్
ఉ.	అధోక్ష్యే	అధోక్ష్యావహి	అధోక్ష్యామహి

అధ్యాయము ౧౦.

సమాసములు.

(Compounds.)

అనేక పదములను చేర్చి ఒక్కటే పదముగా చెప్పటం సమాస మనబడును. ముఖ్యమైన సమాసములు :—

- (1) తత్పुरुష, (2) కर्मధారయ, (3) ద్విగు,  
(4) బహువ్రీహి (5) అన్యయీభావ, (6) ద్వింద్ర.

వీనిలో చేరిన విశేష సమాసములు :—

(1) అల్రక్, (2) గాతి, (3) నిత్య, (4) అసమర్థ సమాసములు.

సమాసార్థమును బోధించు వాక్యము విగ్రహమనఁ బడును.

### I. తత్పరుషము (Determinative Compounds.)

ఇది రెండు పదములనలన ఏర్పడును. వీనిలో మొదటి పదముయొక్క అర్థము ముఖ్యము. ఇది ఎనిమిది విధములు—  
ఇవి:—

(1) ప్రథమా తత్పరుషము.

ఉ. ఉత్తరకాయః=ఉత్తరః కాయస్య=దేహముయొక్క క్రింది భాగము.

पूर्वकायः=पूर्वः कायस्य=దేహముయొక్క పై భాగము.

अर्धपिप्पली-अर्धं पिप्पल्याः=సిప్పలియొక్క సగము మొ॥

(2) ద్వితీయా తత్పరుషము :—

ఉ. अन्नब्रुमुष्मिन्=अन्नं ब्रुमुष्मिन्=అన్నమును తినఁగోరిన వాఁడు.

खट्वाखटः=खट्वाम् आखटः=చుంచమును ఎక్కిన వాఁడు.

(3) తృతీయా తత్పరుషము :—

ఉ. मातावरः=मासेन अवरः=నెలచేత చిన్న వాఁడు.

विद्यानिपुणः=विद्यया निपुणः=నిద్యచేత నిపుణుఁడు (సమర్థుఁడు.)

(4) చతుర్థీతత్పురుషము :—

ఉ. భూతవలిః=భూతేభ్యో వలిః=భూతముల కొఱకు బలి.  
 యూపదాః=యూపాయ దాః=యూపము కొఱకు దారు(కొయ్య.)

(5) పంచమీ తత్పురుషము :—

ఉ. చోరభయమ్=చోరాత్ భయమ్=చోరునివలన భయము.

సుఖాపేతః=సుఖాత్ అపేతః=సుఖమునుండి తొలగిన  
 వాడు.

(6) షష్ఠీ తత్పురుషము :—

ఉ. రాజపురుషః=రాజః పురుషః=రాజుయొక్క బంటు.

వృక్షమూలమ్=వృక్షస్య మూలమ్=చెట్టుయొక్క మొదలు మొ||

(7) సప్తమీ తత్పురుషము :—

ఉ. స్థాలీపక్వమ్=స్థాల్యాం పక్వమ్=స్థాలియందు వండఁ  
 బడినది.

దానశౌంఢః=దానే శౌంఢః=దానమునందు ప్రసీద్ధుడు.

(8) నఞ్ తత్పురుషము :—

ఉ. అజ్ఞానమ్=న జ్ఞానమ్=జ్ఞానము కానిది.

అబ్రాహ్మణః=న బ్రాహ్మణః=బ్రాహ్మణుడు కానివాడు.

అనశ్చః=న అశ్చః=అశ్వము కానిది.

II. కర్తృభారయ సమాసము.

(Appositional Determinative Compounds.)

ఇది ఏడువిధములు :—

(1) విశేషణపూర్వపదకర్తృభారయము :—ఇందు పూర్వ

పదము విశేషణముగాను ఉత్తరపదము విశేష్యముగాను ఉండును. మొదటిది రెండవదానియొక్క గుణమును వర్ణించును.

ఉ. నీలౌత్పలانی=నీలانی చ తాని ఉత్పలانی చ=నల్లని వైన ఉత్పలములు (కమలములు) ఇట 'నీల' అనువిశేషణము 'ఉత్పలانی' అను విశేష్యముయొక్క గుణమును తెలుపును

అल्पవాతః=అల్పశ్వాసౌ వాతశ్చ=అల్పమైన వాయువు. సత్సరాंसి = సంతి చ తాని సరాंसి చ = మంచివైన సరస్సులు. రమ్యలతా=రమ్యా చ సా లతా చ=రమ్యమైన లత (తీగ) మొ॥

(2) విశేష్యపూర్వపదకర్తృధారయము:—ఇందు మొదటిపదము విశేష్యముగా నుండును.

ఉ. मयूरव्यंसकाः=व्यंसकाश्च ते मयूराश्च=వ్యంసకములైన (మోసముచేయు) నెమళ్లు.

वैयाकरण खसूत्रिः = ఖసూచి (ప్రతిభలేని) వైయాకరణుడు మొ॥

(3) విశేషణోభయపదకర్తృధారయము:— ఇందు రెండు పదములును ఒక విశేష్యమునకే విశేషణములుగా నుండును.

ఉ. జ్ఞాతానులిప్తాః = జ్ఞాతాశ్చ తే అనులిప్తాశ్చ=స్నాతులును (వారు) అనులిప్తులును, అనగా స్నానముచేసినవారును (వారు) ఒడలికి పూతపూసికొన్నవారును అని యర్థము. ఇచట 'జ్ఞాత' అను పదము, 'అనులిప్త' అనుపదము రెండు

విశేషణములు. భోజ్యోఽణామ్=భోజ్య చ (తత్) తాణాం చ = భోజ్య  
మును (అది) ఉచ్ఛమును.

భోజ్య, తాణా అనుపదములు రెండును విశేషణములు.

(4) ఉపమానోత్తరపదకర్తృధారయము :— ఇందు  
రెండవపదము ఉపమానమును లేక పోలికను తెలుపును.

ఉ. పురుష వ్యాघ్రః=పురుషః వ్యాధ్ర ఇవ=పురుషుఁడు వ్యాధ్రు  
మునలై, అనఁగా పులివంటి పురుషుఁడు అని యర్థము. కపి-  
కృత్తరాః=కపయః కృత్తరాః ఇవ=కపులు కుంజరములవలె.

అనఁగా ఏనుగులవంటికోతులు. ఈపమానముయొక్క  
విగ్రహములో 'ఇవ' అనునది ఉపమానమును సూచించునట్టి  
పదము.

(5) ఉపమానపూర్వపదకర్తృధారయము :— ఇందు  
పూర్వపదము ఉపమానమును తెలుపును.

ఉ. చనశ్యామః = చన ఇవ శ్యామః = మేఘమువలె నల్లని  
వాడు; ద్రాక్షామధురః = ద్రాక్షా ఇవ మధురః = ద్రాక్షవలె తీయనిది.

(6) సంభావనా పూర్వపద కర్తృధారయము :—

ఉ. తమాలవృక్షః = తమాలః ఇతి వృక్షః = తమాలము అను  
చెట్టు. విన్య పర్వతః = విన్యః ఇతి పర్వతః = వింధ్య అను పర్వ  
తము మొ॥

ఇందు మొదటిపదము పేరుగా ఉండును.

(7) అవధారణా పూర్వపద కర్తృధారయము.

ఉ. శ్రుతిరత్నాని = శ్రుత్యః ఎవ రత్నాని = యుక్తలే రత్నములు. కల్పనోర్మయః = కల్పనా ఎవ కర్మయః = కల్పనలే ఊర్మయలు, అనగా ఊహలే అలలు మొ॥

ఇందు మొదటిపదము చెప్పినది రెండవ పదముయొక్క అర్థమును దృఢపఱచును.

### III. ద్వ్యగుసమాసము.

(Numeral Determinative Compounds.)

(1) ఏకవచ్ఛావిద్విగుప్తుః—పెక్కు వస్తువులను ఒక్కటిగా తీసికొని సమాహారముగా (మొత్తముగా) చెప్పినది.

ఉ. పञ్చాదశీ = పञ్చానాం వదానాం సమాహారః = అయిదు అయిన వటముల (మట్టిచెట్ల) యొక్క సమాహారము లేక చేరిక.

త్రిలోకీ = త్రయాణాం లోకానాం సమాహారః = మూడు అయిన లోకములయొక్క సమాహారము.

త్రిశ్రువనమ్ = త్రయాణాం శ్రువనానాం సమాహారః = మూడైన భువనముల (ప్రపంచముల)యొక్క సమాహారము.

పञ్చగవమ్ = పञ్చానాం గవాం సమాహారః = అయిదు అయిన గోవులయొక్క సమాహారము.

(2) అనేకవచ్ఛావి ద్విగుప్తుః—

ఉ. పాణ్మాతరః = పణ్ణాం మాతృణామ్ అపత్యం ప్రమాన్ = అల్లలు తల్లులయొక్క అపత్యము (బిడ్డ) అయిన పురుషుడు (సమాహార స్వామి).

అष्टాకపాలః = అష్ట కపాలైపు సంస్కృతః పురోడాశః =  
ఎనిమిదియైన కపాలముల (మట్టి పిడతల)యందు సంస్కరింపఁ  
బడిన పురోడాశము (హోమముచేయఁగా మిగిలినది).

#### IV. బహువ్రీహి సమాసము.

##### (Attributive Compounds.)

ఇందు ఏడు విధములు కలవు. ఇవి ద్వీపద బహువ్రీహి  
మొదలగునవి. ఇది అన్యపదార్థ ప్రధానము, అనఁగా దీని  
యర్థము మఱియొకవస్తువుకు సంబంధించియుండును.

#### 1. ద్వీపద బహువ్రీహి.

ఇందు రెండుపదములు మాత్రము ఉండును.

ఉ. ప్రాతాగ్నిః = ప్రాతః అగ్నిః యేన సః = ఎవనిచేత అగ్ని  
పొందఁబడినదో వాడు. ఇచట అగ్నిని పొందినవాడు  
మఱియొకఁడని యర్థము. దత్తపశ్చ్యః = దత్తః పశ్చ్యః यसై సః =  
ఎవనికొఱకు (కీ) పశువు ఈయఁబడినదో వాడు. ఇచట  
పశువును తీసికొన్నవాడు మఱియొకఁడు. మహాబలః = మహత్  
బలమ్ यस्य సః = ఎవనికి బలము ఎక్కువో వాడు మొ॥

#### 2. బహుపదబహువ్రీహి.

ఇందు వెక్కుపడములుండును.

ఉ. ద్వివ్యసుందరవిగ్రహః = ద్వివ్యః సుందరః విగ్రహః यस्य సః =  
దివ్యము సుందరమును అగు రూపము ఎవనికో వాడు.  
నీలొంకవలవపుః = నీలం చ లంకవలం చ వపుః यस्य సః = నీలమును,

ఉజ్జ్వలమును (ప్రకాశమానమును) అగు దేహము ఎవనితో వాడు మొ॥

3. సంఖ్యోభయపదబహువ్రీహి.

ఇందు రెండు పదములును సంఖ్యలుగా ఉండును.

ఉ. ధిత్రాః = ధీవా త్రయోవా = రెండుగాని మూడుగాని, పశ్చభాః = పశ్చవా షడ్భా = అయిదుగాని ఆఱుగాని కలవి మొ॥

4. సంఖ్యోత్తరపదబహువ్రీహి.

ఇందు ఉత్తరపదము అనగా రెండవ పదము సంఖ్యగా ఉండును.

ఉ. ఉపదశాః = దశానాం సమీపే యే సన్తి తే = పదికి దగ్గరగానుండునవి ఏవో అవి. ఉపేకాదశాః = ఏకాదశానాం సమీపే యే సన్తి తే = పదునొకటికి దగ్గరగా ఉండునవి ఏవో అవి మొ॥

5. సహపూర్వపదబహువ్రీహి.

ఇందు 'సహ' అనునది పూర్వపదముగా ఉండును.

ఉ. సకలాః = కలామిః సహవర్తంత ఇతి = కళలతో కూడనుండువారు (గనుక). సహసంతానాః = సంతానైః సహ వర్తంత ఇతి = సంతానములతోకూడ ఉండువారు (గనుక).

6. దిగంతరాళ లక్షణ బహువ్రీహి.

ఇది దిక్కులయొక్క అంతరాళ (నడిమిభాగము)లక్షణమును తెలుపును.

ఉ. ఉత్తరपूर्వా = ఉత్తరస్యాశ్చ पूर्वస్యాశ్చ दिशोर्యदంతరాలं सा = ఉత్తరపుదిక్కునకు తూర్పుదిక్కునకు ఏదినడుమ ఉండునదియో



అది. దక్షిణपूर्वा = दक्षिणस्याश्च पूर्वस्याश्च दिशोर्बिन्दन्तरात् =  
దక్షిణదిక్కును తూర్పు దిక్కును నడుమ ఉండునది  
ఏదియో అది మొ॥

### 7. వ్యతిహార లక్షణ బహువ్రీహి.

ఉ. सुष्टिसुष्टि = सुष्टिभिः सुष्टिभिः प्रहृत्य इदं युद्धं प्रवृत्तम् =  
పిడికల్లతో పిడికల్లతో గ్రుద్ది ఈ యుద్ధము జరిగినది (గనుక).  
केशाकेशि = केशेषु केशेषु ग्रहीत्वा इदं युद्धं प्रवृत्तम् = జాట్లుజాట్లు  
పట్టుకొని ఈ యుద్ధము జరిగినది (గనుక); ఇందలి పదములు  
వరస్పరము ఒకటే పనిని తెలుపును.

### V. అవ్యయీభావసమాసము.

#### (Adverbial Compounds.)

ఇది రెండువిధములు - అవ్యయపూర్వపదమని, నామ  
పూర్వపదమనియు. అవ్యయపూర్వపదమునందు అవ్యయము  
పూర్వపదముగా ఉండును.

ఉ. प्रत्यहम् = अहनि अहनि = దినదినము. यथाशक्ति =  
शक्तिम् अनतिक्रम्य = శక్తిని మించకుండ. నామపూర్వపదము  
నందు నామము పూర్వపదముగా ఉండును :—

ఉ. सूपप्रति = सूपस्य लेशः = పప్పుయొక్క లేశము,  
అ - కొంచెము పప్పు. शाकप्रति = शाकस्य लेशः = కూర  
యొక్క కొంచెము, అ - కొంచెము కూర-మొ॥

# VI. ద్వంద్వసమాసము.

## (Copulative Compounds.)

ఈ సమాసమునందు రెండుపదార్థములు ప్రధానముగా ఉండును. ఇది నాలుగు విధములు.

(1) ద్విపదేతరేతరయోగద్వంద్వము.

రెండు పదములు ఒకటిగా చేరుట :—

ఉ. రామరావణౌ = రామశ్చ రావణశ్చ = రాముఁడును, రావణుఁడును. భార్యపుత్రౌ = భార్య చ పుత్రశ్చ = భార్యయు పుత్రుఁడును.

(2) బహుపదేతరేతరయోగద్వంద్వము.

అనేకపదార్థములు ఒకదానితో ఒకటి చేరుట :—

ఉ. భర్మకామమోక్షాః = భర్మశ్చ అర్థశ్చ కామశ్చ మోక్షశ్చ = ధర్మమును అర్థమును కామమును మోక్షమును ధర్మార్థకామమోక్షములు.

(3) ద్విపద సమాహారద్వంద్వము.

రెండు పదార్థములనుచేర్చి ఒక మొత్తముగా చెప్పుట.

ఉ. శీతోष्ణమ్ = శీతం చ ఉష్ణం చ తयोః సమాహారః = శీతము ఉష్ణము రెంటియొక్క మొత్తము. క్షుధతృష్ణమ్ = క్షుధం చ తృష్ణం చ తयोః సమాహారః = సుఖము దుఃఖము రెంటియొక్క మొత్తము.

(4) బహుపద సమాహారద్వంద్వము.

అనేకపదార్థములనుచేర్చి ఒక మొత్తముగా చెప్పుట.

ఉ. అశ్వహస్తీరథమ్ = అశ్వశ్చ హస్తీ చ రథశ్చ తेषాం సమాహారః = గుఱ్ఱము, ఏనుగు, రథము వీనియొక్క మొత్తము.

ढक्कामृदङ्ग पटहम् = ढक्का च मृदङ्गश्च पटहश्च तेषां समाहारः =  
 డక్క, మద్దెల, తప్పెట వీనియొక్క సమాహారము.

వీనిలో అంతర్గతమైన విశేషసమాసము—  
 అలుక్సమాసము.

ఉ. కण्ठకాలః = కణ్ఠే కాలః यस्य సః = మెడయందు  
 నలుపుగలవాడు, జనుषాన్యః = జనుషా అన్యః = పుట్టుక చేత  
 గ్రుడ్డి = పట్టుగుడ్డి.

## వృత్తులు.

కృద్వృత్తి.

క్రియయొక్క రూపము మారి ఏర్పడు విశేషము  
 (వస్తువాచకము) కృద్వృత్తి యనబడును.

ఉ. (1) भजन्त इति - भक्ताः = భజించువారు గనుక  
 భక్తులు.

(2) म्रियन्त इति = मर्त्याः = చచ్చువారు గనుక  
 మర్త్యులు.

(3) नं म्रियन्त इति = अमराः = చచ్చువారు కారు  
 గనుక అమరులు.

(4) ज्ञायते अनेनेति = ज्ञानम् = దీనిచేత తెలిసికొనఁ  
 బడును గనుక జ్ఞానము.

(5) उच्यते इति = वाक् = చెప్పబడునది గనుక వాక్కు.

### తద్ధితవృత్తి.

ఉ. (1) ననోరపత్యాని పుమాंसః = మానునాః = మానుష-  
యొక్క విద్యలైన పురుషులు - మానుషులు

(2) అధినోరపత్యాని పుమాंसః = ఆధితేయాః = ఆధితేయొక్క-  
విద్యలైన పురుషులు - ఆధితేయులు. ఒక నామవాచకమునుండి  
దానికి సంబంధించిన యర్థమును లేక వస్తువును తెలుపుటను  
యావభేదమును పొందివచ్చునట్టి నామవాచకము తద్ధితమన-  
బడును.

(3) దినేః అపత్యాని పుమాंसః = దేతేయాః - దితేయొక్క-  
విద్యలైన పురుషులు - దైతేయులు

(4) దశరథస్య అపత్యం పుమాన్ - దాశరథిః - దశరథుని విద్య  
అయిన పురుషుడు - దాశరథి (రాముడు).

(5) పులస్త్యస్య గోత్రాపత్యం పుమాన్ - పౌలస్త్యః - పులస్త్యుని  
నాగపుత్రుని అయిన పురుషుడు. పౌలస్త్యుడు (రావణుడు)

ఏక శేషవృత్తి.

(ఒక్కటే మిగులుట.)

ఉ. 1. సాతా చ పితా చ - తల్లియు, తండ్రియు (ఇద్దరికీని) - పితరౌ.

2. సా చ స చ - ఆమెయు, అతడును (ఇద్దరికీని) -  
నౌ.

3. శివా చ శివశ్చ - పార్వతీయును, శివుడును  
(ఇద్దరికీని) - శివౌ.



# సంస్కృతవ్యాకరణము.

శుద్ధవస్త్రము.

సం_క్తి.	తప్త.	మస్త.
9	క	క్తు
1	ఖ	ఖ్య
5	బడ	బడ
6	ఉడ	ఉడ
9	గురుణామ్	గురుణామ్
17	పురస్కరము: ౧౯	పురస్కరము: ౨౦
10	వన + కడె	వన + కడె:
11	పేరవత	పరేవతే
21	రెమ	రమే
9	జాబాడో ము	జాబామాడోశ్చ
10	అహర్ముల్యే	అహ్ముల్యే
12	ఉత్తరహిరవసి	ఉత్తరహిరవసి
14	హరివంద్రే	హరివంద్రే
16	మ	మ
14	సిండి	సిండి
16	గురుణామ్	గురుణామ్
4	నేప	నప
5	తరున్	తరున్
3	మలీ:	మలీ
12	గోరీ	గోరీ
16	పుంలిష్ట	పుంలిష్ట
3	వదన	వదన
12	కర్త	కర్త

సం. సం.	సం.	సం.	సం.
52	7	అస్	అస్
54	4	సం. ప్ర.	—
54-55		(అనుబంధములో తప్ప) విభక్తులలో-అని ఉండవలెను. “విభక్తులలో” అనుమాట (Brackets) కు అవతల ఉండవలెను.	
54	17	వన్	వన్-వన్
54	15	వాన్	వాన్-వాన్
55	21	వి	వి
57	13	సం. ప్ర.	—
57	16	రాజ	రాజ
58	11	ఇ-కారము	ఇ-కారము
59	8	రాజన్	రాజన్
59	19	జ్	జ్
59	17	అత్మనః	అత్మనః
60	13	మహిమన్	మహిమన్
62	16	అయస్	అయస్
62	19	స్	స్
63	3	ములలో	ములలో
63	4	మొదటనుండు	అంతమందుండు
63	9	సం. ప్ర.	—
63	19	ద	ద
64	8	(ద) ,,	(ద) శ్రేయన్
64	19	(ద) ,,	(ద) వేధః
64	21	స్యామ్	స్యామ్
66	1	గరియోమి:	గరియోమి:
67	6	స్యామ్	స్యామ్
67	6	మి:	మి:
67	7	మ్య:	మ్య:

సం. క్రి.	త. పద్య.	చ. పద్య.
2	నా	నీ
4	పుష్	పుష్
3	వియా	వియా
6	ఇ. . .	ఇ. . .
10	"	"
7	పదమ్యామ్	పదమ్యామ్
15	అదమ్య:	అదమి:
17	త్వ	త్వ. త్వత్
19	త్వత్	—
2	యొక్క	యొక
16	ములకు	ములకు
10	నకు	నకు
12	త్వా	త్వయా
1	అత్వద్	అత్వద్
20	తిస్మయ:	తిస్మయ:
1	త్రిమ్య:	త్రిమి:
16	పులింజ	పులిజ
16	చురీ	చురీ
2	మరా	రామ
12	వరాయమ్	వరీయమ్
15	ద్రదిష్	ద్రదిష్
15	కెల	కిల
19	అయ	అయే
10	యథా	విప్రకారము (సంబంధార్థకము)
"	యదా	ఎప్పుడు (సంబంధార్థకము)-
17	మహ	మహే
20	మృగయత	మృగయతే
16	యాతామ్	యతామ్



ప్రశ్న.	పంక్తి.	తత్పద.	అర్థము.
125	13	దృష్ట	దృశ్యము
139	20	భాత	భూతి
141	13	వ్రతాశ్చ	వ్రతము
111	12	శాసన	శాసనము
142	14	అవాచ	అవాచకము
143	9	ఉచిరే	ఉచిరము
"	10	ఉచిన్య	ఉచిన్యము
"	16	కషణ	కషణము

— ని ఘం టు వు లు —

	ప్రతి 1-కి ము. ఆ.	
శ్రీ పేకటేకాంధ్రము, పద్యకావ్యము	... 0 6	
బాలచంద్రోదయము	... 0 8	
స్థాపనంజరి, (ఆరుభాషల ఒకేబుద్ధి)	... 1 2	
తెనుగునా మతలు with English Translation by Captain Carr.	... 1 4	
శబ్దార్థచంద్రిక, శ్రీమహాకాళి సుప్తారాయకృత ఆంధ్ర నిఘంటువు	... 3 0	
Translation Guide-English to Telugu & Vice Versa.	2 3	
సంస్కృతాంధ్ర నిఘంటువు	... 3 8	
త్రికాండశేషము, సటీక	... 1 12	
విశ్వకోశము, (విశ్వనిఘంటువు) సటీక	... 2 6	
వేదనీతోశము	... 4 0	
హారావళి, ఏకాక్షరీతోశము	... 0 8	
అమరము, ప్రథమకాండము, మూలము, పెద్దమ్మ	... 0 4	
,, ,, టీక	... 0 8	
అమరము 2 కే కాండలు, మూలము	... 0 12	
ధనంజయనిఘంటువు	... 0 12	
— ఆంధ్ర వ్యాకరణములు, అలంకారములు —		
ఆనందరంగరాట్నందము	... 1 8	
ఆంధ్ర భాషాభూషణము, పద్యకావ్యము	... 0 6	
ఆంధ్ర చంద్రాలోకము	... 0 12	

త్రతి 1-2

తపనసంపదము	...	1
సంపదము	...	2
సంపదము	...	3
అగ్రశత్రువులము, సతీ	...	4
అగ్రశత్రువులు బి. సీ. రామాచార్యులు	...	5
బాలవ్యసంపదము, శ్రీ చిన్నయ. సూరిగారిది	...	6
బాలవ్యసంపదము, సూరి రామమూర్తిగారి దీక్షతో	...	7
శతీకాండపుకవిత్వము	...	8
సౌఖ్యవ్యసంపదము	...	9
బాలవ్యసంపదము	...	10
విభక్తిచంద్రిక	...	11

● వ్యాకరణము, అలంకారములు ●

అభినయదర్శనము, సాంధ్ర. లాత్పర్యము	...	1
భరతరసప్రకరణము	...	2
అధర్వణకా. సాంధ్ర. టీ. కా. తాత్పర్యము	...	3
అంశీకృతస్వామ్యదర్శనము, ప్రకమభాగము	...	4
చంద్రాలోకము, సతీక	...	5
లెజు సమంజసి, ధాతుమంజరి	...	6
తర్కసంగ్రహము, సవ్యాఖ్యానము	...	7
ప్రతాపరుద్రీయము	...	8
అఘకౌముది, సతీష్టనము	...	9
అంశీకృతలఘుసేధాంతకౌముది	...	10
స్వామ్యకుసుమాంజలి, అంధ్ర. తాత్పర్యసహితము	...	11
శబ్దమంజరి, శుద్ధప్రతి	...	12
డిటా (నాగరిలిపి) చిన్ననైజా	...	13

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్





